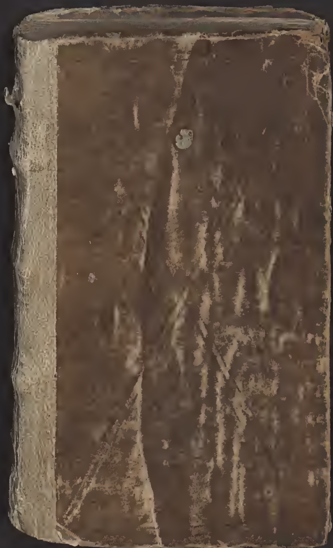

fagd ap fils a pn, fo ao £2

Nockur

Liood-mæle

(Af Psalmum, andlegum Vijsum og Kvædum, samanstandande)

Þess Andrijka Guds Manns

Saal. Sr.

Þorlaks Þorarens Songar,

Fyrrum Profasts i Vadla Þijnge og Sooknar Prests til Mødruvalla Claust-urs Safnadar.

Hver ed nu vegna ágiæts Efn-es og Ordfæres samannteken, til al-menings Gagnsmuna, Utgefast.

Seliast almennt Innbunden, 12. Fiskum.

Þrentud á Hoolum i Hialltadal, Af Petre Jonssyne, 1780.

Omne tulit punctum qvi miscuit utile dulci.

Þad er þannig af Skalldenu wtlagt.

Vel-Lyst allre vinur Þiood,
Vidsall einkes tefur,
sæ er Þarfa-Greinum good,
Gaman-spiøllenn vefur.

Idem:

Soonar laga Fræden flest,
finn eg Daga Giæden hrest,
þegar bagar Mæden mest,
mørgum haga Kvæden best.

Til Lesarans.

Hier kemur hier fyrer Siooner, nytt Upplag af Kvedlingum Prófastsens Saal. Sr. Þorlaks Þorarenssonar, epter Bæn allmargra, og ad Forlage nu verandi Hoola Stóols Oeconomi Sr. Jons Arna Sonar; Finnast hier oll þau Lioodmæle Auctoris, sem prýckt voru 1775. Lijka er nockrum Oprycktum vidbætt, þo ei so morgum sem til hefi; er kannske bijda betra Tækefæres, þar nu sem fyrr, hefi orded hallda mier til viss

Arka=tals, og þess vegna innsett i þetta **K v e r** sitt af hverin Efne, þo ollu lwt=ande til christelegrar Uppbyggingar og Sidferdes Betrunar; Og þarf eg hier ei itreka þad þessu Kvere so sem til Hrooss og Mœlboota skrifad hefi i Formaalanum fyrer þad fyrsta Upplag, til hvers goodfwsum Lesara vijsa; Get þess hier einasta, ad i þvi sem nu er vidbætt, vorra eg eckert fiñest er Osamkvæmt sie rettre Trw og goodum Sidum, helldur miklu framar þiena kunne, rettelega uñt Hond hast, til hvorutveggie Ehlingar, enn Hneckers Osidum og gaalausu Framferde, til hvers, enn ei einstokit Manna, **S k a l l d e d** hefur hast Tillit, þaa hann med Salte kriddar þad hann framber, og giorer þad Lioott er, Opocka= og Athlæes=legt. Loksens syneft mier ei Ovidurkvæmelegt ad bæta hier vid Agripe af hanns **W s i= S ø g u,** epter sem nærst hefe adkomest:

Profasturenn Sr. **Þorlakur** Saal. **Þorarinsson,** er fæddur i

þenn=

Þennann Heim, ad Laatrum aa Laatra-Strønd i Þijngeyar-Syslu, aa Messu-Dag Þorlaaks Biskups hiñs helga, þann 23. Decembris 1711; Hanns Fader var Virdulegur Heidurs Mañ Þorarenn Þorlaaks Son Boonde ad Laatrum. Hañs Fødur-Fader var Þorlaakur, Dimissus wr Hoola Skoola, Son Sr. Þorareñs Olafs Sonar, [sem fyrst var Diakn ad Þijngeyrum, sijdañ Prestur i Grims-Ey, og seinastad Bægisaa til 1664.] og Maalmfrijdar, Doottur Jons Sonar Sr. Stigs aa Miklabæ i Blønduhlijd, Laun-Sonar Profastsens Sr. Biørns Gislasonar i Saur-Bæ; Eñ Fødur-Mooder Saal. Sr. Þorlaaks het Valgerdur, Doottir Sr. Einars Magnuss Sonar, er heldt Myrkaar-Stad, og Helgu, Doottur Jons Jonssonar Prentara. Mooder Sr. Þorlaaks, enn Kvinna Þorarenns, var Þorgerdur, hennar Fader Eyulfur Halls Son, Doottirson-

ur Sigfwsa Olafs Sonar, Nefndar-Manns i Vadla Þijnge, og Half-Broodur Hallðors Løgmans Olafs sonar. Profasturenn Sál. Sr. Þ o r l á k u r, var skijrdur af Sr. Halle Eriks Syne i Høfda, og sijdann uppfoostradur hiá sijnum goodu Forelldrum til þess hann var 11. Ára, enn á 12. Are hanns Alldurs hagade Gud þvi so til, ad hann var tekenn til Foosturs og frekare Menn-ingar, af þeim Gøfigu Høfdings Hioonum Klausturhálldaranum Sgr. Hans S ch e v i n g, og Mad. Gud-runu Vigfwss dottur, hvør hønum uppfrá þvi gengu i goodra Forelld-ra Stad, settu hann til booklegra Menta, og komu hønum 15. Vetra gømlum i H o o l a S ch o l a, hva-dann hann, epter 5. Vetra Dvøl, var med goodum Vitnesburdum wtskri-sadur. Are sijdar, þa hann hafde einn um Tvitugt, var hann af Sál.

Hr. Biskupe Steine settur Diakn ad Mødruvalla Claustre, hverin Embætte hann med allre Arvekne piente i 14. Ar; Enn um sømu Mundér (nefnel. 1738.) inngeck hann H Egtaskap med Gudrunu Pordar Dottur, (hver ed sinn Egtamann nockrar Vikur yfirlifde) og biuggu þau fyrst 2 Ar a Reyslar-a Sydra, og fluttu sig þadann ad Ose, hvar þau sijdañ Bw høfdu medañ þm Allder endtest: Peirra Hioona-Sæng blessade Gud med 6. Børnum, nefnelega 5. Pilltum, baaru 3. Benedicts Nafn, hinn 4. Poraarens og 5. Jons, af hverium aller deydu unger, samt einne Doottur, Sigrijde, sem gift er Reppstiooranum Hallgrijme Einarssyne a Ose. Ared 1745. var hønum af þa verande Amtmanne J. Ch. Pingel veitt Bref fyrer Mødruvalla Claustrurs Prests Braude, og til þess Renne-

mannlega Embættes viijgdur 1. Sunnudag i Adventu af þa verande Stifts-Profaste Sr. Þorleife Skapta Syne, enn innsettur i Presta Kalled þann 12. Decembr. sama Ars af Profastenum Sr. Þorsteine Ketelssyne. Ared 1751. var hann kosenn og tilsettur Profastur i Vadla Þijnge af Saal. Biskupe Halldore Brinjulfs Syne, eñ a þridia Are þar epter sagde hann af sier þad Profasts Embætte, vegna sinnar Sooknar Ordugleika og ymislegs Añrijkes. Samt þioonade hann siaalfur þvi Prestlega Embætte siidann sem aadur vid bæreleg Heilsu Kiør, þar til fyrer haalfu ødru Are ad Gude þocknadest ad leggia a hann nockurn Heilsu Brest med Lijkamans Krapta Uppþornan og Vanmætte i vinstre Hendenne, hvad daglega foor varande, einkum fraa þeim siidurstu Sumar Maalum hann lifde, hvern Heilsu Brest hann

alleit sem Bending stuttrar eptervetrande Æfi, med siifelldre Preying efter farsælum Vidskilnade vid þettumæðusama Lijf, hver ed skede, þo hann ferdadest yfir Hørga pann 9. Julii 1773. A siins Allo urs 62. Are, Kioonabands 35. Kennimannlegs Embættes 28. A hvei ium siins Embættes Ara Tijma hai, skijrde 432. Børn. Gaf Kioon samann 80. Saung yfir Daudum 422. Og fermde Ungmenne 142.

I siinu Dagfare var hann miøg Sidprwdur, stilltur og hoogvær i Vidskiptum vid Fatæka og Siwka Goodgiarn og hiælparsamur, fyrer Sooknar Foolke siinu umhyggiusamur, þvi nakvæmur og ástsæl Epter þeirre Þeckingu kunnuge Menn høfdu um hann, var hann gudhræddur, og yfirvann Mootblæstur finna Ovina med Kyrlæte og Þolenmæde. Sierdeiles var

 henn

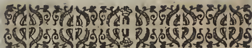
hann goodu Hugvite og Eptertþanka priiddur til Booknæms og snotrar Medferdar at þvi sama, hvad hann og alla Stund kostgiæfilega ydkade sialfum sier og ødrum til Nytsemdar, til Gudræknes og christelegra Dygda Uppørfunar.

Gud gefi ad þetta Verk verde honum til Dijrdar, og hanns Bornum til betstu Heilla. Skrifad a Hoolumi H. D. þañ 1. April. 1780.

Halfdan Einars Son.

Fyrre

Fyrre Parturenn.

Innehelldur nockra andrijka Psalma.

Nyars Psalmur.

J Minning þess Typtunar Ars 1735. a hveriu Mann-Skadar og Fe-Missur stoorar, tilfiellu i Nordurlande.

Ton, Eilijft Lijfed er æskelegt.

NJJ-ars uppruñeñ nu er enn, Naadar og Allda Sool, vaxe þinn Prijs og Virding þrenn, vor Gud a Himna Stool, (a) fyrer þad mildust Forsiia þijn, Frid voru Lande jook, sierhvor maklegre Synda Pijn,

A 6, sijd-

(a) Dæmest þier Lof og Dijrden þrenn, DRottenn

ḱijdur man Vægdar took: Hefur oſs einnenn halded vid, heilaga Trw og chriſtenn Sid, fyrer þijns Anda Fridar Mraal, og fogur Sacrament. Hoggormſins vanad Viela Tail, vorre ſo fenger lient, JEſu Blood = Unda Svolun Saal, Syndum og Raun afvendt.

2. Lijkamans Heilſu, Frid og Fior, Fylgd Engla, Hol i Pijn, Ærunnar Byr og oll good Kior, oſs veitte Giædſkan þijn; Hiortans þijdurſtu Þacker moot, þyggdu nu Fader kiær, vier af Audmijktar innſtu Root, aller framberum þær: Angrader þo i annań Stad, yfir vort Hofud jartum þad, hnælega ſyndgaſt hofum vier, hryggt og ſtockt Andann þinn, þeged vort Braud O-þackleater, þvi ſtynur Himeninn: Gott vier med Jllu giolldum þier, Giædſkunnar Brunnurinn.

3. Vorar Hugſaner, Verk og Mraal, varenn (b) til Giaalijfis, hrella þinn A 6 Frid,

(b) Varenn

Frid, enn særa Sæl, sokud' alls Naungslætes: Ofund, Kijf, Hædne, Last og Lygd, Lete, Smaan, Heiptar Groom, Metnadur Hiartans med Otrygd, makar oss þrongann Doom: Jaa, yfir soddann Glæpa Gnoott, graata þijn Augu Dag og Noott, blindadur hver i Bloode sijn, braut' Ok, eum Togen sleit. Eingenn Lisnadar Umboot skijn, ei stodar Bendsing neit, mest er þvi Von ad mædest þijn, Myskunar Ydur heit.

4. Hier fyrer slær vorn Hug Ospart, hafer þu DRottenn klaar, Presklunar Vende þijnum hart, þiaad oss (c) umlided Ar: Missir Atvinu margra bioo, Medlætses Kiorum Stans, Mann-Skada Hrijse hrockter þo, hier a Bygd Nordurlands, Faaraadar Eckur fæder Sorg, Fodurlaus Bornen veina morg; Hofud, Rif, Armur, Augna Lioos, eru þeim skilenn fraa, Lijfid Astvina, Luckn-Hroos, Lijkamans og þar hiaa, Anda þijns Blaastur yfer-

A 7. joos

(c) Hvijngad oss lided Ar,

joos, Ofraun og Daudans Prær.

5. Æ Drottenn! Hvad er aum Maññ kynd, ef þu villt gæunga i Doom? rett fyrer þijnum Reide-Vind, Rik, Eymur, Fis og Hioom; Lijkamer vorer, Eign og Ønd, einga sier finna Hlijf, nema þijn blessud Nædar-Hond, nære vort auma Lyf: Siertu blijdur, er Synd oll hægd; Siertu reidur, finnst eingenn Vægd, Skiool, Huggun eda Skada-Boot: Skiepnan af Edle sijn, oll er oss falleñ med og moot, minn Gud, ad Vilia þijn; Þo fyrer Vondsku Verken lioot, velldur hun Mannsens Pijn.

6. Æ hvad margvijsleg Mootgæangs Kior, mæda hier syndugt Holld! O hvad morg brugden Bana-Ør, brestur ad vori Molld! Vindanna skiædu (d) Voda Megn, Votn og Hafs-Bylgiurnar, heria med Æde oss i giegn, unns Nareñ liggur þar, sij-blakter Ønd vid Sorgar-Eym, so geingur allt i þessum Heim: Herder æ Strijd,

Strijd, enn Hlijfar mæst, Hug veiker, fiølgar Und; Kraptar wt = renna, Pol vill þiæst, þokar ad Dauda = Stund, JEsu þijn Tryggd og eilijf Ast, yndæle sijdarsta Blund.

7. Synum Veralldar fyrter Kvølld, Sæd = Tijmann lijdur æ, dreaur ad Hondum Dægur kølld, DRottenn Gud, vert oss hiæ, riett oss ei þijna Reides Skaal, Ræanglætes dryckiundum, vægdu Lijkama, vægdu Sæl, vægdu Lijfs = Hogs unum. Allra sætasta Lijfsens Lynd, læt þu oss ecke deyja i Synd, wtskwfada um̃ eilijfa Tijd, Auglite þijnu fræ, hier þo oss mege morg og strijd, Mootlætes Bylgian þiæ; Gud minn, þær Stunder gef um̃ sijd, glader mættum þig siæ.

8. Fognud med Are ferskt nu, fære þijn Hiartans Trygd, øllum sem Hallda helga Trw, hvar þeirra stendur Bygd: Vedur sæturstu, Vægd og Ræd, vor Gud af Hæd audsyn, Huggun, Frid, Born og Hiaalpar = Ræd, heilagre Christne þijn; Set hana hier einn Signets Hrijng,

Hriing, sidan til hennar allt um kriing: Konga, Doomara, Kiennevolld, Krapte þiins Anda giæd; Villu, Pest, Hwngre, Vo- Stirielld, ver oss; Enn Trwna glæd, Syndum eyd, Harma Særen kolld, sier hverra miik og græd.

9. Ared Fagnadar oss þu gef, Ared Helgunar þo, Ared Farsældar ecke tef, af Himne, Jord og Sioo: Ared sem færer eingen Slis: Ared Liifs Betrunar; Ared goods Fridar innbyrdis, Ar Synda Kvittunar. Þacklætes Ar vid Þurdan Kiifs, Þolgiædes Ar i Naudum Liifs, Hressingar Ar þeim Hugmædu, Hiaalpar Ar Naudstoddum, Lækningar Ar þeim Lemstrudu, Lausnar Ar Hertekuum, Svølunar Ar þeim Sorgbitnu, Sældar Ar Deyendum.

10. O þu verande Veralldar, verulegt A og O. Upprune Liifs og Endingar, endalaus Kraptur þo. Minnstu þiñ Trygda Eyd uppa, vthafenn Syndagiolld, nær þu oss alla nemur fra, nægre Sorgar Olld, græt oss ei leingur,

Oss

Gud minn trwr, giefdu vid hægann (e) Andlaats Dwr, Skugganum hrinde Skodunar Lioos, þijns skiæra Riettlætis, Lættu oss verda Lyste-Roos, Lausnarans JEsu Christs; glæsta med eilijft Gledennar Hroos, Guds Barna Kior Yndis.

Morgun Psalmur.

Ton, Hvar munde vera Hiartad mitt.

DAGurenn lioomar dijr og klaar, DRottenn Gud, Lof sie þier, þinn Giædsku Blooma Geyslenn haar, gefur enn Fognud mier, af Værdar Drooma frij vid Faar, ferska eg Hressing ber, Hugarens grooma sierhvert Saar, so virdstu lækna hier.

2. Lijssins Rettinda Lioos og Mid, Leidseig þu mier i Dag, faarlegre Synda Fleckun vid, fordadu Saalar Hag, Briooſted veiklynda verm og styd, Verk mijn og Audnulag, Sorg lææt ei hrinda Sinnu Frid, Svefn Holldsins fraa mier drag.

(e) Sætann

drag.

3. Hverskyns Oforum Hag minn sneid, hafna Vantrwar Slood, Saar-Hwngurs Kiorum, Söottar Neyd, Sverde, Ræningia Piood, Vinda-Piooft orum, Voda Reid, Vatns Pijn og Skada Glood, Freistinga Snorum, Doome og Deyd, dijrst fyrer JESU Blood.

4. Lijfid mitt, Æru, Embætted, Umhyggiu, Verk og Rood, Heilsunnar kiæru Megne med, minn Astvin hvern æ Lood, Vitsmune, Hræring, Vilkior lied, Vidmoot og Sinnes Dood, Utvegur, Næring, Eign og Fed, allt fel eg þinne Rood.

5. Medann Lijfs Stunden mijn ei þver, mildaste HErra trwr, i Voku og Blunde vertu mier, volldugur Hlijfdar-Mwr; Hels þegar Munden hætt ad ber, heimleid mig Sorgum wr, vormust-um under Vængium þier, vid sætann Audlæts Dwr.

Kvølld-

Kvølld Psalmur.

Ton, Eins og sitt Barn.

ENN er Dags Tijd, Heims horfenn Lijd, hafnar sin Pianning sinne; Þock sie Gud þier, eitt æmælt er, Symdar-Spor mier, af Lijfs Handar-Breidd minne.

2. Lijf-Daga Skeid, og Lijfsins Neyd, lijdande jafnt ægeingur, sæker hvert Kvølld, ad Soolar-Ølld, Sælu Vanhölld, senn græt eg ecke leingur.

3. Gladt hefur þu, goode JEsu, Ged mitt æ þessum Dege, Sælunne hægt, Hogunum þægt, Heilsunne vægt, halld ed fraa Lasta Vege.

4. Mitt Lijf og Ønd, leidde þijn Hønd, liet einga Hrelling særa, uppfyllte þijn, Þolgiædskann sijn, Þorf alla mijn; Þier sie Lof, Dijrd og Æra!

5. Mein er þad mitt, moodga eg þitt, Myskunar Hiartad gooda, hveria Kvølld-Stund, ber eg ad Blund, beyskare Und, barmar sier Geded mooda.

6. DRottenn eg bid, dæmdu þinn Frid,

Frid, daudvona Brioofte mijnu; Gef Lijf og Raad, gled Hug og Raad, gior Brot afmaad, fyrer Grædarans JEsu Pijnu.

7. Yfir mig nu, i Noott breid þu, næmann Væng Astar þinnar, Nær-Blæan mijn, sie Naaden þijn, med Naa-kvæmd sijn, Not fylle Værdareñar.

8. J Hiartad mitt, Ilm og Lioos þitt, Andenn heilagur ferie, Synd, Svefn-Orum, Sorg, Andvokum, og Siwkdoomum, Sæl og Lijf oruggt verie.

9. Set Otta þinn, Sængur-Bord minn, sem allre Mein-Vætt forde, þijn Her-Fylking, hallde sinn Hriing, Hws mitt um kriing, Hlijfd og Born ollu skorde.

10. Laat ei mitt Brioost, breadum Hel-Pioost, i Blund-Værdenne mæta, ef ad ber skioott, mijn Andlaats Noott, Ond gefdu rett, Abl Daudans laat ei græta.

11. Allt hvad mitt er, afhende eg

Þier, allre so Þvijngum hafne, Hws, Kvinnu, Hiw, Born, Eign og Bw, bevara þu, i blessudu JEsu Nafne.

12. Lꝏt Lijfid mitt, Lijf elska þitt, Lijfs medann Æðar vaka, epter Heims Kijf, wtsofnad Lijf, i þijna Hlijf, O JEsu! virdstu ad taka.

13. Þijn dreyrug Und, vid Dauðans Blund, driwpe Værd Ondu miñe, sꝏtt unntu mier, sꝏll JEsu hier, ad sofna i þier, frꝏ Synd og Armꝏduñe.

14. Jestu Sꝏl mijn, Jadmlogum þijn, Fridar og Elsku Bande, þinn Lofstijr klꝏr, og Heidur hꝏr, uñ Olld og Ar, Eilijfdar jafnann stande.

Saung-Vijsa af JESU Nafne.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sꝏl.

SAlve JEsu mijn sꝏta Ven, Salve JEsu Guds einka Son! frijdaste JEsu Fools ꝏ Land, fruingetne JEsu Meyar Sꝏnd, Roos Hiñina JEsu

ſu Heidre glæſt, Hroos Engla JEſu Dijrdar ædſt, Lioos Maña JEſu Lijknar hærſt!

2. Sool ertu JEſu Sæde Adams, ſvarenn JEſus Lyd Abrahams, Braut Lijſſens JEſus Braud og Hnoſs, bleſsadur JEſus, Gud med oſs, Kongaña JEſus Kongur einn, Chriſtneñar JEſus Auga-Steiñn, Hiardanna JEſus Hyrder hreinn.

3. Pitt Nafned JEſus þægſt ilmar, þitt Nafned JEſus vel ſmackar, þitt Nafned JEſus Pel-ſætt er, þitt Nafned JEſus allt kiæter, þitt Nafned JEſus þrycker Pijn, þitt Nafn er JEſus Bryniañ mijn, þijns Nafns, O JEſu! Dijrd ei dvijn.

4. Tign ertu, JEſu, Trwudum, Tilflugted JEſus Oſiooktum, Sælar-Heill JEſus Syndugra, Sadningen JEſus Hwngradra, Vegvilltum JEſus Vegur ſkijr, Veikſyndum JEſus Kraptur nijr, Sorbitnum JEſus Svolun dijr.

5. Signade JEsus Sarons Roos, sætaste JEsus Heimsens Lioos, vertu mier JEsus Vægdar iafn, vertu mier JEsus fyrer þitt Nafn, vertu mijn JEsu Vorn um̃ kriing, vertu mijn JEsu Fridþægiing, vertu mijn JEsu Vellysting.

6. Miñ JEsus þegar Mædan skier minn JEsus þegar villt eg fer, minn JEsus Angred mijkiande, miñ JEsus Trwna verkande, minn JEsus hier at niedann blijf, minn JEsus ytst vid Daudanns Kyß, minn JEsus allt i eilijft Lijf.

Saung-Vijsa i Brwdkaupum.

Ton, Þock sie þier good giord.

FRidur hcar, Heill skiær, hærsta Guds-dooms Anda, fijd og Ar oß nær, yfer og med veranda, lijos klaar, vijs, vær, vor so næde standa, Velferd ꝛan Vanda.

2. Hveria Stiett, Erfd, Ætt, og Ond i Christenndoome, ORottens rett, Rꝛad sett, reisi Nꝛadar Bloome, giore af-

afsett Grand hætt, Guds Elskenda lioo=
me, Siguir og Soome.

3. Hioonabands Heit sonn, Hag
og Skickun alla, bioode hanns Briooft=
Onn, Blessan yfirfalla, Kiærleikans
Byr=Boun, bæte, og Rauna Galla,
græde giorvalla.

4. Hier i Stad, hærst Raad, bresse
þijn Asioona, innsiglad eitt Raad, eigen=
giptra Hioona, minnstu þad, med Dcad,
Millde og Heill Korona, sem þinna
Pioona.

5. Tryggda hrein Tok, vinn, Trwar
Edle festa, sem Auga=Stein æ þiñ, añ=
ast þu til betsta, Harma=Grein hvort
Sinn, Huggun rade flesta, þijn Mys=
kun mesta.

6. Rægsta Dygd, Raad Frægd, nær=
est þeim ad Ynde, roosom Trygd, Raad,
Hægd, rijka Blessan minde, bere Stygd,
braad. læad, breytest i Medlynde, sem
Skwr af=skynde.

7. Himen, Lioos, Laad, Geym, Lijd

og Skepnur bæde, Folldar-Os, Saad, Seim, og Sool hvad lijta næde, Lijfsins Roos læt þeim, leida margfølld Giæde, og enda Mæde.

8. JEsu þijn þægst Hond, Piood er betst kann græda, Hryggdar Pijn, Blood, Bond, beiskur Daude og Mæda, þeirra skijne æ Ond, og yfir læte blæda, Gnoott allskyns Giæda.

9. Daudans Kijf Næ nær, nakenn Molldu reider, beggia Hlijf veit vær, vidur Fadmenn breider, epter Lijf Ond fær, Eliæ Vagna-Leider, Grid Beinum greider.

10. Allann Lijd æ þinn, Ast og Næd utmtiallda, sefa Strijd, Swt grynn, sikra Heled kallda, Brwdkaups Tijd oss inn, under Sool ad hállda, Odærens Allda.

Strijds Andvarp christeñat Manneskiu.

Ton, Uppkaf og Hertogenn.

1. UPPhef eg Augun mijn, eymstrud og Taara vot, a Hiaalpar Hendur þijn, HErra Gud Zebaoth! Vatns-Flood-enn herda Hlaup, hryggelegt inn ad Saal, vid Angur Værden kraup, van-ast ei Harma Skaal.

2. Eg er i hættum Heim, hanns Vala vidskiptinn, sveipadur Sorgar-Eym, sia þu þad DRottenn minn, Forsvar ei finna maa, Frelse nie Væg-ðar Hoot, utann þier einum hiaa, obl-aguft Meina Boot.

3. Lijkamans Lijf a Jord, Liemag-na krimpar sig, Andskotans Heyptar hord, Helskeyte plaaga mig, hanns osiñ Umsaatur, ei rosna þar fyrer, Meins, þo ad minn Dugur, mædest ad varna sier.

4. Sverd Andans þaa eg svaf, sij-tælde fraa mier hann, Hiaalprædes Hi-aalme af, Hofdenu svipt eg fann, Rett-lætes Brinian brast, bilar og Trwar-Skiolld, Fridar Skoor forveikiast, Feikn er Ovinar kolld.

5.

5. So titrar Saal mijn veik, saarbeigd i Naudunum, lijka sem Lauf aa Eyk, lamed i Hreggvidrum: Diøfull, Holld, Heimurenn, Helvijte, Samvitskann, allt hoggur ad i senn, æsande Fridar Bann.

6. Fleyrst Undannfære hier, saaraadann skorter þvi, Doomarenn yfir er, under Kvalanna Dy, Eilijfden andspænes, aa Bake Synda Fiolld, Armædan umhverfes, allt fram̃ aa Daudanns Kvolld.

7. Logmaaled hroopar Hefnd, hvatt sem þaa Reid wtbrast, er hun þvi aa mig stefnd, eg i Synd þraa-volkast, Naatturan Glæpa giorn, Gude so fraaleit er, ad hun vijst alla Þorfn, andlegrar Heilsu ber.

8. O mitt Utlegdar Stand! Æ mijna Sorgar Tijd! Hvar mun eg Lijf og Land, laangmæddur hitta um̃ sijd? Mijnum Hiervistar Hag, hnignande jafnann fer; Kvijde eg vid Doomsins Dag,

 Dag,

Dag : O Rottenn Gud vægdu mier!

9. Allt er mitt Edle spillt, i frá Getnadar Stund, allt Hollded Kaunum kvillt, kalenn þo sierhver Und: Hiartad i Harma Skwr, hefst æ vid Meined sitt, lifande Daudans Dwr, deyande Lijf er mitt.

10. Alls-nakenn, cængurvær, Olst eg i þenna Heim, marg-hrakenn Hel-ber nær, hiarer mijn Sal, i þeim, sykrnare Moodur Molld, mitt verdur innsiglad, loksens nær naked Holld, næbleikt og ormagnad.

11. So er mitt sœrda Lijf, sijfelldur Blood-Badall, Hryggd, Omun, Hætta, Kijf, Hiegoomenn einsamall, Myrkur, Haf Mootlætes, Mæler Freistingar rett, Krambwd full Kranckdæmes, Keizer Samvitsku þiett.

12. Gleden Hollds græter Sal, Gæfurnar auka Synd, Vinsælder vijña Tal, vid Heim ef slijkar bind ; Allt Lijfsins Atgiørse, oll Vilkior tijmanlig,

þad

þad i Vanþacklæte, þvijnga Doom yf-
er mig.

13. Punded ei reyneſt rijrt, Reikn-
ingſkapurenn hear, HErranns Blood
harla dijrt, hanns Reide þrong og ſcar;
Lijfid hætt, Heled vijſt, Helvijtes Pijna
ſtraung, Ognar mier ecke ſijſt, Eilijfd-
en Boda laung.

14. O! JEſu, JEſu minn, JEſu
mitt einka Raad, calijttu Prælenn þiñ,
þreyttann vid Heims Onaad: Orvæn-
ting ecke leif, inntake Saalu mijn, Diof-
ulls Magt alla deyf, Daudans Grimd
Ogn og Pijn.

15. Ef þitt Lijf unnte mier, aadur eñ
Heimenn ſkoopſt, og med ovendum þier,
alla Synd mijna grooſt; Haldtu þvi
Happenu, hennar laat Minning ei, upp-
koma ad eilijfu, Akiærum ſeigdu Nei.

16. Pijns Dauda dijraſt Blood,
drifed wr Hiartans Æd, Heims yfir
hriaada Þiood, hreinſe mijn Saarenn
ſkiæd; Lijf, Huggun, Lauſn og Frid-
B 3 lien

lienande mæddre Sœl, hana so hresse
vid, Hiarta þijns Benia Skœl.

17. Fiotur, sem Foot og Hond, Frels-
sarenn, kromdu þijn, Glæpanna greide
Bond, giorvoll af Sœlu mijn: Pol-
giædes tempra Tog, Trega Bond oll
mijke, Droomanum Daudans og, deyf-
dum a burt viike.

18. Tœranna Flooded frekt, floted
af Augum þier, gef þu 'ad gete dreckt,
Gyrnd Holldsens fast i mier; Enn oll
mijn Augna Tœr, upprigna lœted hrein,
i þinn Siood, Sijd og Ar, sem Nœd-
en vt af skein.

19. Brennheitur Bloode med, blan-
dadur Sveite þinn, yndœle Omæded,
Andlites Sveitann minn, sœ Daudans
Sveita Bad, sese þo einna mest, Lijffins
Votn eilijf ad, af mier so framleidest.

20. So bid eg Sœren oll, sætaste
JEsu, þijn, Angist og Eymd giorvoll,
er þu barst vegna mijn, mete so Moot-
lœtes, minn Skerf a alla Grein, ad
And-

Andar Ofrelses, ei' sicæst Hørmung nein.

21. J þier mig lifa lcat, lcat mig og deya þier, eilijfum Glæpa Grœt, Gud Lijssins forda mier, Heims þegar lijdur Lioos, Lijkamans Augum frœ, mijn Andar Yndes Roos, æ siert þadann i frœ.

22. Fel eg i Forsiœ þijn, Frelsarenn Giædsku hreinn, Ond, Lijf og Æru mijn, Ord, Verk, Sioon, Mœl og Heyrn, Efne, Rœd, Utrettig, Afstvine, Fior og Stand: Þinn Prijs og þijn Virding, þroœst um̃ Haf og Land.

Gudleg Huggunar Heilræde til Erwarstyrkingar, kvedenn 1740.

Ton, Rijs upp, DRottne Dijrd.

RJJs upp œngrud Ond, Astar-Kvediu sws, Talitha Kum i, til þijn kallar JEsus, þier i Himenen hœtt, hroopar þijns Ovinar skelsande Mœtt, hver hanns Blood-Drope, Helgun Frid og Sœtt; Deyfd er

Daudans-Mekt, Diofuls Haus mar-
enn, Syndum nidursockt, sigradur Hei-
murenn, Gud strijtde, Gud vañ, Guds
Lijf til þijn wtrann, og allur sa Sigur,
sem i Gude faast kann.

2. Jnnsiglade allt, Andenn, Vatn og
Blood, a Jord eins Himne, eru þess
Vitnen good, Rettur sa ei rekst, Read
DRottens blijfur, þa allt añad hrekst,
Gud svarenn Þorf þinne, þier alldrei
bregdst, eingre Vantrw vinnst, ad veik-
ia Sannleik hanns, æ trwfastur finnst,
Þo folne Trygden Manns; Ef avallt
þrijtur, Arnadar Tal ei þrijtur, þijns
gooda JEsu, þess yfir allt þu nijtur.

3. Hør-Streing hrorlegann, hallda
lætur sier, Vijg sterkast Leon; Veik
Trw eins saangar hier, þad Afreks obl-
uga, wtgenged Leon af Kyne Juda; Je-
sum sigrade, Jacob Ablvana: Hvar
sem Trwar Hond, hann vid snorted fær,
enn þo blygdest Ønd, af honum Krapt-
te nær; Ged gloggt ei nemur, Guds
nær

nær Rijke kemur, hulenn Gud hann er, og hulda Verkan fremur.

4. Veikest Vilie þinn, og Von oan Sialfsrædes, Krapt Guds wtkallar, Klögun þijns Mœttleyses: Sek. ef Samvitskann, sinn Doom uppkvedur og blygdast vid hann, ÞRottenns þig asella Doomur ei kann, Audmijkt Ofölsud, Allt finnur þægt, þad auma wtvallde Gud, upphoof nidurlægt, þig þar med stidur, þad öll Christnen bidur, i helgum Anda, þier aukest Naad og Fridur.

5. Laat nu leidast til, ad lijta aa soddann Kior, hvess þig wr hættre, Hugar-Mœdu Kor: Græt ecke Guds Naad, med Grunsemd hanns Oblijdu, tak aũad Raad, met öllu nægre þaa Myskunar Daad, sem alldrei wtslockur, eitt rimkande Skar, enn æ sier innvefur, Ander saarmadar: Hañ veit hvad hagar, hverium sem hann agar, Kross ablar-Kæte, koma sælle Dagar.

6. DRottenns Astar Ond, sem 'all
ann stiller Piooft, med Lijfe og Liooma, leyptre hier sætt um Briooft, Hiartans Ædum wr, Ofrauner burtrijme Hugg-arenn trwr, og læte hier upprenna Skin epter Skwr! JEsu Dreyra Dyggd, Daude og Kvala Bond, steme hijna Styggd, enn styrke Lijf og Ond; Sende Værd, Sooma, Sigur og Nædar-Blooma, (a) audnest hier oll Hægd, i eilijfum Dijrdar Lioema (b).

Andvarp fyrer Siwkum og Naudstöddum.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sal.

DRottenn JEsus hier veite Vægd, veite hier JEsus Frid og Hægd, lijsi hier JEsu Lyknar Sool, lijsge hig JEsu Nædar Skiool, steme JEsus hitt Styggdar Kvein, styrke JEsus hijn marenn Bein, græde JEsus hijn gier-

(a) Liooma (b) Sumar Blooma.

giorvøll Mein.

2. Augun JEsu þig aalijte, Eyrun JEsu þig bænheyre, Sønden JEsu þier hagræde, Hiartad JEsu þier myskune, Kvølen JEsu þinn Kroß mijke, Kraptur JEsu þinn Matt hresse, Lijflaat JEsu þijn Lijfgun sie.

3. Blood-Under JEsu blæde þier Vægd, Blood-Sveitenn JEsu streyme þier Hægd, bloodug Mynd JEsu bæte þitt Kijf, bloodug Taar JEsu gledie þitt Lijf, bloodug Trygd JEsu bynde þier sig, Blood-Bønden JEsu leysi þig, Blood-runnenn JEsu bænheyr mig.

4. DRottenn blesse þig dijrdlegur, DRottenn geyme þig oblugur, Asiaan DRottenns þig upplyse, O DRottenn Gud þier myskune, snuest þier DRottenns Auglit ad, innsigle DRottenns Fridur þad, allt sem i DRottne eg þier bad, Amen.

Underbwningur til Daudans.

Ton, Um̃ Daudah gef þu DRottenn mier.

JEsu mijn Edla Yndes Roos, Andar Kraptur og Soome, Heilsa, Fognudur, Leidar-Lioos, Lijfs Heill og Von i Doome! Hæloflegustu Hætign þijn, hneger sig blygdug Onden mijn, saurgud af Synda Groome.

2. Þu ert einn Gud i Himnum hæ, himneskre Dijrd umvafen̄, en̄ eg er Mqdur Jordu æ, jardneskre Mædu kasinn: Lijfid þitt allt er Lioomenn hreinn, Lijfid mitt Stundar-Skugge einn, hvarflande, senn wthafinn.

3. Eg reiknast vísen̄ Reyr fyrer þier, reynest alls ecke pared, samt hvad eg vera syneft hier, sioa! þad ei lenge varer: Draumur og Hlioomur dvijna skiott, Dagurenn lijdur snart ad Noott, Glased wt, Grosen þar er.

4. Aller Straumar i Ægenn gæ, oll Stund ad Dauda flytur, allar formyrkvar

var ein, og þa, innsigla Diman hlijtur;
DRottenn, eg veit hun mæter mier,
mijnum Fedrum eg betre ei er, þeir syna
hvad mig þrijtur.

5. Einn er Skilmaalenn Al-Heims
Piood, eitt er Takmark hid beina, eg er
Sæd Adams, eg er hans Blood, eg skal
þvi Daudann reyna, Ahyggiu, Von
og Otta ei þver, i mijnu Briooste, fyrr eñ
þad sker, Stadur og Stund sier leyna.

6. Vertu þvi Tijd og Merke mier,
miñ HErra JEsu kiære, laat ei til Dau-
dans deyja fraa þier, Daude þinn Lijf
mitt nære, holla gior Ending Harma-
Kijfs, hvolpenn svæf mig til eilijfs Lijfs,
i þier Skaparenn skiære.

7. J deyanda Lijfe þreye eg þreytt,
þad Lijf sem hafnar Dauda, fyrr blikn-
ar Hollo og feller Mæatt, eñ fiñe eg þad
ean Nauda: Lijf ean Dauda mier lien-
tu þa, Leitun þess ecke framar eg a,
JEsu, Lijfs Roosen rauda.

8. Heimureñ þreynger hætt ad mier,

Hiarta mijns Frelse kesur, þyrster mig Frelse þvi epter, Þreyngingar sem ei hefur, Fridarsælasta Frelsed þitt, Frelsarenn JEsu, giordu mitt, Daudans þar Vallo mig vefur.

9. Festu mier Trwar Reynslu Ræd, reyndum i Polennmæde, verka þoluga Vonar Dæd, Vongoodur so eg næde, margskyns afþreya Mootlæting, mijna fullviss um Utvalning, sem þitt Arfstoku Sæde.

10. Gesdu mijn Framfør grandvarleg, giorvoll i Heime ræteſt, hooflega bæde hreſſeſt eg, og heilsusamlega græteſt, hlijdugur lijde Harm og Neyd, hugprwdur striide fram i Deyd, siidann med Sigre kiæteſt.

11. Yfir mitt kallda Andlaats Bool, Astvarma Lind þijn streyme, Lijfdaga minna siidurstu Sool, so laat mig kvedja i Heime, ad Skodunar Dags vid skiæra Brwn, skijne forklaarud eins og hun, Saalen fyrrd Stwtar Eyme.

And=

Andlaats Andvarp.

Ton, Eins og sitt Barn.

LJfande JEsu lyknadu mier, Lynden eilijfra Giæda, mijnar forlaatu Mis-giørder, eg mæne hier, mæddur til þina Hæda.

2. Hvomar nu Dege, horfdu aa þad, og hægdu mier Lijkhams Pijnum, sig nææl-gar Daudanns Sveita-Bad, eg sie ei annad, enn Sorg fyrer Augum mijnum.

3. Liemegna stynur Lijsed allt, Lijfs-Ædar taka ad dofna, mijktu nu, JE-su, Meined kaldt, mier vid þig haldt, medann eg vvtaf sofna.

4. Øll mañleg Hiaalp er Enda kliaad, aller senn fraa mier snwa, flytie mig nu þijn fodurleg Naad, aa seigens Laad, þar fridadar Ander bwa.

5. So sem minn fyrste Vin þu varst, vert hinn sijdarste lijka, i Heimenum mig aa Hondum barst, wr Hormum skarst, Hiaastod veit enn so rijka.

6. Ef eckert Auga þyrmde þier, þegar miin varst ad leita, harmþrwngen̄, sveittur, bloodugur, ber, þaa biargadu mier, i Þeyskum Andlaats Sveita.

7. Þu hefur allar Þrauter miin, þioadur a Herdunn bored, Skaut gef mier þitt, nær Skeided dviin, Skepnunnar Þiin, skyna laat siidarsta Spored.

8. Lioos varstu mitt vid Laugar-Bool, Liif gladde þiin Asiaana, vertu mier ei-liifst Andar Skiool, og Unnnar Sool, ell þaa Heims Lioosen bleana.

9. Laattu nu einga Leste miin, leingur Adskilnad giora, O Rottenn Gud, mille miin og þiin, mier hægdu Piin, mysk-unsamasta Vera.

10. Æ! taktu fraa mier allt hvad mitt, er i Daudanns Lijkama, enn gef mier siidann aptur þitt allt hvad er þitt, og Odaudleikann sama.

11. Viisa eg allre Veralldar Lyst, virdstu þvi mier ad dæma, eiliifrar Diirdar Oska Vist, sem allra fyrst, og Angurs

urs Vikareinn tæma.

12. O JEsu! kom og ecke dvel, upptak mig snart af Jordu, O JEsu! hier minn Anda og sel, Ast=heitast Pel, allt þad fullkomnad giordu.

Saung-Vijsa um̃ Dooms Dag.

Ton, Laungar mig i Lijfs Høll.

HJarta, Sæl og Hug minn, hitter Kvijda Raun strek, þa eg Dijrdar Doom þinn, O Rotten̄ JEsu, mier tek, imyndadañ eins sin̄, ill=daunande Hollds Brek, stoor morg og Straffs=sek.

2. Nædar þinnar Lijfs Lind, leinge Svolun mier gaf, hefur laugad Hollds Mind, Hegningunne stijrt af, og synra margre sleitt Synd, fram̃ i JEsu Blood=Haf, olldunges. a Kaf.

3. Enn þar eg so þravallt, þijna Reide saar=grem, og illt syrer gott galldt, Giædsku þinne, mijn sem, Brot hulde, hyst allt, Vol, er syrer Doom kem, ef þar ecke Næd nem.

4. Þig liwfann lijt hier, Lausnare sæll minn, æ breida moot mier, Myskunar Fadm þinn; Naust Hyrders oll er, yndæl med Krapt sinn, nu stendur Náadinn.

5. Enn þar mun eg þig sia, þessa vid Heims Kvolld, i Dooms Magt og Dijrd háa, dæmande Verolld, Þiood helga þier hiá, og þijn Magtar hærst Volld, reynd verda riett Giolld.

6. Þáa mun og full-frekt, formyrkvud Heims Sool, Twngls Byrtu hætt hneckt, Her Stiarna Skyn fool, Stormvidur vodalegt, Vorn er Kvijda sijdst Ol, dunar um þinn Doom-Stool.

7. Bráadt stynur Báar-velld, Bylgian um Hafs-Loon, frestar ei Flug-Elld, fyrer þijnum Háatroon, ormagna, Swtsvelld, sier Judæ Kyns Lioon, Heims Alldar oll Sicon.

8. Hver sem ei Hel trad, hnijga mun i Dáa, misser og med þad, Máal, Heyrn og Vit sáa, Umbreiting i Stad, oll verdur

ur giør a, Hollds Edle hvers þa.

9. Vekur sønu vid Stund, vor DRottenn Alheim, hast eyder Helblund, Herlwdur Flock þeim, er Votn og græn Grund, gripu Daudanns vid Eym, eng-enn bijr ad Seim.

10. Ur Straum og eins Folld, and-legt (sem fyrr doo), rijsa mun hvers Hollld, Hørunde klædt þo, Opreisar leg ein Molld, i Krapte fram-droo, med Kvijda, med Roo.

11. Saude Kidum so fra, sialfur HErrann deilt sær, hægre skipar Hilld þa, heilogum allklær, vinstre Sijdu viek a, vondum reidur Obær, sa græt-ur, hinn hlær.

12. Fær sijdann fyrr Doom, hin Fidur-biarta Guds Orn: Komed bless-ud, fijn, froom, Fodur kiæra mijns Born, heitens erfed hijr Bloom, hæsta Rijkes an Porsn, eilijf skal veitt Vorn.

13. Drekañs Ungum dijr selld, Dau-da-Reid mun og sla: Burt þid i Bal-Elld,

Elld, bølvader mier fraa, Ond Heidre fiær felld, Fiandanum skal hiaa, og mig alldrei meir siaa.

14. Þar svelger þann Hoop, þaned Vijtes Hel-Gin, Tanna-Gnijstran og Op, ei skorter þad Kyn, Guds Afar-Grimd hlioop, gegn Ædar, Bein, Sin, Ond kvelur og Skin.

15. Diøfullenn Doom þaa, værleg fyrer Verk sijn, maklegann mun faa, (mijn Glede er hanns Pijn), yskrande, heit, hraa, Helsoott er ei dvijn, plaagar þad Pint Svijn.

16. Enn DRottens øll Hyrd, Englauna Kiør-Hag, med Kiæte mun vird, merker ei Dooms Slag, Armædu alfyrrd, eilijfann sier Dag, vid Saungva sætt Plag.

17. Ad heyrdum Urskurd, Alvelldes mun sied, lioos verda Lijfs Hurd, læst Hende Guds med; Efstann eg Atburd, Eydelegging Heims kved, sannlega er so tied.

18. Tekur Himen heid-blaar, Hropunar Dyn = Brest, fellur og forgaar, Fiorbroten vid mest; J Ellde Jorden oll staar, ei gefur neinn Frest, allt verdur Lijf lest.

19. Upp-þornar sem Sioor, Salur Vinda burt flijr, Heims-Krijnglan heilstoor, hverfur og oll Dijr, ei sem være, allt foor, annar Heimur þo nijr, heiten er Hag = skijr.

20. Forlaganna Fylling, fær þannig Verolld, hun sem ædur um̃ krijng, Jllskunnar bar Volld, sin̄ og vid Ending, Ærg=fnaudann Hoop Giolld, seckia lætur saar = kolld.

21. Lijkt sem Natur Laun = Prosf, litenn sijdur ad bar, DRootteñs Tignar Daghoof; Dæmest hver sem til var, fundenn ædur flest Proof, frekar teked mun þar, enn margur ætlar.

22. Hvad Alvitskan sæl sa, Samvitskan þad framber, Lioost og Huled Mann med, medkenna sem drijgt er, O-

nijtes Ord sæ, oll virdann Doom sier, um̃ Viliann eins ser.

23. Þæ nun Hool og Heims Pragt, Hæeygdum bak-vend, Fylge Vina forlagt, Fe-dyngian oll brend, stodar engenn stoor Magt, Stiett verdur ei kend, fyrr i Dauda fullend.

24. Vitskunnur Virt hæ, vegur sem liett Fis, Klookenden klock stæ, Kapprædur sæ Gis, Hugdyrska fiell fræ, Fegurd Hollsens, Læns Glis, Abl kulnad eitt Blis.

25. Eingen Gæfa Guds hrein, gylldet fyrer þeim Doom, utañ Dygden allein, Oblæsenn, gagnfroom, hiña Dijrd ei hoot skein, honum yfer Lijfs-Toom, sauk hun sem folt Bloom.

26. Þegar DRottenn dijr ser, ad dæma þannig oll Lond, Sinna Tæra-Siood ber, sæll adra vid Hond, rodeñ Dreyra sijn sier, semur þvi Lykn Ond, Reiknings Hooten vid vond.

27. Hver sem ædur hoof Strijd, hæ-

de

de rett og vel doo, Skipten merkia fær
frijd, fellur Ach, enn rijs Ho, hier fyrr
vid Hels Tijd, Himna Gud so tilbioo,
fullkomnast þad þo.

28. Þegar Tijden þwng, vond, þesse
grijpur Hollð allt, minnstu þaa mijna
Ond, minn Gud, og fast halldt, þeirre
vid þijna Hond, þeink a þad giørvallt,
Sonur þinn sem galdt.

29. Og þared uppskætt, eitt Sinner
giort mier: Hveria sem i Ætt, Eiken
fordum datt hier, þar liggur hun: Um̄
Lijfs Hætt, lijkt Vegar sett er, nær
Dagur þess þver.

30. Þvi kvakar Maal mitt, a Mysk-
un þijna, JEsu! Veittu Fylge þaa þitt,
þu minn goode JEsu! nær Daudenn
hvetur Sverd sitt, a Scalar Himpenn,
JEsu! still Angur, styrk Trw.

31. Þijns Hiarta heitt Blood, Hel,
Under, Bæn, Taar, Andar sese minn
Mood, mitt vid hætta Lijfs Faar, Um̄-
skipten gef good, gior Sorgar fylld Ar,

þeg-

Þegar sølur fer Naar.

32. Nær eg skal nakinn, nálægiast Þinn Doom, Dijrdarfulle DRottinn, dyl Naadar sijst Room, Lijkama laat miñ, Lijfs-Dreyra þijns Bloom, hreint bera, enn hyl Groom.

33. Þess Dauda-Dooms er, dapurt yfer geck þig, Not gefdu nægst mier, nær kem ꝏ Dooms Stig, útvalenn i þier, eilijflega giør mig, Lijfs Hinden loslig.

34. Allsvegar Drijrd, ædst verde samenn, þier Æra, þrenn Dijrd, og Þacklætes Framenn, af Hiartans Gruñ skiært skijrd, og Skylduñe tamenn, uñ Allder, Amen.

Kvølld Vers.

I.

Tón, Eilijft Lijfed er æskelegt.

HYlur oss Nætur Hwmed enn, Himensens biarta Sool, þrefalldest Æra þijn

þijn, ODrotteñ, þu sem oss veiter Skiool. AE vor Misgiorda Otal Sky, uppruñenn þier til Moods! Dag=Synder allar driif þu i, Dauda Haf Jesu Bloods. Hiaalpræddes tef ei hærsta Gnoott, heilnæma gef oss Værdar Noott; Fel eg i þijna Hliifdar Hond, Hws, Kvinnur, Menn og Born, eiged Laan, Heilsu, Liif og Ond, liifa miñ Astvin hvorn, Hviildar og allskyns Heilla Grond, hepte þijn Fridar Vorn.

2.

Ton, Hærste Gud HErra millde.

DAgs Lioomenn dvijnar sætur, Dimmunne þokar nær. Gef þu oss goodar Nætur, Grædareñ JEsu kiær, Engla Vorn, Værd Liikama, veit oss og Andar Frid, allre ver Styggd og Ama, unne þijn Millden sama, lioosann Dag voknum vid.

3.

Ton, Kiær JEsu Christe.

C Diir

DYR Dagsens Lioome, dvijnar endr i Stad; Lijfs Lyst og Bloome, kijdur hannig ad, Mædu, Molld og Dauda. Millde JEsu, geym, Sofnud hinna Sauda, Sool hefiande heim. Hrygd og Otta hrind oss fraa, hrek aa Flootta Synd og Praa, ytstu Noott i Ynde hraa, Andar, vend af Heim.

4.

Tou, Eg veit, eina Brwde skyna.

HEims Mind, Hafed skygger biarta, Hyrne slær ad Odt. Sæt Lind, Svolunar vors Hiarta, send oss gooda Noott; Burt-hrind, Bole, Hryggd og Soott; Hugureñ hiaa hier vake, Hollded blunde roott.

Bænar-Vers fyrgiande Manns.

Tou, Köning David sem kejde.

JESUS sem Daudann deydde, deyande Magtar haar, og eilijft Lijf innleidde,

leidde, láte sijn bloodug Tár, sikra vor Harma Sár, helldst i Helfarar Nauðum, hanns Fadme Dreyra raudum, læster so lykium Brár.

Andvarpan,

Ut af Christi Pijnu og Andláts Orðum.

O Guð DRottenn, allrar Skepnu Fader!
sem Arfleifd Sonar þijns mier tilskickader.
Lofgiørd þijna lyster mig að vanda,
lijfga þu mitt Hiarta fyrer þinn Anda;
Kenna láttu hann klǫckvu Brioosle mijnu,
Kiærleik þinn að skoda i JEsu Pijnu,
Og það Lausnar-Giallded edla gooda,
er giørde hann þier fyrer seckann mig að biooda.
O minn JEsu ædste Kongur Dijrdar,
Eymdum framenn framar enn verde skijrdar,
(aður sæll og ysertlæddur Lioomä,
enn nu vafenn Sorgar hørdum Droomä!)
Hverju sæter? Hvers ái eg að niooſta,

ad hverskins Kvaler lijdur þu mier til Boota?
Er þitt Silfur allt og Gullsed Jardar,
alsnakenn þig kremia Swter hardar.
Samson sterka sie eg nu veirdann Bondum,
sa mig leiste þo af Daudans Grondum.
Deydde Samson Dalilæ Svikræde,
daudur er JEsus fyrer mitt Synda Ede.
Josephs Brædur Jacob Sorger tvinna,
Jeg nam meir til Hefnda af Gude ad vinna:
Synder mijnar Syne hanns afla Rauda,
so hann giordest hriggur allt til Dauda
Og mhelltur eins og Vatned þunna.
Undur slijk ei siaust edur heyrast kunna,
ad Skaparenn sa sem Skepnu hveria giorde,
Skom og Kvaler af henne lijda verde,
Ad hann, sem tignar Himna Sveiten frijda,
hlijtur a Jord sem Madkur einn ad skrijda,
Og Læknet sa, sem Lijdum ollum biargar,
sem Lamb er staddur medal grimra Varga;
Siælf Nætturan sundur glidna nænde,
er signadur JEsus deya hlant a Laude.
Sool vard mis vid sijna Byrtu ad ganga,
er sinn Skapara leit a Trenu hanga,
Naglum festann nakenn med Koronu,
nijstu Broddar heynar Guds Asioonu,
Tarung Augu tijdt uppfyllast Bloode,
tæmest Sioon; Enn Blærenn folnar rioode.
Mun Korona mijns JEsu þess Lijke,

er

er Magtar Kongur Salomon bar hinn rijke,
sem gaf honum Mooder Glede hauns a Dege,
gräturnn JEsus trwe eg af sinne Freye.
Saal mijn, pad mun Sorgar Efned heita,
saarlega hofum vid DRottenn giert ad Freita.
Hendur og Fætur hañs med Noglum setta,
hvada Odæmum, Saala mijn, er þetta?
A Brwdguma þiñ Bolvan Logmaals striider,
sem blessar þo og helgar all'a Lijde.
Þu friidarsta Fodur Elskan hreina,
Forsmaan, Brytl og Haadungar maatt reyna.
Edar dyaia eins og Vatna-strammur,
allt i kriing er Spott og Hædnes Glaumur.
Sundur-risenn sijnest Hræe lijkur,
Syndaranna Lijf-Vartskierenn rijkur.
O þu Guds Lamb, O þu JEsu froome,
a hvar er þijn Gudboms Tign og Soome?
Angrast Saal mijn allt mitt Sinne og Hiarta,
Þvi allt mijns JEsu Holld er slited i Parta.
Hvernig er þad hreina Gulled blacknad,
horfed Liovs, enn Nætur Kveined vaknad?
Er þad JEsu Asynd þijn hin friida:
sem aller Englar tilbidia og hlijda?
Er þad sa sem ummyndadest fordum,
wthellande Lijfe og Naadar Ordum?
Er þad sa sem audgade blaa-snauda,
auma gladde, lidna vakte af Dauda?
Er þad sa sem inn i Borg nam-rijda,

og aller hielldu Zions Kongenn friida?
Er þad satt, sem Anda Diøfuls hrekur,
enn eingann hryggvann burtu frá sier rekur?

Fyrsta Ordeð.

Þu Liffsins edla føgur Roosa!
Epterdæme þitt mier skijn hid lioosa.
Forlaats bidur fyrer þeim þig kvelur,
Fødur þijns i Reide medann dvelur.
Undarlegur ertu i Verke og Ordum,
Esaias þad Vitne gaf þier fordum.
Ustaum deydder, Ørk er snerte Hende,
enn hier lifa þeir þig beria Vende.
Spamenn þa er spiødu, flooft i Bræde,
enn Spottara þijna leidst med Polennmæde.
Gezi Lijge Lijkþrau koui i Vanda,
Lingvottar þier heiler moote standa.
Fyrer adra framder þu Vandlæte,
eñ Fødur þijns Refsing tookstu med Þacklæte.
Vondskn mijna vardstu dyrt ad borga,
verdt er ad eg mætte af þvi sorga.
Hvad er Madurenn? Moldar = Rik og Boola,
sem mau i eingu neitt uppau sig stoola.
Hvad er Gud? su hærsta eilijf Vera,
þann kann allt med sijnu Orde giøra.
Æ! mier stendur Ogn af DRottens Bræde,
au einka Barn fyrst leggur slijkt Kvalræde.

Hvers

Hvers skal eg þa hanns Utlage vona,
og hiñ sekaste allra M[illegible]a Sorga?
M[illegible]na eñ Job, eg mun hönum kuña ad svara:
ef Magtenn hanns i Spurningar vill fara.
Hallde hann Doomenn hlijt eg ollu ad jæta,
heimte hann Giallded fiærst hefi til ad læta.
Holld Uranna og Ha[illegible],
hanns er allt, sem Madurenn sitt þo higgur.
Audgiört er, eg eckert h[illegible]e ad biooda,
utann JEsu Lausnar Verded gooda.
Fyrerboon hañs og Frid-hroopande Dreyra,
fel eg mig i Guds Myskunar Eyra.

Annad Orded.

DJJrdkud sie þijn dæmsamlega Milde,
DRottenn JEsu Bruñur Giædsku fyllde.
Sem Ræningianum Rijked Himna gefur,
riett so fliott hann Bænar Kvak upphefur.
Miked er um Mattenn þinn, O HErra,
og Myskun þa sem alldrei kann ad þverra,
Þraubænugur þurfte Job ad vera,
þo hönum Vitne gott nam DRottenn bera:
Daga og Nætur David segest kalla,
eñ Drottens Fiarlægd giöre sier þungt ad falla.
Þrálega Spamenn þeirra i Bænum kveina,
þo nam Gud sier opt um Stund ad leina.
Þrisvar slatur þu namst sialfur grata,

þijn var Kvøl ei siidur herdt ur Mæta.
Enn under eins og Illvirkenn þig bidur,
er hønum heitenn Diird og Sælu Fridur.
Huggun stoor er Hiarta mijnu þetta,
Harma-Bylgiur nær sem a þad detta.
Þvi eg veit, ad þu ert JEsus samur,
hiaͤdum hrelldum æ Myskunar tamur.
Æ lát þu mig Ord þijn sømu heyra,
i Andlaate med Trwar minnar Eyra!
J Dag skal eg þier Diird veita aͤn Efa,
Daudann miskia og Synder fyrergefa.
So ad eg allre sviptur Neyd og Hørmum,
sætt wtblaase, JEsu, þier aͤ Ørmum.
Gefst þa eilijf Glede. Værd og Fridur,
gengenn er mier Babylons Vatna-Nidur.
Gefst þa allt hvad Gyrndenn mijn utkrefur,
Graatur og Kveinan laͤngt sig burtu hefur.
Gefst mier siaͤlfann Gud minn þar ad lijta,
gladt berande Edal-Steinenn hvijta.

Þridia Ordeð.

Blessadur siertu Bloomstred allra Dauda,
blijde JEsu, Vordur Lijfs og Nauda.
Moodur þinne mæddre af Sorgar Ecka,
Munadarlausre Forsvar gafst hid þecka.
Einstædingum eykur þetta Glede,
enn yngra Foolke Lærdoomur þo skiede.

Forelldrum ei Fulltijnges ad neyta,
enn Fylge, Stod og Adhiukrun ad veita.
Elsku og Virding einnenn Þeim ad færa,
allt maa gott af JEsu Dæmum læra.
Sæll er hver um̃ sijnar Æfe-Stunder,
sem hanns Dygda Merkium gengur under.]
Enn hverin sæter, HErrann JEsu goode,
ad hingad kemur nu Þijn blessud Mooder?
Hafder Þu ei Hörmung noogu stranga,
Þo hennar Sorg ei tæke Þig til Fanga?
Sverded Þad er Simeon fordum spaade,
saarlega hennar Moodur Hiartad Þiaade.
Er Brioostmilking sin̄ blessadan̄ nam hun lijta,
bloodugann, nakenn, Þyrstann veina og sijta.
Enn mætte ei Svølun minnstu Þier tilleggia,
mille streingdum Illvirkianna tveggia.
Ecke Taar af Augum Þerra hreinum,
edur skiila saar-titrande Beinum.
O Þu Saal mijn! illa er ockur fared,
ef vid klecknum hier vid ecke vared.
Hvada Staal? Jaa, hardara Demant'øllum,
er Hiarta Omykt af JEsu Taara Føllum.
Mosis Stafur midlar Vatne af Steine,
enn Milden Guds fraa ockur snijr med Kveine.
Saal mijn, Saal mijn, so bwed maa ei standa,
siaaum ockur bæde komenn i Vanda!
Mun Þad hæfa nu er ad sie eg kaatur?
mijns er JEsu Fædsla eigen̄ Graatur.

 Sem

Sem Barn æpande er heyſka Hegning kienner,
Brwdgume þinn Tar af Augum renner.
Lautum þo hanns Læke Hvarma ſkæra,
Lyſting ockar til hanns Elſku hræra.
Grautbænande um̃ Giſting i hanns Sarum,
Grædarans Under kiſſum vid med Tarum.
Þar ſo meigum þur og vorm innbyggia,
Þegar Liffſens Harma Jel aſkyggia.
Friide JEſu, fyrer þiſn Tar er dundu,
Forſvar vertu mitt ad Dauda-Stundu.

Fioorda Ordeð.

Hvert er ſem mier heyreſt Kall i Duna,
hafenn Sool enn Nætur-Skuggann rwma,
Þennr Odum þar minn JEſus grautenn,
þungt af Gude klagar ſig forlautenn.
Frtu ei þad ſem Fadrenn ſkiirdann fordum,
fagrum kvadde Velþocknunar Ordum,
Og þ.g Son ſinn elſkulegann tiaide,
þ.aun midt ſo Rodden kom ad Laide.
A Vandlæting þiins Fodur Hyſs mig furdar,
fyrer hana gaar þitt Megn til Þurdar.
Uppþornadann eins og Skurned tooma,
Unnuſta þinn liittu Saal miin frooma.
Margplaugadur Mo:ſes var talenn,
mikla þitnare Þ:iſl er JEſus kvalenn.
Kallade Jon af Kvide Helviites adur,

Chriſt

Christur er meir enn nockur Madur Piaidur.
Saklaus Joseph saira reynde Mæde,
saarara er Þo Belials Strauma Flæde.
Eingenn Madur um Þad noog kann bera,
eilijfum Gude mai Þad kunnugt vera.
Po Himnar Bref, enn Hased ad Bleke yrde,
helld eg eingenn fullreikne Þai Byrde.
Sande Þyngre sijna Eymd ried greina,
særdur Job, og villde lijka meina,
ad Metaskailer mundu henne ei vallda;
Meira er Þo Heims syrer Synder giallda.
Forspai Davids farenn er sig ad herda,
Forsmain Lijdsens tekenn ertu ad verda.
Jai, ein Bølvan, Jord og Sool er græter,
JEsu minn, sem allra Meinen bæter.
Myrkur Daudanns megtug um Þig sliioota,
Mordingianna Bryxlenn ecke Þriioota.
Pier er geinged Guds Dijrdar Haisæte,
og Gull-Hørpunnar Loffsaungurenn mæte.
Pad Guds Englar Þijnum Heidre jaita,
Prælar Satans fram i Spotte laita,
Heilsan, Lotning, Hefdar Titla vidur,
Heiptar Atvik Þo ei falla nidur.
O Gud naide! eckert mai eg duga,
Þo ad Þier, JEsu, fegenn villda eg buga.
Keppenn var eg i Kvaler Þig ad hijda,
Kraptalaus, ef med Þier skal eg strijda.
Po kann ecke Þess mijn Trw ad dylia,

Þijn er Kvøl ad Fødurſens eigenn Vilia,
Alyktud, og ad þu ſkuler deya,
eingum til ſo hafer nu̅ þetta ſegia.
Livoned ſagdt ad Lambenu kunne væsia,
Lijdan þinne eingenn bijdſt ad hægia.
Aller Viner eru ai burtu ſumner,
aller, jai, ſem Rik fyrer Vinde ſtwner.
Her er ei neina hryggur Sveinn og Mooder,
harmaude vid Kroſs þinn, JESU goode.
Eingenn þinne Ognar Mædu lietter,
Angurſlegenn Hugurenn minn ad frietter:
Hvar er nu allar Hoopur þeirra Lijda,
ſem heiløg Ord þijn mentudu ſo vijda?
Hvar er þad Foolk ſem Haitign þijna leidde,
heim i Borg, og Veg med Sooma reidde?
Hvar eru nu þau nyu Þuſund Manna,
er Rægdar Sadning lietſt fyrer Hungur kanna?
Hvar er Blindur, Halltur, Lijkþrær, Daudur,
og hver einn græddur Jſraels Borgar Saudur?
Hvar er tarugt Tungliſiwks Fødur Auga,
þvi tekur þad ecke, JESU, þig ad lauga?
Hvar er Karar krankur Dijkes Madur?
Þvi kemur hann ei þar JESUS er ſiotradur?
Hvar er Kvinna er kyſte þijna Fætur,
kann hun JESU eingar Harma-Bætur?
Hvar er Kvinna kvitt vid Flooded randa,
kienner hun ei til, JESU, þinna Nauda?
Hvar er Canverſk kiæn i Bænar Ordnu,

þvi

Þvi kallar hun ecke :' JESU! nu sem fordum?
Hvar er lijslaus Hoor-Konan med Kvijda,
heyrer hun ei hvad JESUS verdur ad lijda?
Hvar er himnesk Herskaranna Prijde,
þvi hialpa þeir ecke, JESU, þier i Strijde?
Hvar er Födurs Hiartad Elsku heita,
hefur þad einga Mÿstun þier ad veita?
Hvar er Ovvfan dijrdleg heilagur Ande,
þvi dylur hun sig nu Huggun þier veitande?
O þu Jacobs Edla Stiarnan skiæra,
allt mætte þijn bloodug Tilsÿnd hræra!
Þinn Gud smurde þig med helgum Anda,
þo er Lijf þitt komed i saurann Vanda.
A nu Lifvsed allra Manna ad deya?
O minn JESU! Hver kann meir ad þreygia?
A nu Kongs Tign eilijf þijn ad þrotna?
O þu hærste DRottenn allra DRottna!
Edur Orded eilijfs Lijfs ad þagna,
af hverin skal Hiartad mitt þa fagna?
Edur Speken Upphædanna dvijna?
O minn JESU! hreistu Trwna mijna!
Þad sem David þig um giörer rita,
þad er i Sorgum Glede mier ad vita:
Ad Eilijfu, seiger hann, Ar þijn giörvöll standa,
og eingenn Rotnun kunne þier ad granda.

Siötta Orded.

ISRAELS Kinder allar senn til forna,

at Eliæ Døgum tooku miøg ad þorna,
Þvi Himeninn inne hieldt þar Regne sijnu,
heyre eg, J E S U, Jmind þinnar Pijnu,
er þig Brunnur allra Lijffens Giæda,
ofur-pressar Daudanns Hite og Mæda,
og sa Þorste er eykur Megned Kvala;
O ad Taar mijn lynnu þier ad svala!
Hvert er ei þetta hann sem fordum giørde,
Haf og Stranma, þo med einu Orde?
Og. øllu þvi sem Andardrættenn hefur,
Endurnæring, Lijf og Krapta gefur.
Samsons hættann sefader þu Þorsta,
sWr Forgiften bijdst þier nu til Kosta.
Wijn i Cana veitter Hiælpar þijdur,
Wokvaleyses Brunna Kvol þo lijdur.
Samsons Kiælkenn Svala-Dryck ei sparde,
Sinai Klettur drapp er Moses barde.
Kalled Spæmanns Krwser fylla næde,
Kveinande fann Agar Brunn a Læde.
Zebaoth DRotten! segdu mier hvad velldur,
Svølun einga JESUS fær ad helldur?
Sa þo trwr og sannordur mæ heita,
sem og giørde forsiællega breita.
So sem Job bad sijnum Dege fyrsta,
svarta Myrkred JESUS fær ad gista.
Hann med David helld eg spyria mege,
hvert þier gleymest Myskunsemen eige?
O minn JESU! ei mun þad so heita,
innan-

innannſkams mun ÐRottenn Hviįld þier veita.
Gud er ſame i Giær og i Dag ain Eſa,
ĕnn Grimdar Reide hanns ertu ad ſeſa.
Porſta eiliįſann þetta fra mier tekur,
þo eg ſie vid øll þijn Bodord ſekur.
Trwar og Elſku Tair miin ſkalltu hafa,
enn Tryggda Pant þinn kys eg mier til Giafa.
Medann i Sydemerknr Byggd eg hiare,
ſo Minning þinna Pijſla hiaa mier vare.

Siøtta Orded.

Sigur bodar Sool yſerlyſande,
ſeger JESUS allt fullkomnad-ſtande:
Fyrerheit, Løgmaal, Figurur, Spadoomar,
fridſtillt Reide, kvittadar Synder groomar:
Einnig ſundrad Oked Daudanns ſtranga,
wt heſur JESUS leyſt oſs ſijna Fanga,
volldugur af Vijtes Hel-Gryfiunne,
Vatns hvar Drope Einkis ſvalar Munne.
Goddum bundenn, giſtur Angiſtinne,
af Grifinne, hvar eckert Vatn er inne.
Allt er uppfyllt, O minn JESU goode!
Øll Forlijkun ſkied i þijnu Bloode.
Allar Kvaler Jllvyrkianna ſyndar,
allar þijnar Tilfinningar pijndar.
Fullkomnuſtu Foorn maa þetta greina,
frij ſlapp eg med Bloods Afreiſing hreina.

Heilagt

Heilagt Klæde hlaut Aaron af Gude,
hann þa keunde Israels Søfnude;
Enn eiged Blood sitt ædste Biskup hefur,
og allann sig i Sloppe þessum vefur.
Bloomleik þijnum, blijde JESU, hroosar,
Brwdur þijn, sem Salomons Diktur gloosar.
Wid Gull og Liliur glooande hun þier jafnar,
af Gyrnd og Elsku til þijn, ølln hafnar.
Enn Epterlijking ertu nu hin mesta,
Orme þeim sem Moses nam uppfesta.
Hindar og Raadijrs hun þier Lijking velur,
Harma Leit, ef fraa henne veikst, ei dvelur.
Enn Madke nær enn Manne eg þig dæme,
Mæl þad hygg eg Spaamanns Vitned sæme.
Þvi Saar, Kaun, Beniar, Svide, Hrygd og Pijna,
sie eg kvelur Hiartans Elsku mijna.
Cedrus Vidar Salomons Hwsed frijda,
synest og hun vilie uppaa þig þijda.
Enn hier a Trenu hef eg þig ad skoda,
hætt inngengenn Daudanns ytsta Voda.
Æ þau Undur øll yfer Undur gaanga,
ad þu, ORottenn, lijdur Kvøl so straanga!
Meire Furdu mier allt þetta gefur,
enn Moises af logande Runne hefur.
Og eg mætte wtaf nærre deya,
þvi Ørk hertekna Sattmaalanns ma segia,
nu af Flocke Philistæa Maka,
sem feskans þig a Kross til Heliar blaka

Hvad

Hvad skal mier ad hermá um̃ þetta fleyra?
Hiartad vefst i Sorgunum þvi meira.
Klystrud Bloode Klæde, þijn ma skoda,
sem Kyrtel þann er Jacob Hryggd nam boda:
Hel-risenn er Himna Joseph goodur,
mijn Hiartans Glede, Lyst og Salar Foodur.
Vegferdar þo vonda reyne eg Daga,
veit eg þetta allt mun sijdar laga,
J Gosen Himna, Guds Son Dijrdar frægur,
g'orast mier þa horfenn Rauna-Dægur.
Ews vil eg þvi Fødur Husa leita
af seitum Kalfse Sadning mun hann veita.
Utsoóa þo Arfe hanns eg næde,
eptaust mun hann gefa mier Dijrdar Klæde,
þo ad Barns Nafn þurfe hann mier ei veita,
Þræll hanns kys eg glaitfegenn ad heita.
Fullt mitt Hiarta fyrer þier jafnann stande,
Fader Sonur og Gud heilagur Ande!
Fullt af Ydran, fullt af Astar Trega,
fullt af Trw og Dygdum alla Vega.
Fyll mig Krapte Fullnustunnar þinnar,
Fullkomnare Saluhialpar minnar.
Fullkomenn þijn Forþienustu Prijde,
Fullkomnunar Dijrd mig sijdar skryde.

Siøunda Ordet.

FOOl sinn Anda Frelsaren̄ Guds i Hendur,
fælur a Krosse þvi nærst vard vendur.

Hiart

Hiartad stwnged hanns var midt i sundur,
hvernu gegna, JEsu minn, þän Undur?
Sannlega mä mitt sundur rifna Hiarta,
sem Musteres For-Tiallded i Parta.
Er nu, Sal mijn, ockar JEsus daudur?
Ut af mætte eg falla þvi ä Handur.
Ung minne enn Daniel vard fordum,
þa DRottenn talade vid hann Sættar Ordum:
Og Manoha, sem [illegible] sig ad deya.
Miked er JEsu, epter þig ad þreya.
O ad eg mætte ört upp hiedann leysa,
og med þier i Dijrd himneska reysa!
Æ! hvør mun mig Oke svipta Nauda,
og aumann frelsa af Lijkham þessa Dauda?
So sem Hiørtur Svølun gyrnest fanga,
Saaln mijna allt eins til þijn langar.
Þvi þad gooda giøra sem eg skyllde,
get eg ecke, JEsu minn, þo villde.
Vid mig löder Vondskan meir enn bære,
og viller fyrer mier Lijfsins Siionar Fære.
Heims af Lwa og Hiartans Angre saddur,
hier em eg mille Vonar og Otta staddur.
Æ mig langar Osediande Hugar,
upp i Hæd þvi Sorgen frekt ad bugar.
O ad þu villder ofann um Himna ganga,
og mig leysa bundenn hier þinn Fanga.
Enn medann Stunden mijn er ecke ad deya,
mænande til Himens vil eg þreya.

J Blood=Undum, blessade JEsu þijnum,
og bidia um̃ Vægd at Syndagiølldum mijnum.
Grunda, Saal mijn, giør Tijdenden þesse,
Gud i Christo deyr a hørdum Krosse.
Astvenn JEsu aller harma og græta,
allengdar, sem vissu hanns Kvøl ur Mæta.
O mijn Saal! ef eckert Taar þitt hrinur,
ætlar þu ad JEsus sie þinn Vinur?
Hinn heilagaste Helin kannar saara,
hvernenn skyllde sekur syndast Taara.
Minna var þad Moses Guds Mann deyde,
i Mørk, þo Foolked lenge epter hann þreyde.
Minna ad David margar Konur þraade,
minna þegar hann Barned græta naade.
Minna þa hann mesta Vin sinn þreyde.
Minna þo ad Absalon hanns deyde.
Minna ad Agar mæddest yfir Syne,
minna þo vier grætum holla Vine:
Eingenn hefur þo Ordsøk til ad græta,
eins og eg, þad skyldt er mier ad jaata.
Þvi øllum meira eg hefi Synder framed,
æ hvad hafa þær JEsum nijst og kramed!
Hærstu Naudar Hylle ma þad lijsa,
hann mier seger þeirra Kvittun vijsa.
Jeg hefi Rioodur, Jonæ fegra hloted,
JEsus er mitt einka Varnar Sloted.
Oped stair hanns Elsku Hiartad gooda,
Arma rauda giører hann mier ad bioodæ.

Hanns

Hañs er Nafned: Hetia, Rad og Kraptur,
hann kañ sig af Dauda ad reysa upp aptur.
Fader eilijfur, Fridar Høfdinge þægur,
fyrr varstu enn nockurt Verallðar Dægur.
Þu laukst upp Munne Lambe hvørin frægre,
lijka Book a Johannis Sioonar Dægre.
Helldur vil eg hia þier vera i Sorgum,
eñ Herrum Lands þo rijkum stijre Borgum;
Fare allt þad sem fanijtt er a Jørdu,
þad frelsar ecke af Daudans Kijfi hørdu.
Hijngad fyrr i Heimenn barst eg nakenn,
hrygdur, sar af Moodur-Lijfe klakenn.
Sa mig þa af Synda-Bøndum leyste,
sadde, grædde, honum eg einum treyste.
Þo i Daudans dimmu røse og Skugga,
Drottenns Naalægd kann mig sætt ad hugga
Þo kveine eg stundum kurrande sem Dwfa,
mig kiæter JEsus Meina Booten liwfa;
Þo i Ofne Pijninganna eg lende,
þadann leider Gud mig sinne Hende.
Þo bwe eg eñ vid Babylons Vatna Hlioomeñ,
her ad senn, eg heyre Dijrdar Roomenn.
Upp, upp, Saal mijn, Elskhuga þijnum moote,
inn til þijn so Lijf hanns Dauda flioote.
Lijkt sem fordum kwenn Dwfa Noa,
leitum ockur i hanns Hende Frooa.
Eins og Brioostenn Barned sijgur þyrsta,
hergium Saft wr Undum JEsu Kijsta.

Sv

So sem Fyllenn sig vid Eykur stydur,
Sannleik JESU holldum ockur vidur.
Sem einn Hiørtur Sund-lœcnn vill breyta,
Sigur-Styrks af JESU giørum leita.
Sem Nautilus Svefn-Bergenn œhœager,
sækium Traust og Værd i JESU Fœnge.
Tøkum ockur Tilfinning og kijka,
af Teiknum þeim er Kvøl hanns Mædu-rijka,
vitnudu, sem og Vallded Magtar hærsta,
viknade allt med Harma Deyling stærsta.
Jørd titraude jafnann mig til-leide,
JESU minn, ad hrædast Fødur þijns Reide.
Biørgen þau, er byrtust vijda klofna,
blygde og eymstre Hiartad mitt Stein dofna.
Lijfgun Daudra Lijf-hresse minn Anda,
af Lasta-Grøf so næde eg upp ad standa.
Jdran þeirra er Øskudu þier Dauda,
Jdranar mier veke Lyst Otrauda.
Sveipum nu med Sinnes AErn biarta,
Sœl mijn, JESU Lijk i ockar Hiarta.
Yfir honum œtijd skulum vaka,
so eingenn kunne hann fra ockur ad taka.
Sarons Roos og Zions Steinnenn frijdr,
þig sege eg betre eñ Þusund Veraldа Prijde.
Upp, upp, Sœl mijn, upp skulum vid flinga,
i oped JESU Hiarta og þadann swga,
Allt þad sem ad Angræds Þørfen krefur,
þvi alla Hlute JESUS minn til hefur.

Jeg

Jeg gledst meir ad JESUS slapp ur Kiise,
enn Jacob þegar Son sinn visse a Liise.
Hier er JESU hia þier gott ad vera,
Hiartans mijna Tiallð Bwd vil eg þier giøra.
Mun þad Anda mijns Lijkþraa nwbreyta,
meir enn Jordan Naaman kunne ad veita,
Þvi betur enn Dijkes Bad er Engell hrærer,
Blooded JEsu Heilsugiøf mier tærer.
David kaatur DRottens Ork lief nærre,
dægelegre Glede er þetta og stærre.
Hañ kvadst gladur Huss DRottens til gaanga,
hier maa eg þo sætare Unad faanga.
Þo med Paule þurfi eg margt ad lijda,
þad er vel, þvi senn mun bued ad strijda.
Skeid Lijfdaga skiott mun komed a Enda,
i Skarañum Dijrdar fæ eg þa ad lenda.
Koronu mun Christur mier þar veita,
og Klæde hrein, sem Josuam vid nam breyta.
Eñ ecke mier þo einum, Paull ried svara,
øllum helldur Rett-truadra Skara.
Gud Himnanna gefi oss þad ad hliota,
og Giædsku sinnar eilijflega ad niota.
Honum Prijs og Heidur verde samen,
hier i Naad og sijdar uñ Eilijfd, AMEN.

Sijd-

Sijdare Parturen̄.

Innehelldur Versa Flock, i Sam=Sætum til ætladañ, Oska Liood, Eru Miñingar Vers, og annad fleyra Smaa=Veges.

Versa Flockur,

Sem brwkud hafa vered i Brwdkaupum og Erfis Dryckium.

Fyrer Brwdargange.

1. Vers.

Ton, Lofed Gud, Lofed og hvør sem kann.

ALLt vort Raad, Afornr og Hoat=talag, i Fride og Naad, farsæle Noott sem Dag, Grædarans JE=

JEsu Giædskan þijd, og gefi þad bæde, til Fødurseus Dijrdar fyrr og sijd, framkvæmast næde: Kollum Grid, af Kraptarens Sæte; Follum vid, Frelsarenn giære, øllum Lid, Lyknen hanns bæte, Inngang, Framgang, Utgang vorn, hallde i Snilldar Hattum rett, heilagur Ande, vallde Skyllda Hattum sett, Sooma styrkiande.

2. Vers.

Ton, JESUS sem ad oss frelsade.

LJsande JEsu lattu vort, Lijf-Skeided jafnann renna, þangad sem liggur Lijfsins Port, Lijfed so mættum kenna, til þessa Lijfsins Þrautum fra, þitt Lijf oss fordum rede, unn voru Lijfi æ þier hia, eilijfrar Brwdkaups Glede.

3. Vers.

Ton, Upphef eg Augun mijn.

AF Hug þess Oskum vær, aller til samans hier, fylge yckur fiær og nær, fræg-

frægur Guds Engla Her, allre Lijfs eyde Neyd, mstwdlegt Verndar Lid, gaanged so greida Leid, i Grædarans JEsu Frid.

4. Vers,

Med sama Lag.

GUDS Fodurs Giædsku Daad, Grædarans volldug Hlijf, og heilags Anda Raad, ydkar bevare Lijf, gaanged i goodunn Frid, Gude befaladar, hanns greide Hiaalprædid, hvert Spor til Fagnadar.

5. Vers,

Ton, Himna Roos, Leid og Lioos.

DROTTenns Raad, Lijfs um Laad, lætte skarta, hveriu Sinne, wte og inne, eg bid: Ydkur Frægd, Yndes Hægd og Audnu Blooma, gaanged þid, Guds i Frid, giæddar Sooma.

6. V e r s.

Ton, Sia þig mijn Saal um̃ kriing.

FOdursins Fridar=Drad, Frelsarans JEsu Naad, og heilags Anda Giæde, ollum Lijfs=Heillum, giæde, yckur, so alldrei þrotne, allskonar Hægd i DRottne.

7. V e r s.

Ton, Þier DROTTenn þacka eg.

FRElsarans fogur Naad, Fridur og Himlprræde, med hærstre Hlijfdar=Draad, hanns Engla jafnann sie, ad ollum yckar Vegum, Salu og Lijfi sætt styrnande.

Þegar H i o n a S k a l er inn borenn.

Ton, HErra Þier skal Heidur og Wirding.

HErra Gud sem Hioonabanded setter, og hefur þad blessad fram̃ yfir adrar Stiett=

Stiettet, Þijnum Rꜹdum, giørst ad-
gꜹdum, gefdu bꜹdum, fylgia i Nꜹd-
um epter.

Fyrer Hioona Skꜹlum
Vandalausra.

1. Vers.

Ton, Þa Israel foor af Egypto.

DRottenn Gud, sem Eisku og
Nꜹd, audsyner þeim er Kiærleiks
Dꜹd, hallda med Heidre sonnum, wt-
valenn Brwd = Hioon Æru verd, And-
ar og Lijfsens Giæfu Mergd, Hond þijn
begꜹfe hrꜹnnum: Lattu þau geinga
wt og inn, i þijnum Fride, DRottenn
minn; Veittu þeim Styrk i Vandanum,
vert þeirra Lijf i Daudanum: Æ gief
þeim hepnest Unun stoor, i eilijfum
Dijrdar Jorsala Koor, Haleluja! Ha-
leluja!

2. Vers.

Ton, Rijs upp DRottne Dijrd.

NAden Giædsku giorn, Guds a Himna Troon, yckur umsadme, Kruodygdug Hioon, eckert ame Tal, Ord, Verk, Sioon, Heyrn, Maal, og allt hvad ahrærer, yckar Lijf og Saal, annest alla Stund, almattugur Gud, i Voku og værum Blund, vered marg blessud: Frelsarans Fridur, sagur veitest ydur, hier, og uti alla, Eilijfd halldest vidur.

3. Vers.

Ton, O Gud vor Fader sem i Himna R. etc.

SA Gud er ædstur sette i fyrstu sinne Hiord, Hioonaband veglegt Heims a Land, helgum prijdt Naadar Giædum, yckar sie Farsæld, Audna, Lijf og Ynde a Jord, inngeinged Stand med allre Daad, ustigyrde Krapt af Hædum; Heilags Kiærleika lioome List, lang-giædar Æfe-Munder, yckar a mille, enn Ømun

bist

biſt, oll hverſe Lijfs um̃ Stunder, frelſed Hierviſtar fullkomniſt, Fridarens Merk-ium under.

4. Vers.

Ton, Eilijft Lijfed er æſkelegt.

UNNe yckur JEſu eilijf Naad, i hanus Myſkunar Skaut, innvafenn ſieud æ med Dæd, eingenn ſo grande Praut, Hioonabands Trygdar heilog Aſt, hallde-eſt med Æru og Spekt, Lioos yckar Dygda Lioome ſkærſt, Lof ebled Drott-ne þeckt, allſkyns Farſælldar hlijum Hag, hann yckur giære Noott ſem Dag, inn til þeſs Fridar eilijfa Nægd, erfed aa Himna-Troon, hvar Mæda, Kijf og Mein eru Lægd: Mettud af Dijrdar Sioon, lifed þar æ med Yndes Hægd, Andar vid ſkilenn Tioon.

5. Vers.

Med ſama Lag.

I JEſu Nafne og þeſs bid, alleina ſælaſt Gud,

Gud, yckur Brwd=Hioonum legge Lið, Lyknar=Silld hanns blessud, under hanns þijdum Astar Væng, Ynde, Vernd, Heill og Nærd, i Gaungu, Stodu, Sesse og Sæng, sie yckur jafnann tiæd; Framgænged so med Lijffsens Lyst, lofed og prijsed JEsum Christ, allkyns Mann=Rauna mijke Praut, hanns Myskunar Honden good, fram til þess helga Fridar Braut, fraskilenn Hrygdar Mood, inngænged beint i Abrahams Skaut, þar mtvalenn fagnar Þiood.

6. Vers.

Ton, Lijfs Reglur hollar heyred enn.

Allkyns Farsælldum Æru og Dygd, umfadmest Brwd=Hioonenn, þrooest i Gude þeirra Trygd, þryckest öll Hörmungenn, Von og Polgiæde verie Stygd, vid Andar Skilnadenn, hroope þau inn i Himna Bygd, hver JEsu Blood=Dropenn.

7. Vers.

Ton, HErra þier skal Heidur og Virding gr-

HÆckest yckar Heidur og Stod an Galla, hlijde bædum Fridur og Gleden snialla, fasnest Trygder, dafne Dygder, dofne Hrygder, sofne Stygder allar.

8. Vers.

Med sama Lag.

LEingest yckur Lijf med Heilsu Blooma, Lucku, Dæmum, Ynde, Frid og Sooma, heppenn strijded, stødug bijded, Standed prijded, Guds innlijded Liooma,

9. Vers.

Ton, Far Heimur farsæll.

NJsed æ Lof sæl! lifanda Gude, so Hiartans yndæl, ad allar hanns Trygder og Ast = Hylle neit, æ yckur skijne, sem Morgun Sool heit, Heid = Geisla Roosanna heller æ Krans, Himnar giefe

 Ans,

Ans, Himnar giefe Ans.

Foreldranna Brwd-kaups Vers.

1. Vers.

Ton, Upphef eg Augun mijn.

BLessa þu Bornenn mijn, blessada Millden hæ, bygge þeim Blessan þijn, blessad Hios Jordu m, blessadu Trygda Band, blessadu Verk og Mæl, blessa nu beggia Stand, blessadu Lijf og Sæl!

2. Vers.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sæl.

HImneske Fader! Honden þijn Hog-unum dille Barna mijn, audga þau Vitsku, Alldre og Ræd, annastu þeirra Lijf og Ræd, Elska þijn bid eg einnig sie, Astvina þeirra Hiælpræde, alla Naudþurst uppfylliande.

3. Vers.

Med sama Lag.

BArnanna minna blessa þu, Brunnur Myskunar, O JEsu! Lijf, Ønd, Astvine, Heidur, Hag, Heilsu, Raad, Efne, Verkalag, allskonar Dygder þroda þeim, þau ad afdrifnum Sorgar-Eym, set vid þitt Bord i sælltre Heim.

4. Vers.

Ton, Nu bid eg Gud þu nalder mig.

JEsu Briost-Harmur, Svida Saar, Sveite, Kvøl, Under, Bæn og Taar, øll Fyrer-Boon og eilijf Tryggd, allann Frid, Blessan, Heidur og Dygd, Saalar Fognud og Synda Boot, Sigur Ovinum fast aa moot, Huggun og Þol i hverskyns Pijn, hærst yckur veite, Børnen mijn.

5. Vers.

Ton, Uppaa Fialled JEsus vende.

Bloods og Teingda Börnum mijnum, blijde JEsu veittu Lid, wt-ryckþeim af Angurs Pijnum, allar Synder kvitta vid, ver þau under Vængium þijnum, veit so lokſens Himna Frid.

Barnanna Brwd-kaups Vers.

1. Vers.

Ton, Mikelle Farſælld mæter ſa.

MJNns Kiæra Fodur, Millde þijn, minn DRottenn, eble Hægd, Eru frooma Stiwp-Moodur mijn, mettadu Sooma Nægd, heilagt inngeinged Hioo-na-Band, hier i Stad bleſſa þeim, æ medann Lyffſins Leidar Stand, lienar i þeſſum Heim, innbyrdes Frid og Ein-drægne, Elſku, Von, Trw og Gudrækne, lættu þau ſtyrkia bæde betſt, Bloods under Merkium þijn, gef þeim Jdrunar

Gyrnd

Gyrnd og Freſt, Giæd = Froo og Þol i Þijn, ſijdann þaa Glaſed Lijfs er leſt, Lifendra Glede Vijn.

2. Vers.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal.

ALLskonar Bleſſan audga þu, elſkuleg= aſte minn JEſu, Fodur þijns under Fridar Krans, Fodur mijns Raad og Kvinnu hanns, betſtu Mann = Dygd= um bæde prijd, bleſſada gef þeim Sælu Tijd, epter Hierviſtar unned Strijd.

3. Vers.

Ton, A einn Gud vil eg trwa.

LAttu Giof Lyknar þinnar, lifande Gud i Himna = Rañ, Uñuſta Mood= ur minnar, mier i Fodur ſtickadann, alla Tijd endurnæra, audgadu beggia Raad, hveriu ſem heiter Æra, hyrder og eykur Daad: Synda Boot, Saalar Frideñ, Samvitſku Rooſemé, veittu þeim Lijfs, enn ſidenn, leid heim i þitt Rijke.

4. Vers.

Ton, O vier Syndum setuer

BLessa þu Gud minn goodur, gior-
samed Egta Rꜳd Stiwp-Fodur
mijns og Moodur, med þinnar Giæd-
sku Ꜳnd; Veittu þeim Værd og Yn-
de, vernda þau Nott sem Dag: El-
ska þijn ad sier synde, allann þeirra Lijfs
Hag, gef Styrk og Þol i Þraut, þaug
leid um Fridar Braut, inn i Abra-
hams Skaut.

5. Vers.

Ton, Þꜳ linner hier mijn Lijkhams Vist.

FOrelldra minna fundenn Hag, far-
sæl þu JEsu goode, Rꜳdar Hond
þijn um Nott og Dag, nægstar þeim
Heiller bioode. Æ gef þau lise i Ast
og Trw, Egta-Stand þeirra blessa
þu, veit Hægd, enn varna Moode.

Systkyna og Ætt-Mꜳna

Brwd

Brwdkaups Vers.

1. Vers.

Ton, A einn Gud vil eg trwa.

GUds Hiarta Giædskan frooma, gefi yckur nægst af Krapte sijn, hærstann Frid, Heill og Sooma, Hiartans æstwdleg Systkyn mijn! Egtabands Edla Tryggder, Elskan hanns vardveite, allar andlegar Dyggder, innplante Sælunne: Brot kvitt og Boot að Mædum, bædum eg yckur kys, sijdann a Himna Hædum, heilagann Sælu Prijs.

2. Vers.

Ton, Upphef eg Augun mijn.

GEFE yckur Glede og Frid, Gud sem a Hædum skijn, Al-Dygdum audgest þid, æstwdleg Systkyn mijn, Tryggd hallde Kiærleiks Kaup, kefiest allt Rauna Safn, inn til þess Æfi-Hlaup, ended i JEsu Nafn.

3. Vers.

Ton, Rijs upp, ORottne Dijrd.

GUds aa Himna Hæd, heilog Wijsdooms Raad, Synstkyn mijn sælu, sende yckur Hiaalpar Raad, blesse Tryggdaband, begaia fylle Stand, Heill, Astum, Ynde, ei so keñe Grand: ORottenns Elska dijr, Dygdum krijne Seal, hresse, blesse hijr, Hyggiu Verk og Maal, Lijfs Leider allar, laate sijdann falla, tryggvar med Æru, til Israels Fialla.

4. Vers.

Ton, Hærste Gud HErra millde.

Allcku med Lijfs Fognude, Lofstijr og Æru Skin, verde yckur veitt af Gude, virduleg Ætt = Systkyn, Hioonabands helgar Tryggder, heit verme ORottenns Ast, lifande lijse Dygder, Liooma Guds epter Hryggder, gledie yckur Skødun skiarst.

5. Vers.

Tón, Mal eg Olucku ei moote sia.

SYstkyna minna Sæmd og Read, sæturstu Nad, Fognud og Fridar Giædum, begæsa DRottenn brennur þu, þeim æ og nu, forda Synd, Fare og Mædum, innbyrdes Tryggd, allskonar Dyggd, Lof, Lan og Fe, þeim legg i Tie, hoolpenn giør loks a Hædum.

6. Vers.

Ton, Mikelle Farsælld mæter sia.

FEste nu JEsu Fridur og Nad, Fadmlogum Kraptar sijn, yckar Lijf, Heidur, Ond og Rad, elskuleg Systkyn mijn, hanns Astar Giæda logande Lioos, lyse yckur Jordu a. Lijssins Kiør-Ynde, Heill og Hroos, hrepped, enn einga Prea: Unne Farsælldum yckar merk, allshættud DRottenns Handaverk, ratest æ sesud Rauna Goll, rijke Mañ-dygda Bloom, lifid so blessud Arenn oll,

Ast-

Ast-Heit og Tryggda froom, fagnande loks i Himna = Høll, heilögum epter Doom.

Brwdgumans eiged Vers.

Med sama Lag.

HErra sem kosed hefur mier, Hiwskapar veglegt Raad, veittu mier Styrk, ad vel sem ber, Vilia þijns fenge eg gaad, kroptuga Von og Kiærleiks Dygd, christenn Frid, helga Trw, Giædsku, Hreinlynde, glærsta Trygd, Gud, mier innplanta þu: Eru, Kior, Eigner, Minne, Maal, mitt Raad, Athafner, Lijf og Saal, fel eg himneskre Forsiaa þijn, ferda mier Glæpum vid, tilgefna lattu Misgiörd mijn, mæddum veit. Polgiædid, einnenn, ad deyfdre Daudans Pijn, dijrdlegann Himna Frid.

Brwdarennar.

Med

Med sama Lag.

EG þig og beide Ó JEsu! æ vertu Styrkur minn, ad eg i Hiartans Ast og Trw, umfadme Viliann þiñ, Hoog-værd, Skijrlijfi, hreina Tryggd, heilag-ann Frid og Spekt, jaa allskyns Soo-ma Æru og Dyggd, unn mier ad stun-da frekt: Biood þu ad himnesk Blessan þijn, bevare giørvøll Efnen mijn, og øllu þvi mier ama kann, umvende so til Lags, Heled þaa færer Hyggiu Rann, haf þu i Fride strax, mig og astkiærann Egta-mann, til eilijfs Glede Dags.

Eckiunar Brwdkaups Vers.

Med sama Lag.

EJlijfi Gud! eg þacka þier, þitt Raad sem huled var, Sorgaña Braut þu synder mier, sijdann Veg Huggunar. Taktu nu eñ vid Maale mijn, mitt Raad og Lijfsins Hag, fyrerheitenne Forsiaa þijn,

þijn, sadmadu Noott, og Dag. Laat mig þier hærstann Heidur tiea, Hiovnabands Skylldu þar med gea, i allre Mædu leag mier Lid, fyrer Lausnarann JEsum Christ, hærstu Mann, Dygder, halldt mig vid, hvek Synda Skolldenn ytst. Ond minne gef so eilijfann Frid, epter þessa Heims Vist.

Eigenngiptrar Eckiu Vers.

Med sama Lag.

MIldaste Gud, sem mier hefur bætt, Misser Astvina þann, sem ædur hafde Geded grætt, enn Gledena sett i Vann; Snw þu enn Astar Augum þijn, ad mier um Dag og Noott, breid yfir Hws og Bornen mijn, blessada Fridar Snoott, farsæl mijn Kior til Fagnadar, fyrergefdu mier Syndernar, laat ecke Diosul, Holld nie Heim, hrekia mig þier i frca: Sveipa Kvenndygdum Sinnu Geym, Swt einga laat ofþiea

Fiea, Ond mijna Dijrdar sedie Seim,
Sioon Fijns Auglites hea.

Brwdhioonanna sameigennlegt Vers.

1. Vers.

Lon, Eilijst Lijfed er æskelegt.

DROttenn Gud, sem hier i Heim, Hioona-Band stickader, allra Lijfs Heilla sætum Seim, sydann begeafader, bæde samhuga bidium Þig, blessud Heill syndugs Manns, fær ockar oll ca Fridar Stig, Footspor til Himna Ranns, mijk allann Kvijda Mein og Grond, Myskun Þijn hiwkre Lijsi og Ond, æ gef til Neadar Alzebled, innbyrdes rækium skarst, Hiartans Eindrægne hoogvært Ged, Hreinlijfe, Tryggd og Ast, unn ockur sijdann æ Þier med, i eilijfre Dijrd ad sieast.

2. V e r s.

Ton, Lofed Gud, Lofed og hver sem.

DJEsu! ad þier i Myskun tak, ockur nu, og yfir Lijfs Heillum vak, gierwoll Rad og Efnen oll, Ast þijn vidhresse, ræte Frid, enn rijme Goll, rijk Hogum blesse. Heitust Tryggd, Hiartans ei þjenest, neytust Dyggd, nær ockur sinnest, eitrud Styggd, oll i burt mæest. Lættu DRottenn Lijf og Ønd, hiea þier sijdann hlioota Not, himneskrar Sælu, hiea þier sijdañ hlioota Not, himneskrar Sælu.

3. V e r s.

Ton, Uppheф eg Augun mijn.

GUd DRotteun Giædsku hreinn, sem gøfgader Egtastand, blessa þu ockur, einn, inngenged Hioonaband: Veit Ynde, hafna Hryggd, heyr Bæner, Lyknei tef, þryck Syndum, þrooa Dyggd, Wol magna, Sælu gef.

Fyr=

Fyrer Kongs Skal.

1. Vers.

Tön Mikelle Farsæld mæter sæ.

VOllduge Fader vernda þu, vors Kongungs Hamsætid, halðt honum æ vid helga Trw, hanns Rijkium veittu Frid, Styrkur þijns Anda stidie riett, Stioornendur Christnennar, fierhver ad life i sijne Stiett, sem þitt Bod wtvijsar. Varna Stiriolld og Villurdom, vidhalltu þijnum Christenndoom, heilaga Trw og hreinann Sid, hel-stijng Andskotans Megn, blessa vort Land og Byggdar-Lid, bistur oss alldrei hegn; Handleid þitt Foolk i Himna-Frid, Heims alla Mædu gegn.

2. Vers.

Tön, Upphef eg Augun mijn.

AUK þu med Æru Plag, allskonar Lijfs Fognud, Kongsens Hætignar Hag, hei-

heilage ſterke Gud, hanns Rijkes Raad og Lond, riettum Frid audga þu, veit eingenn Villu Grond, viele ſann-helga Trw.

3. Vers.

Ton, A einn Gud vil eg trwa.

GJædſka þijn, Gud, bevare, giorvall-ann Kongſens Tignar-Hag, Lijd hanns og Lond forſvare, laung-giædann veite Stivornar Dag, yfer-og under-Monnum, eble Frid, Heill og Raad, Styrk i Embættes-Onnum, einnig koſt-giæfed Raad, þijna Dijrd, ſiñ Veg-Soo-ma, Sid og Hag Fodur-Lands, efla med Æru ſvooma, orugger til Daudanns.

4. Vers.

Ton, O vier Syndum ſetuer

CHriſti Krapta Giæde, Kongſens Tign-ar Stool, ſtirdie, bleſſe bæde, betſt-Hlijfdar Skiool, vid Ovina Styggdum-vere Drottenn hañs, dyrſe i ollum Dygd-um

um, dijrann Fødur Lands, allt hanns Under-Raad, audge Frid og Naad, ÞNottenns JEsu Daad.

5. Vers.

Ton, Blijde Gud, Vornum hijaum ei gleym.

KOngsens Raad, Kyn og Blood Rijkesins, styrk i Naid, sterke Gud Fridarins, veit hanns Hiarta ad Vilia þijn, ver ollu Grande, gef ad Skylldu giæte sijn, gegn Hyrd i Lande, Christsidooms, Kior-Heill so næde, Fridar Blooms, fylgia laat Giæde, Villu-Rooms, varna Skadræde; Voru Lande veit Forsvar, blijda Roosemd, Blessan Auds, og Brauds Lijfsens Orda, blijda Roosemd, Blessan Auds, og Brauds Lijfsens Orda.

Vers til heilags Anda.

1. Vers.

Ton, Eilijft Lijfed er æskelegt.

Eij

EJ fæ eg, Sannleiks Andeñ kiær, uppreiknad Giafer þijn, Ometañlegar eru þær, ollum Skilninge mijn, þu gefur Hiartans Hægd og Kyrrd, Huggun og Polgiæde, kallar, upplyser, helgar Hyrd, HErranns a Jordunne, rettañ Kiærleika rijkkar þu, ræter Guds Elsku, Von og Trw, Arfleysdar Pantur Utvolldum, upptendrar Bænrækne, Sannfæring Heilne setur iñi, Synd, Doom og Rettlæte, ver ollum Sælar Vandrædum; Vegsemd þijn eilijf sie.

2. Vers.

Ton, Blijde Gud, Bornum þijnum ei gleym.

AStar þijn, Ande Guds heilage, sæta Vijn, señd oss af Hædenne, ORottenns JEsu Drepra Lind, og Dropium Guds Naadar, samannblyrlad so med Hind, ad Sælernar þiedar, lifne hradt, Lofgiord frambere, blijdt og stadt, Bænhressar vere, danse gladt, i ORottenns Mustere; Allañ Fognud eble þo, Brwd-

H soon

Hioonanna Briooste mest, i brennheitum Tryggdum, Brwd-Hioonanna Briooste mest, i brennheitum Tryggdum.

3. Vers.

Ton, Heidur og hæleit Æra.

KOM þu Kiærleiks Ande, Kraptur Guds af Hæd, oss i Náad uppfyllande, alla Frid-Heillum giæd, Brwd-Hioona beggia Tryggder, bloomge þitt Astar-Lioos, auk þeim allskonar Dyggder, Ynde, Farsælld og Hroos; Christnennar Heims um Hrijng, haldtu vid, Gud, Eining, Villtum stiert Veg-Lysing.

4. Vers.

Ton, Uppai Fialled. JEsus vende.

FOrtheiteñ Fridar Ande, fullur Náadar, sie med oss, Brwd-Hioonanna Brioost helgande bædum Astar gefe Koss, lyk ne þeim i Lijffsens Stande, lidnum veite Sælu Hnoss.

5. Vers.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal.

HIngad innboden hijr og skiær, himnesska Dwfan, kom þu nær, hreinsa vort Ged, eñ helga Saal, hrestu Þeankana, styrktu Mæal, tendra Bæn, Von og Trwar Safn, Tryggdaña lattu rijkia Dafn, jeg þig grætbæne i JEsu Nafn.

6. Vers.

Ton, Upphef eg Augun mijn.

MInne Sæl miog yndæll, megtugur Astar hijr, kalladur, kom þu sæll, Kraptareñs Ande skijr! helga, stid, hæatt upplys, Hiortu vor allra senn, Fognud, Heill, Frid og Prijs, festu vid Brwdhioonenn.

Fyrer Brwdar Sæng.

1. Vers.

Ton, A einn Gud vil eg trwa.

HEppenn sie yckar Hagur, heidurleg Brwd-Hioon alla Stund, Fodurs-ens Geisle fagur, fære yckur Lioos i Vo-ku og Blund, Kvijda giorvallann kefie, Kior-Ynded fylle mest, Vodunum Astar vefie, Værdar so niooted betst, Fridar-enns biort Abreida, brotenn ad yckar Sæng, verme Lijfs Glede greida, Guds under Hlijfdar Væng.

2. Vers.

Ton, Soolen upprunnen ec.

SOfed nu sætt i Frid, signud Brwd-Hioonen! Guds Hlijfdar Vænge vid, vendest Hug-Sioonen, hijr, heil-skygn ad, Hædum Israels Fialla, Briost JEsu Blood-döggvad, bioode yckur af þeim Stad, Andar Værd alla.

3. Vers.

Ton, Blijde Gud, Barnum þinum ei gleym

HANN sem bioo, Hioonabands Vil-dd,nud, Værd og Roo, veite yckur

 DRott-

DRottenn Gud, ꝏ Briostum Andar Brwdgumañs, blunded i Nadum, Lyknar biarta Liosſed hañs, lyſe yckur badum; Eining þrenn, Eining vid hreſſe, Fadmlog tvenn, Fadmur hams bleſſe, Vin-Koſſenn, vidmynneſt þeſſe, Sæng, Abreida, Svæfte med, vere DRottens volldug Hond, enn Born Engla Tialldeð, vere DRottenns volldug Hond, enn Born Engla Tiallded.

4. V e r s.

Ton, Upphef eg Augun miin.

BED yckarn Brwd-Hioon hijr, bevare DRottenn hier, Fadmur hañs fadme dijr, Fadmlog yckar ad ſier, : Blanded ſo blijdt og voott, beggia Seal medtætiſt, gefe yckur gooda Noott, Gud fyrer JEſum Chriſt !

5. V e r s.

Ton, Hærſte Gud HErra millde.

EJnn Gud ſem yckar Tryggdum, eina Sæng hwa ried, vid allſkyns Boda og

og Styggdum, verride yckar Hioona-Bed! Blessud i Tryggda-Bande, blunded nu vært og rodtt, fraskilenn Fridar Grande, Fader, Somur og Ande, gefe yckur gooda Roott!

Valet fra Brwdkaupum.

1. Vers.

Ton, Eilijft Lijfed er æskelegt.

GUDE sie Dijrd sem gaf oss eñ, good Wijte Samwista, kiætte vorn Hug vid Kioren tvenn, Kiærleiks og Beitinga; Pigge nu Hiartans Packer mijn, Bijder Bods-Readendur, eins fyrer Dygdar Atvik sijn, aller Nærverendur; Ydur Farsælldar Oskum med, eg i Vinseme hannig kved: Gledie ydur alla gooder Meñ, Gud fyrer JEsum Christ! skipe so Dvøl og Skilnadenn, Skeid Lijffens bevarist, inn til hess hittunst aller senn, i eilijfre Dijrdar Vist.

2. Vers.

Ton, A eiñ Gud vil eg trwa.

SA Gud oss safna riede, samann til Funda hier i Stad, holla so hrepp-kum Glede, hefur og settann vorn Skil-nad, verduga Virding hlioote! Veg-legann Selskapenn, kved eg af Kiærleiks Hoote, kysse Gud Brwd-Hiooneñ, hañs Kraptar hærste Fridur, helgasta Næd og Vorn, margfalldest yfer ydur, elsku-leg DRottenns Born.

Epterfylgiande Vers tilheyra Erfis Dryckium.

Fyrer Miñingar Skalum Foreldra.

1. Vers.

Ton, Pier DRotteñ þacka eg.

Fad-

Fader minn Sigursæll, sofdu nu blessadur! þier laungum þokte yndæll, þijns JEsu Blood = Fadmur, þvi var hann þinne Sœlu, midt i Daudanum miwkastur.

2 Eja! þitt Augur hvarf, Ærunnar skijn Forprijs, þijna Dygd eg i Arf, Audæfum framar kijs, flijte nu Frelsarenn goodur, ockar Samfundum i Paradijs.

2. Vers.

Ton, Avi! Avi! mig aumann Mann.

O Fader minn! Fader minn! eg felle Taar, af þvi nu, ad eg veit þu, ert ordenn Naar, sem gladder fyrr mijn Ungdooms Aar, og elskader mig i Tryggdum klaar, þijns mier Dauda svijdur Saar, svijdur Saar.

2. Dæme nu, þaa Dygd og Trw, mier ONottenn skiær, i Arf sem hiaa, þier sialfur saa, var sij = fræbær, þar til Angurs Unden grær, og eg þig hitte Fader kiær, hægre JEsu Hende nær, Hen=

de nær.

3. Vers.

Ton, Þier DROTTEN N Þacka eg.

SOfdu nu Sorgum fiær, sæl i Guds Akur Molld, mijn Hiartans Mood-er kiær! mun þitt forklaarad Holld, sijd-ar um̃ Eilijfd alla, blessad, Lifendra byg-gia Folld.

2. Laung er nu Lijffsens Eymd, langt þier burthorfenn fraa, enn Saalen glodd og geymd, Guds Fridar Troone hiaa. O! ad eg feinge hid fyrsta, þig i Fognude þeim ad siaa.

4. Vers

Ton, Upp upp mijn Saal.

PO hier um̃ Sinn, Kross bleite Kin̄, kiæter þad Hyggiu Slooder, eg kiem til þijn, þu ei til mijn, þijdársta Hiartans Mooder, æ ad Stund sw, nalægdest nu, næde eg Takmarkenu, JEsu þijn Trygd, skijne mier skygd, skiærast i Andlaatenu.

5. Vers.

Ton

Ton, Gude Lof skallt Ond mijn inna.

GUd sem fyrr gaf, og svipte, greide nu Høgum Lagfæring, vid mig i Mysk-un skipte, miunadarlausann Besæling: Huggun, Frid, Heill og Naader, Hier-vistar alla Tijd, Forsvar og Fridar-Daader, sæte mier Naad hanns blijd, veika Trw virdest næra, vidhreße þinda Lund, Sælar-Heill sende væra, sijdañ ꝍ Dauda Stund.

Fyrer Miñingar Skꝍlum Barna.

I. Vers.

Ton, Heidur og hæleit Æra.

GUD sem mig ꝍdur giædder, geodu Lijfs Askvæme, Kyrtle Riettlætes klædder, kvittad frꝍ Mædunne, heim til þijn hafder sijdann, i himneskt Gledennar Lioos, beindu mier Fadmenn blijdann,

 i Byl-

i Bylgium Eymda Sioos, O JEsu, minnstu mijn, i Myrkunar Ydrum þijn, loks þegar Lijfed dvijn.

2. V e r s

Ton, Hvar munde vera Hiartad mitt.

LOF sie þier Fridar Faderenn trwr, sem færder Barn Kynd mijn, Hierviſtar Mædu allre wr, i eilijfa Dijrd til þijn, vertu nu hinna Verndar-Mwr, vid Diofle, Synd og Pijn, allt under værann Andlaats Dwr, æskeink so Gledennar Vijn.

3. V e r s.

Ton, Upp upp mijn Sál.

O DRottenn Gud, sem i Fognud, eilijfann teked hefur, mitt Askvæme, hitt ko være; þad mijna Sorg ei tefur, kom nu sem fyrst, Krossburdar Vist, kalldre gef sælann Enda, Mootføllum hrind, minne Barn-Kynd, mier unn so him ad lenda.

Fyrer Minningar Skælum Ett-Manna og Astvina.

1. Vers.

Ton, Pier DRottenn þacka eg.

GUD gaf og Gud aftook, Gud vere lofadur: Gud mijna Glede jook, Guds er nu, harmadur, af mier epterþreyande, Ett-Brooder minn og Astvinur.

2. Huggar þo Hiartad mitt, hann i Guds Fridar Borg, elur nu Ynded sitt, alla vidskilenn Sorg, fyrer Blund hægann hafenn, hiedann æ Lifendra Lyste-Torg.

3. Eirn Gud sem ockar Sætt, æstrijke Brooder minn, fyrr batt, enn giorde græt, Gied mitt vid Skilnad þinn, hiaalpe mier Heims wr Naudum, til þijn sem hradast i Himininn!

2. Vers.

Ton, Blijde Gud, Vornum þijnum ei gleym.

O Þinar Und, ástwdleg Minning þijn, vid Daudans Blund, Dygdarijk Syster mijn, Elsku þijna og Adhiwkrun, alla eg þreye, til Fullnadar mier ei mun, mædast sa Trege, fyrr eñ Gud, Forlögum breiter, og Fögnud, eilijfann veiter, þar sijdst ervud, Swt, Kinnar bleiter. O ad eg sem allra fyrst, þangad numeñ Þrautum wr, þier mætte fagna, þangad numenn Þrautum wr, þier mætte fagna!

Sorgar Vers Eck iu Manns
epter sijna Kvinnu.

1. Vers.

Ton, A einn Gud eg vil trwa.

HVegdu nu Hiarta mijnu, himneska Nadar Linden good, Astar Atlætz þijnu,

þijnu, afþerra Kinnum Taara Flood; Mijn er nu Molldu kafenn, Medhiaalp og Augna Lyst, enn þo til Heidurs hafenn, i himneska Dijrdar Vist, veittu þvi Værd O HErra! vel fostra Bornen smaa, hverge laat Huggun þverra, hept alla Neyd og Praa.

2. Gef ad eg gladur þreye, giædur heilogu Þolgiæde, epter þeim Dijrdar Dege, þa O Drottenn, þu mitt Hiaalp-ræde, lætur mig faa ad finna, Frelse þar Mædan dvijn, og mijn sæl Egta Kvinña, allre Sool fegur skijn, soddann Samfundar Ynde, sijdur þu undann drag, helldur gief hryggu Lynde, himneskann Glede Dag.

2. Vers.

Ton, Hærste Gud HErra milldе.

Hropa eg Handar-vana, Hugarens hiaadur Pijn, aaliittu mig Einmana, Myskunar Augum þijn, heilage Hiartans Fader, hept giorvoll Rauna Taar, oll

mijn Kiør Heillum hlader, himneſka Dijrd adlader, ſijdann um̃ eilijf Ar.

Eitt Valet.

Ton, Soolen ypprunnen er.

Hvijldu nu Heilla ſæl, Hiartad mitt kiæraſt, þar Engla Dijrd yndæl, dillar þier væraſt, hia Lambſins Troon, laus vid oll Mædu Tearenn, Grand Lijfs og Giæfu Tioon, Guds Dijrdar mettud Sioon, um̃ eilijf Arenn.

2. Eg mun þig ſijdar ſia, ſveipada Giædum, Lifendra Lande a, leyſtur af Mædum, æ Glede Stund, O þau Hugſgunar Mæte, þegar eg fæ þinn Fund, full-hreſſer hiada Lund, allt Epterlæte.

3. O JEſu! minnſtu mijn, mijk Edle Nauda, fyrer Blood-Beniar þijn, og beyſkann Dauda, legg Høgum Lid, lat ecke Myſkun þverra, Praut vinne þolug Bid, þar til eg eignaſt Frid, hia þier, minn HErra.

Eckiunn-

Eckiunnar Sorgar Vers
epter sinn Mann.

1. Vers.

Ton, Mikelle Farsæld mæter sai.

ALLsheriar DRottenn! aumka þig, yfer mitt Sorgar Stand, Hel-Skeyste Daudanns Heyptarlig, hafa mier uñed Grand, astwdleg fallenn er i Molld, Æru Korona mijn, skeikad Lijfs Ynde skielfer Hollo, Skilnadar Sorg ei dvijn: Kom nu til Hiaalpar Herra trwr, Hryggdanna Bondum leys mig wr, þijn sogur Nadar Fyrerheit, fyll oll a mijnum Hag, vid mig sem kiærast Barn þitt breyt, bæt allskyns Rauna Lag, epter Hierpistar Anaud veit, eilijfann Glede Dag.

2. Vers.

Ton, Gude Lof skallt, Ond mijn, inna.

GUD sem gladder mitt Siñe, þa gafst mier kiærann Egta Mann, og wr

wr Heims Armædunne, i eilijfa Dijrd
nu kiddcr hann, styttu mier Sorgar
Stunder, still Æfe-Raunernar, Ast
Hijn œ allar Lunder, unne mier Hiwk-
unnar, lat ei Polgiæde hverra, þar til
eg fæ ad sia, hañs og þitt Auglit, Her-
ra, Himnanna Bygdum œ.

3. Vers.

Ton, Þa Jsrael foor af Egypto.

O DRottẽ Gud! sem af mier tookst, Augnanna Lioos, eñ Myrkur jookst, i Daudanns kolldu Kijse, Sambwdar Ynde svipter Holld, setter minn Krans i græna Molld, þyrmdu nu þiœdu Lijse, tapadann syn ei Trwskapinn, tak mig i Nœdar Fadmenn þiñ, bevare Hws og Bornen mijn, blessud Forsioonar Milld-en þijn; Unn oß, þœ Lijssens Anaud þver, i eilijfre Dijrd ad syngia þier, Haleluja, Haleluja.

Eitt Valet.

Ton,

Ton, Mai eg Olucku ei moote stai.

LIJfdu nu sæll vid Lambsens Stool, lmangt fegre eñ Sool, heilagur, heppenn bæde! Glede þad nægsta gefur mier, Gud veitte þier, eilijf Ununar Giæde, hanns Honden klaar, hefur þijn Taar, oll af-þerrad, i Fridar Stad, leiddann wr Lijfs Onæde.

2. Þreyger mijn Hiartans þiaada Lund, þaa Glede Stund, er þig mier aptur færer, og i Guds Fridar Fadmenum, forklaarudum, sætustu Sambwd nærer. Eñ medañ Lijf, kannar Heims Kijf, Astar Elldinn, O JEsu! þinn, Brioostenu bid eg tærer.

3. Oll þijn Fyrerheit æstwdleg, aa allann Veg, mier til Myskunar kome, Þolgiædes einnig dryge Daad, þijn dijrdleg Naad, so alldrei eydest Soome: Vertu mijn Sool, Værd, Ynde, Skiool, Heill hiartanlig, haldt mier vid þig, i Lijfe, Dauda og Doome.

Fyr-

Fyrer Syrgendra Skalum.

1. Vers.

Ton, Eilijft Lijfed er æſkelegt.

MJNN Gud, ſem þinne Myſkun hiertſt, Munadarleyſingum, og afþerrud med ollu lietſt, Eckiunnar Taar ſerdum, ſiaadu nu þetta Sorgar Hws, ſiertu Gud Naudſtaddra, miſk þeſs Anauder millde-fws, marenn Bein umreiſa, himneſkre Læknars Hende þijn; Hiortunum geſdu Svala Wijn, ſijns er Aſtvinar ſyrgia nu, Sambwdar Yndedi miſt, Hogunum diller þeirra þu, Polgiædes tem og Lyſt, Lijſſens vor allra Leidum ſnw, loks inn i Dijrdar Viſt.

2. Vers.

Ton, Blijde Gud, Bornum þijnum ei gleym.

MJñ JEſus, myſkune þeſſum Hoop, Lijknar-fws, lægande Stun og Op, Eckiuna ſadme faſt ad ſier, og forſvare Born-

Børnen, þeirra Sorgar Høgum hier, hanns fylge Børnen: Grœt þu ei, guds-hrædda Kvinna! þol og þrey, þessu mun linna, Ol þann Mey, er æ skal þier siña, þvi eilijfum ertu Gude gipt, sæ þier gef-ur Hond vid Hond, hiñe mœttkare, sæ þier gefur Hond vid Hond, h. m.

3. Vers.

Med sama Lag.

ÖLL þijn Børn, annast þu ORott-enn-kiær, Heill og Vørn, harm-ande Sœlum fær; Dreyra raudum doggva þæ, Dropum Lijf-Eda, Hiar-ta þijns, og Huggun liœ, þeim Hrygd-ernar mœda: Verndar Mwr, vert Ein-stœdingum: Fader trwr, Fodurleysing-um, vid Andlœts Dwr, eyd Mootlœt-ingum, allra þiña hier i Heim: Skugg-anum hnecktu Skodun med, skijnande Dijrdar, Skugganum hnecktu Skodun med, skijnande Dijrdar.

Miñingar Kvediu Vers.

Ton, Soolen upprunnen er.

O Þu hin sæla Saal! Sorgum af lwda, sem beidst i Bæn forsiæal, Brwdgumanns prwda, hvijl Heillum giædd, hanns vidur Dijrd margfallda, Roos-biort af Raunum giædd, Rettlæte JEsu klædd, um̃ Allder Allda.

Andlaats Vers.

Ton, Gud Fader Son og Anden hreiñ

LJJf-kroptug Æda Linden Þijn, Lausnarenn JEsu kiær, oll Hugar-Mæda, Eymd og Pijn, Angurs Boot sie mier vær, himneskra Giæda Heilsu Vijn, Hiartanu blæda latttu mijn, dapur þa Daudenn slær.

Vers til heilags Anda.

Ton,

Ton, O JEsu minn, eg finn, allijdur hier.

Nu saña Lioos, Lijfs-Roos, Lind Gledennar, Guds Ande klaar, sem Krossenns Taar, Kinnum afþerrar, hyggdu ad Hormum þiña, Huggun lææt þaa siña, stodva Stun og Kvein, styrk øll maren Bein, yfer Megn eingann reyn, græd vort hid sijdarsta Grafar Mein.

Vers til H. Þreñingar.

Ton, O Gud miñ HErra, aumka mig.

HEilog Þreñing sie hæ-blessud, heidrud, losud og marg-tignud, fyrer øll sijn Astar Giørde, Andar og Lijfs Hiælpræde! Fødurnum greidest fagurt Lof, fyrer sijns Sonar dijrq Giof; Synenum Sæmden mesta, er Sigurenn gaf oss besta; Anda heilogum Æra og Dijrd, af øllum Twngum verde skijrd, fyrer sitt oblugt Astrijke, øll heilog Þrenning tignud sie, miñ eilijfar Allder Allda.

Epithalamium

Til kveded Sr. Jone Sigfws syne, og Mad. Þurijde Gudmunds Dottur, 7. Octobris 1731.

Ton, Upphef eg Augun mijn.

ALLden-Gard ægiætann, ædur med hærstum Prijs, Giædum grundvall-adann, Gud skoop i Paradijs, ilmande allskonar, Alldines føgur Bloom, plan-tade þijdurst þar, Prenning Almættes froom.

2. Eyk Lijffens edla mæt, ein i þeim Garde stood, Avaxtar ýfred sæt, inner-so Ritning frood, Adam i Heidre hæ, hier nærst var skapadur, til Ibwdar einnenn þæ, Eden takmarkadur.

3. Fremdar Hag fullkominn, fød-urleg DRottens Nææd, Adam i sama Sinn,

Sinn, sofande feck þar tiwad, Eon til
Yndes þvi, uppbyggde af Rike hanns,
leidde so losleg i, Lyste = Gard Hioona=
Bands.

4. Þar inne þau med Lyst, þioonudu
DRottne sijn, Hormungar Boled bist,
bætte þeim JEsu Pijn. Arfa = Lid A=
dams þvi, Erfda Rett þennann took,
er margskonar Ömun i, Ynde Guds
Börnum jook.

5. Ununar Efne slijk, yckar nu kiæta
Sioon, æstwdleg, Æru = rijk, wtvalesti
D y g d a H i o o n, i tiedum Alld=
engard, erud þid Groodursett, bloomleg=
re Blessan vard, begæsud yckar Stiett.

6. Komed nu Sigur = sæl! signud af
Jehova! Guds Astar Giof yndæl, gle=
die Lyfs Hagena! Yckar Stand athug=
id, = ædla Samlijking took, Christur dijr=
keypta vid, Christnena Trygder jook.

7. Adur i Eden stood, allfagurt Lijf=
sins Tre, giorvollum Meina Mood,
Mannsins er varnade; Upprunenn
edla

edla Roos, onnur i þessum Stad, er JEsus yckar Lioos, Ynde þvi hallest ad.

8. Poott Jonæ þijdum Lund, þeim er vid Audnu Sool, upprennur eina Stund, allvijda Heims um̃ Bool, misfagna meged tijdt, mun yckur vijst i tie, Athvarfid einka blijdt, under þvi Lijfsins Tre.

9. Vere þar yckar Værd, Vilkior og Friðsfgun oll, i Gude endurnærd, ilmande Daggar-Foll, Hunangs af hverium Kvist, hanns Nædar driwpe þar, yckur, sem lijfge Lyst, loslegrar Sambwdar.

10. Sem David unte einn, astkiærum Mæge sijn, og Joseph Hiarta hreinn, hugliwfsum Benjamin, Assverus Esther med, Elkana sinne Frw, eins yckar Astar Ged, Egtabands ræke Trw.

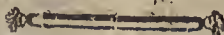
11. Eingenn Lijfs Omun bræd, orsanda Swtar Kaf, deisi þæ Kiærleiks Dæd, D Rottenn sem yckur gaf, helldur med Heidre og Prijs, halldest um̃ Æ-

fe sw: Gude so Vegsemd vijs, vandest
af bædum trw.

12. Af Hædum hlooted þid, Hag-
kvæmá Glede Nægd, af Lææde frijdann
Frid, fleyrst yckur eble Hægd; Votn,
Sioor og Vindarner, verde yckur jafn-
yndæl, blijfed so bæde hier, blessud og
og Luckn sæl.

13. Ef ÖRottenns eilijf Naad, yck-
ar vill gledia Sæng, med Afkvæmes
Eign æ Lææd, under hanns Hlijfdar-
Væng, Virdt, Alldur, Vitska og
Dygd, Vijn-Kvijste dafne þeim, bor-
enn fra Harma Bygd, bloomgest i sæll-
re Heim.

14. Enn þid med Astar Lund, æ sie-
ud Lijfs um Tijd, i JEsu Nædar-
Und, innvafenn fyrr og sijd! Hæblessf-
ud Heims unt Freon, Heill yck-
ar margfalldist, sended so lystug
Sioon, Losiæl i Dyrdar Vist.

Luckuosk,

Til Sr. Biørns Schevings, og Mad. Sigridar Jons Dottur, a þeirra Brwdkaups Dege, 17. Octobris 1736.

Ton, Far Heimur farsælt.

Alijt þu oll Verk, af Alvitsku Drottenns sem giörd voru merk, so skalltu finna þad Syrach sær kennt, sett hefur Skaparans Vijsdoomur twennt, hvert i moot ödru til Hagsældar þvi, sem Heimenum skoop i, sem Heimenum skoop i.

2. Skugganum Skin brá, Skwr enda Purvidre, Blæ Kyrrur þiá, Visnan til Frioofgunar, vi, kur alskierd, Varmans og Horkunnar som er Afferd, vidtekur Sumar þá Veturenn dvijn, med Verkunum sijn, med Verkunum sijn.

3. Þess minna Heims Hag, helld eg vidsestann um Æfinnar Dag, þar Vijte

Biite Forlaga, þo annann Veg, þræ-
ſkipud hver odrum gagnſtædeleg, Sæld,
Anaud, Miſſer, Happ, Smt og Fogn-
ud, ſender oſs einn Gud, ſender oſs
einn Gud.

4. Giof hanns er giorvoll, Galla-
laus, heilnæm og fullkomenn oll, i holl-
um Stad framreidd a heppenne Tijd,
af hiartgroonum Kiærleika þurfande
Lijd, margfolldum Avexte mid lar af ſier,
Meinſemdum æ ver, Meinſemdum æ ver.

5. Heillarijk hanns Raad, hylker
þad Giædſkunnar furdulegt Raad, ad
fyrer Sioonvana Sofendum Dnn, ſijn-
um þa betſt elur, nær þeirra groñ, Framt-
ſyne getur ei grundad ſinn Hag, hann
greider þad i Lag, hann greider þad
i Lag.

6. Fyrr jarde jeg tvennt, Jardar og
Himenſens Edle gagnvendt, þar Sum-
ared wtþenur Frioofgun a Folld, ſem
fellur ad Hauſtenu kalenn i Molld, þeſſa
vier Skapnadar Skipte-Kiør tvenn,

 ſkod-

ſkodum i Dag enn, ſkodum i Dag eñ.

7. Enn eg lijt af þeim, Alldines Lit-Klædum varpande Heim, til þeſs O-ærborna, tignara þo, ſem tendraſt i Frioofgun, er hinns Priſde doo, Varma þvi Lijfgunar Vokvun inndrack, vid Kviſtu Z e m a ch, vid Kviſtu Z e m a ch.

8. Ho! Ho! þitt Heuſt-Bloom, HErrans Vijngardur ſem kræſer vel Goom, allra Samſagnenda þeim Grooda þijn, þu geſur ylmande Gledennar Vijn, af Kiærleikans Lilium þo komenn ſie nær, kiæll Vetrar Andblær, kiæll Vetrar Andblær.

9. Sijn Lima-Lauf græn, leggia til ſamans þijn Bloomſturenn væn, kyſſaſt algloande Knappanna Flug, Krønſunum under þau flietta ſinn Bug; H e l i o t r o p i a ſamteingia ſig, ſiæ! Tvo dævænlig, ſiæ! Tvo dævænlig.

10. Rijme nu rok Sorg, Raddar-Kyn heiløg um Pæankanna Torg, hvella med Loſgiørdar Horpu Slag Nid, ſo.

Hei-

Hœtindar Goemanna klijngia þar við, Amphions Pindari, kvæ-dust ei kiæn, Chromata jafn-væn, Chromata jafnvæn.

11. Hvad tesur mig meir, mijn Kvok ad upphefia lijka sem þeir, andlegu Saung-Fuglar œ Lijfsens Tre, aller til Hædanna samkvakande: Jeg vil ei fresta, þo Faung verde smæ, fylla þann Hoop, Jæ! Fylla þann Hoop, Jæ!

12. Gude sie Lof lagt, sem liet yckar Vil-Fognud, Heidur og Agt, þrisna við Haust-Yrkiu þessarar Mund, þid Gøfug Brwd-Hioon, med al-dyggva Lund, ad Tryggdanna veg-legre Teinging œ Folld, tvo bygd i eitt Holld, tvo byggd i eitt Holld.

13. Sem Josuæ Sool, sitt yfir Gi-beon stodvade Hiool, inn til þess Kapp-anna Sigur var sien, um Sœl yckar Tryggdanna gloande, Men, œ bid eg skijne til Utfarar Lijfs, og Endingar Kijfs, og Endingar Kijfs.

14. Verde ſw veitt Boon, vaxed og margfallдeſt Aru = dygg S i o o n! Vaxed ad loflegre Vitſkunnar Dǫ̃d, vaxed i Kiærleikans Edle ſamrǽd, vaxe yckar Lofſtijr og Ynde med Art, oll Heill og Ged = Skart, oll Heill og Ged= Skart.

15. J margfalldre Mañdygd, marg= falldeſt æ bleſſud frænumenn Hryggd, margfallde Gud yckar Medlætes Kior, margfalldeſt Heidur og Vinſælder gior, margfalldeſt Lijfdaga Mæling af Nægd, margfalldeſt oll Hægd, margfalldeſt oll Hægd.

16. Jlme ſo ævallt, i Aſt, Heill og Manndygdum Lijf yckar allt, betur enn Jericho blæꝛnkande Roos, Baſans og Libani Skoogvidar Hroos, vinne þeſs Prijde med Vegſemdar Room, veitt= um af hvors Goom, veittum af hvors Goom.

17. Vid Mara Vatns Dryck, Vo= nar og Polgiædes felled ei Skick, eg bid

og Eyk Lijfsens umbyrle þeim, og E-
lims af Brunn = Votnum sikre þann
Kein, destillerudum vid sijna Blood-
Saft, med svalande Lijfs Krapt, med
svalande Lijfs Krapt.

18. Innsveipud, eg bid, oll verded
Græðarans Fadmlogum þid, Haust-Yr-
kia Daudans nær Hel = Sigden ber, i
Hnota = Gard T Rottens og Liliur af-
skier, yckur sem Skrwd bwuar, skarst
vorud þar, i Skijrn plantadar, i Skijrn
plantadar.

19. Bæaswnu hvellt Hliood, Heims
þegar dosnada vekur Al-Piood, upprij-
sed Guds Dijrdar einneigenn til, sem
eingenn ber Liooßens og Dimunnar
Skil, sæl, heilög, wtvalenn sijdann med
Lyst, Sæl og Lijf gledießt, Sæl og
Lijf gledießt.

Sumar Ok,

Kvedenn til Claust urhallda r-

ans Sgr. Hanns Scheving og hanns Kiærustu Mad. Gudrunar Vigfuss Dottur. 1739.

Ton, Kiær JEsu Christe.

HJJr Naadar Dagur, nijrra Tijma Skil, nijr Nædes Hagur, nijtt Fagnadar Spil, endurnyar Aulldum, Edles hijrna Braar, Hreggs og Hrijdar kolldum, Hiwpe steiper Ar, Kiorum hyller Kiæte Stand, kefur, stiller Audnu-Grand, ofann-gyller Unn og Land, Orions Tiallda Skiær.

2. Vod Velldes-Geyma, Vindahioolen blaa, Hafs Nordur-Heima, hrinda Bylgiur aa, Grosum Groodrar-Onden, græder Saft i Root, Lifna Dijr um̃ Londen, leika kvik aa Foot; Speker Kransa Fugla Fiold, Fidur glansa hreifer Olld, lijfga, dansa laangt aa Kvolld, Lærden broser moot.

3. Fræ-folgum Reite, færer Smurningar, dijr Dropen Feite DRottenns Vagn-

Vagn-Leidar. Magt hanns Guddooms Giædsku, girder Jardar-Horn, vender Olld i Æsku, yngiast Gros og Korn, deiler Miallar Dampann i, Daggar Salla: Giorer þvi, Saft wtkalla Sæd-en nij, su þau bleikte forn.

4 Vitiar so vægur, vors sætæka Lands, Gud Giædsku nægur, gledur Milden hanns, allt hvad er og hræreft, yser og nedar Sool, honum Heidur tær-est Heims um giorvallt Bool! Daad hans hroose Dægur tvenn, Dijrd hans gloose Fylkenn þrenn, Jord og Lioosen oll, er enn, Alldar glæsa Hiool.

5. Sool Sumars biarta, sig fram gefur nu, hijrt Astar Hiarta, HErrans bodar sw, oss er hiwkrad hefur, heitt skijnande i Raad, geislar enn og gefur, gladast Hiealpar Raad. Vor Lijfs Hræring i honum er, alla Næring hann oss lier, mijker Særing, Meinum ver, megtar Frid og Daad.

6. Skioott skipast Mædur, Skin af

Dogg frambar, Tijd tekenn rædur, til Samfagnadar, Guds Astvinum good- um: Gledst eg eirn þar me-, horfinn Hugg moodum, hreisser Lijf og Gied, i DRott- ens Hende (hvad sem snijst), Heill mijn strendur, kvijde eg sijst, oll hanns Bend- ing batar vijst, er Boot vid Swt fær lied.

7. Allt Aform hefur, afmarkada Tijd, Gud svipter, gefur, græter, huggar Lijd, orkar ævallt sijnum, ollu þo til goods, hefur Hogum mijnum, Hrygda varnad Moods: Þo eg lijde um litla Hrijd, Lausnar Tijdq Von er blijd, allt um sij- der stema Strijd, Straumar JEsu Bloods.

8. Þvi skal afbreya, og Þacker Drott- ne tica, hanns Villdum hneigia, og hann e'nn vona uppa, framar Losgiord færa, f rer lidna Stund, Nafne hanns Nædar- skiæra; Nu vid ferska Mund, skal og rataft rijngum Þioon, rækeñ Gratulati- on, Pckur matenn Edla Hioon, wt af-

af dyggre Lund.

9. Lijfs Lucku Blooma, Læde og Hædum af, Aud, Ynde, Sooma, og ollu þvi er gaf, yckur DRottens Elska, inn til þessa Dags, i Fridar-Heill an Folska, frioosgad enn til Hags, utann Pagnar Peled dæst, þvi Samfagnar mitt af Ast: Offer magnar einnenn skærst, Audnan geyme Lags!

10. Sem Varma Sædes, Sumar-Blijdan Ol, hærsta Hiælpredes, heit og fogur Sool, geisle nu og gledie, giorvallt yckar Ræd, Lijfed Sooma sedie, Sinned frioosge Dæd. Hormungunum hrinde fiær, Hagsældunum þoke nær, Fiors i Unun fadmest kiær, Foostur Guds a Læd.

11. Um yckur skijne, Asten JEsu hrein, Vidsmiore og Vijne, veite a yckar Mein; Allt hvad Geded græter, gange Purda til, hitt sem Huganu kiæter, hneigest fast i Vil, Lijfsins Dygda losfegt Safn, leise skigdast Æru Nafn, Kiær-

 leiks

leiks Trygda Kostur jafn, krapte Værdar Jl.

12. JEsus Lijfs-Lynd hrein, lage Synda Goll! Heims Atten hver ein, og Handa-Verk hanns øll, Byr og Blooma skijrum, blaase ad yckar Hag, Himens Liooma hijrum, hlijte Giæfulag, Jorden blæde Blessan þo, Biorg adhlæde Votnen frioo, hliooted bæde Heilsu-Roo, heppenn Sumar-Dag.

13. Sedfellt Agiæte, Giædsku hreina Tryggd, Astwd, Orlæte, og alla Hiartans Dyggd, mier og mijnum tiæda, margfalldlega hier, bid eg Brunnur Dæda, borge yckur med sier; Øll tilhægest Uppskierann, eins og þæge sialfsur hann, hun sier drage himneskann, Hag þæ Lijfid þver.

14. Allt yckar Efne, af innstu Root eg bid, st:die Gud og stefne, æ stodugt Heilla Mid: Annest æ giorvallann, Astvinanna Krans, i Fridar Fadmenn smallann, sel eg yckur hanns! Lijded, þreyed

þreyed, Lijfs med Daud, lifid, deyed,
Guds i Naad; Hugar-fegenn sijdann
sæd, i Sælu Dijrdar Ranns.

Til Barnanna.

Lauritz Gud styrke og stijre,
Stoor-Dygdum audgest Þorunn,
Vid Hannes Værden lode,
Vafinn sie Luckü David!
Vigfwse Dofnun drwga,
DRottenns Naad einnenn votte,
Oll yckar hærstu Heillum,
Hallde Børn Lijfs um Alldur.

Ny-árs Osk,

Til somu Høfdings Hioona, 1744.

Med sama Lag.

GOTT Ar i Gude, Gøfuge
Hws-Fader! Zions Sof-
nude, senn æ Lande hier, wngur Allda
Þættur, ofann hefst i Fæug, hreifir Ed-

les Hœattur, hærre Lioosa Rang. Sudur Geyma grœtur Hiool, glod Nord-Heima lætur Sool, nidur-sveima Nætur Rool, nemur Dags Uppgœng.

2. Med Makt yndælle i Merkium sig framdroo, er onnur sælle, upprennande þo, badar sem Brwdgume, bruna af dijrum Sal, Hiartans Horpur þrume, hefie Packar Tal. Byrtast Lioosa Brunnar tveir, Bloomann Roosa viña þeir, Heidur kioosa hver þo meir, hinum œdra skal.

3. Lind Lijf-driwpande, Lijfs af Hœdum sw, Lijf allt lijfgande, Lijffens Dreyra nu, ferskum til vor fleyter, ferskann Bloods af Und, Frid-Giof ferska veiter, ferskann vidur Mund. Fadme Lijdur fenged Hnoss, fagrann bijdur Astar Koss, JEsus frijdur ollum oss, Gia, Glede Stund.

4. Gladværdar Giœte, gefur mier i Dag, sw Scalar Kiœte, sendest ydar Hag, kiære Foostur Fader,

fylg

fylger Bæn af Root, ad i Gude glader,
Giof hanns taked moot; Sinned var=
me Simeons Lyst, sveiped Arme JE=
sum Christ, bliwgum Hvarme Barned
kyst, blijdke Trygdar Hoot.

5. Hanns Heited ædsta, hanns Um=
skurnar Saar, hanns Milden hærsta,
hanns hin fogru Taar, lijse, leide, hresse,
Lijfsins ydar Hag, bevare, styrke, blesse,
bæde Root og Dag; Hirpe Dœdum
Hiartad mest, hylie Rœdum allann
Brest, Vilia og Rœdum vende betst,
vijke Rauna Slag.

6. Dygd ydar dijra, daglega til
mijn, Guds Giædskan hijra, giallde
Launum sijn, Happa Groodur hæfi,
heñar Sæd i Ølld, Uppskeruñar Æfi,
alldrei finne Kvølld, fram so þræded
Taara Tijd, teppest Mæde Faar og
Strijd, ydur blæde Ar og Sijd, Asten
Guds margfolld.

7. GOtt Ar i Gude, G e f u g a
Hwis=

Hwſs=Mooder! Frid med
Fognude, fæder eun af ſier, Under=Lan=
da Liooma, Lijf=Gylline Roos, ydar
Sœlar Sooma, ſynged DRottne
Hroos. Upp er runnen Soolen ſw,
ſem þier unned betſt i Trw, Hiartans
Gruñe hlijed nu, heñar vidur Lioos.

8. Leiked Lof=Strengenn, Lyſting hef=
ieſt øll, frægur framgengeñ, Fyla=Beins
af Høll, ydur er ny=fæddur, Andar=
Brwdgume, klœrre Myrru klæddur,
Keziu og Aloe, hanns hid friida Hofud=
Gull, Hœren priida Daggarfull, bloo=
dug Liida Brot ſem Ull, Blæ=hviit
giorande.

9. Miwku Mœlſœre, Munns og
Hiarta ſijn, kallar hinn kiære: Kom þu,
Dwfan mijn! Mynd Fegurdar mæta,
mig laat þijna ſia, Glede Raüſt œgiœ=
ta, gloggt og heyra fa, Hiartans dijra
Milden mijn, Minning ſkijra ber til þijn,
Briooſted hijra bijdur ſijn, Blijdvik
þier ad tia.

10. Eya! Gott Ynde, O þau L..." kiærenn, Andar Ast-Lynde, ydar fromm-bodenn: Niooted nu sem krefur, Naad-ar Græðarans, allt hvad i sier hefur, Edla Milden hanns, ydar skiine Heid-urs Hag, og Heillum kriine Noott sem Dag, runnenn syne Rauna Slag, vend-enn Glede Dans.

11. Liif, Lausn og Ynde, Leidar-Styrkur jafn, Sool, Sigur-Linde, sie ydur JEsu Nafn, Blessan þess innblæde, Briooste og Hogunum, eins og Arons Klæde, umflaut Balsamum, DRottens Varma Dreyrenn klaar, deyfe Harma giörvoll Saar, ydar Hvarma ilne Taar, i hanns Blood-Dropum.

12. Guds Naadar Nægda, niooted hveria Tijd, og allskyns Hug-Hægda, i Heime fyrr og siid, Alldre og Æsku minne, alenn Dygda Slood, giallde yd-ur Giædsku sinne, Guds og Meyar Jood, eingar seilest Ofka Spaar, af so deilest Vaungum Taar, ad finned eilijst Fagn-

Fagnadar Ar, Feostur Mood-
er good!

Sumar Vijsur,
Til Lauritz Hanns Sonar Scheving.

Ton, Uppa Fialled JEsus vende.

MEñur Ok af Hug og Hende, Hiarta froome Lauritz minn: Allar Tijder sœlar sende, Saalu þinne Lausnarinn, fra hanns Engla vijst ei vende, Voktun helldur Lijkaminn.

2. Eitt er þad sem Hug minn hvetur, Heilsan slijka ad iña þier, þu hefur morgu Barne betur, Booknaams Menter ydkad hier, Fim um lidna Lærdooms Vetur, liwsur, gegn og hlijdenn mier.

3. Þvi skal Bæn af hreinu Hiarta, i Himenenn sendast vegna þijn, ad aukast mege og æ þier skarta, Alldur, Raad og Vitska sijn, fram til þess i Fridnum biar-

hiarta, Forlaganna Skuggenn dvijn.

4. Nu med Sumars blijdu Bloome, beinest ad þier Giæfan sterk, minn Gedspektar Fuglenn froome, fagne þier Gud og oll hanns Verk. Eins i Lijfi, Dauda og Doome, duge þier hanns Tryggden merk.

5. Þig umflye Faar og Pijna, fraa þier spyrnest Heimurenn, under Fætur þryckest þijna, Þusund Viela Smidurenn, rekest æ þijn Lucku Lijna, laung og viss i Himenenn.

6. Hag þinn allann gledie og greide, Gud sem Hialp æ Jordu lier, Astar Fadmenn blijdann breide, blessadur JEsus moote þier, heilags Anda Huggun eyde, Hrelling þitt ef Brioosted skier.

7. Lifdu æ med Dygd og Dædum, dijru Nafne svarande, hladest Sooma, Heill og Nædum, hier um Dægur varande, giarnann hlijdenn goodum Rædum, Gude Lijf þitt sparande.

8. Nær sem þinne Hiervist hallar, Heims

Heims wr ollum Naudunum, HErranns Engla Hyrden snialla, hefie þig med Saudunum, stande JEsu Under allar, opnar þier i Daudanum.

9. Yfer þig sem Dogg hans driwpe, Dreyra Foss vid Heliar Grond, sijnum rauda Hiartans Hiwpe, helgur sveipe þijna Ond, midt wr kolldu Daudanns Diwpe, drage þig hanns Lijknar Hond.

10. Efne, Ráad og Æru þijna, Ord og Verk, sem Heyrn og Mál, Heilsu Kiør og Hage sijna, Hugsun, Mynne, Lijf og Saal, fel eg Gude i Geymslu sijna, gefna þiggdu Sumar Skál.

Ny-Ars Kvedi a til Astmana.

Ton, Þa Israel foor af Egypto.

Blessadur JEsus Brooder minn, betste sie Ny-Ars Groode þinn, Nafn hanns þig endurnære, Umskurn hanns, Hiartad umskiere, wtrunned Blood, af Synd

Synd hreinse, Taar Huggun ferska sære, Reisar hanns, Helgun reise Saal, Rausten Omælga styrke Mæl, Mættveikian hanns, þinn Mættur sie, Munadarleysed, vijst Hæle, oll hanns Lægging, þijn Hesd og Hlijf, Hogg Vægd, Bond Frelse, Dande Lijf, Ach, Eymd, Droo, Eja, Dijrd, Ho.

2. Fagne þier Giædska Fodursins, fagne þier Mijskun Sonarinns, fagne þier Andanns Fridur, fagne þier Engla Fylken good, fagne þier Guds wtvalenn Þiood, fagne þier flest hvad stidur, fagne þier Lijssens Farsælld merk, fagne þier DRottens Handa-Verk, fagne þier Mannords Frægden dygg, fagne þier Heilsu Kioren trygg, fagne þier sierhver Fiør-Stunden, fagne þier loksins Eilijfden, allt hvad Guds er, æ fagne þier.

Nyiur Ny-Ars Kvedia,

Ton, Mikelle Farsælld mæter sa.

Ny-

NY-Ars Tijd holla nu framber, nijtt Lioos af Hædinn skijn, ny-fæddann JEsum nefne eg hier, i Ny-Ars Giof, Syster mijn, nyrrar Umskurnar niootta hanns, ny sie hier Helgun tiaad, ny-skerdest hverskyns Reyd og Vans, ny-bloomgest allt hitt Raad, endurnyest hier Lijf og Lioos, Lan, Heilsa, Fridur, Pæde, Hroos, alltrar Naudhurftar Uppfylling, oll Ment og gudleg Dygd, Jesu Dreyra Roos-raud Smurning, Rettlæte, Naad og Trygd, i Dag, og Morgun, Ar um kring, og allt inn i Himna Bygd.

Sumar Vijsur,

Til Christinar Jons Doottur. 1737.

Ton, Uppaf Fialled JEsus vende.

PAD hefur Kraptur Guddooms Giæda, giarnann fest vid Dygdernar, meir sem vottar Reynd, enn Ræda, ad-

renne

renne Blood til Skylldunnar, sierdeiles ef samann blæda, sætar Andans Trygdernar.

2. Verda mæ hann Ul mier orfe, elskulega Syster mijn, hiña Dygda gott Atgiorfe, giæfulegt ad Heyrn og Syn, Fridurenn alldrei fræ hier hverfe, Fiors æ medann Dagur skyn.

3. Þrotenn syneft þesse Vetur, Þock og Æra Gude ber, ofs er Tijder milldar metur, Myskunarennar Væng under, hann af Giædsku so til setur, Sumared enn ad Hondum fer.

4. Kome þad nu med Byr og Blooma, blijdt af Hædum þier æ moot, hafdu Not af Himens Liooma, Haudur, Elldar, Vatn og Grioot, unne þinnar Audnu Sooma, eingen Pijn þig snerte Hoot.

5. Lopted, Vindar, Gros og Geimur, Grædis Hiriar Kyn margfalldt, Dypt og Hæd, sem Dogg og Eymur, Diman, Liosed, Heitt og Kalldt, Fuglar,

lar, Dijr og fegre Heimur, fagne Giæ-
ſu þinne allt.

6. Guds þig fadme Giædſkan hreina,
gledie þig hañs eilijf Nad, oll ſie Boot-
en Andar Meina, Ondu þinne jafnann
tiwd, virdeſt Gud þinn Veg ad beina,
og vera þinn Skiolldur, Lijf og Rad.

7. Sealu þijna ſvipte Moode, ſign-
ud JEſu Kroſſens Mynd, hann med
ſijnu Hiartans Bloode, hreinſe þig af
allre Synd; frijdann Aſtar Fadmenn
bloode, flotenn ſætre Nadar Lind.

8. Veite Gud þier Vorn yndæla,
vinneſt ei til Skadrædis, Heimenum þiñ
Hug ad ræla, hverge fardu goods án
mis, þier uppreñe Syſter ſæla, Sool-
en eilijfs Rettlætis.

9. Vid Chriſtum ertu keñd ad Naf-
ne, Chriſtne DRottenns innplontud,
Chriſto Utwaldra kioren Safne, Chriſto
ſialſum trwlofud: Æ þier Chriſti Elſk-
an dafne, i hønum ſiertu marg-bleſſud.

10. Aſtar Giædum hijr þig hreſſe,
hei-

heilagur Ande fyrr og sijd, styrke, leide, lijsge, blesse, sinne giervallt Hugarenns Strijd, Safned Dygda sætt innpresse, Sælu þinne Lijfs um̃ Tijd.

11. Skaparanns Engla Skarenn mæte, Skialldborg setie kringum þig, eckert Heimsens Epterlæte, eingeñ Mæda skadvænlig, hrinde þier fra Guds Agiæte, gacktu beinann Lucku=Stig.

12. Æra þijn og Audnu Veger, upprennande Lijfs um̃ Bool, rekiest, sem af Rockre mege, reña biort i Heide Sool, Guds ad Vilia, þo sem þreger, þitt sie temprad Giæfu Hiool.

13. Menta=Rijked Lucku liosa, legge þier og einnig til, Heidur þinn so kunne kiosa, Koeñ=Prydennar Hautta=Skil, marg=Vinsælder Manna og Droosa, miwkast falle þier i Vil.

14. Ollu framar æ þier skijne, allskyns Dygda fagurt Bloom, þig um̃ Æfi þar med kryne, Þrenning sælum Mañpryds=Room, Gud af sætu Gledennar

Vijne, gefe þier Svolun epter Doom.

15. Lijſſens þegar Forlog ſalla, fram
a dima Grafar-Braut, DRottenns
JEſu Dreyrenn, alla, Daudans þijna
mijke Praut, ſo þu meger Hoſde halla,
hanns i Fridar eilijft Skaut.

16. Eru, Kior og Aſtmenn þijna,
Ond og Lijf um Tara-Slood, i For-
ſioon take Faderenn ſijna, fyrer JEſu
Chriſti Blood; Kvedur þig ſo Lioodo-
Lijna: Lifdu bleſſud, Syſter good.

Sumar Vijſur,

Til Ch. J. D.

Ton, Kiær JEſu Chriſte.

GOtt Ar i Gude, gooda Sumar-
Tijd, ferſkum Fognude, frioofgada,
eg bijd, þier af Huga hreinum, Hiarta
Syſter mijn, meſta Boot a Mein-
um, midleſt Hogunt þijn, ſem nu groo
vijdt um Voll, vid Yt-Frooa Sæder
oll,

oll, Audna Prooest þijn giorvöll, af
þeim er hærstur skijn.

2. Allt endurlifne, Afform þitt til
goods, Dug=driwgar prisne, Dygder
Hyggiu Sioods, Saungum Sædfug=
lanna, samstemme þijn Raust, DRott=
enn Dijrdar Ranna, ad dijrdka Mæ=
dulaust. Hiartans Yndeð hann sie pitt,
Hug þinn binde fast vid sitt, Astarlynde,
Kala kvitt, Krapte, Von og Traust.

3. J Lund Fridar liosum, Lausnar=
anns under Hond, Rettlætes Roosum,
rijk=bloomgest þijn Önd, fogur Lyste=
Lilia, lifande Guds at Hæð. Verk
þijn, Ord og Vilia, veite sier næstæð,
i Tru=nentre Dæd og Dygd, Drey=
ra heiturst JESU Trygd, hanns þier
Sveitenn sese Stygd, og svale Hiart=
anns Æð.

4. Hvad Hug þinn græter, hiadne
og dofne allt, hvad Hiartad kiæter, hepp=
nest þier awallt, fagne Farsæld plane,
Fuglar, Dijr og Sæd, blæde Blessan=

iñe, bæde Votn og Land, Heilsa, Frid-
ur, Hægd Ospor, halldest vidur oll þijn
Kior, Vinsæld ydug fadme Fior, og
fleyte Mann-Ords Dæd.

5. Alls goods þier unne, almættug-
ur Gud, JEsu Blood-Brunne, bless-
udum ædoggvud, lifdu Frid umfloten,
frooma Syster mijn, Grædarañs
Giædsku Noten, geysle æ Hogum þijn,
allar Stunder Æfe-Tooms, epter Mun-
der Lausnar Dooms, sittu ad Lunde
Sælu Blooms, þar Sumared eilijft skijn.

Utfarar Miñing,
Ingvølldar Sølva Doottur.
1735.

Ton, Af eiñ Gud vil eg trwa.

SO lijda Sorgar Munder, siñne
Lijfs Nauda kienner hver, medañ
Christs Merk ium under, mæddann Lijk-
ami

ama Daudans ber; Forlög ad Ersdum falla, fædest i Heimenn Jood, Gledennar bijdur Galla, Grætur, þess fyrsta Hliood, Otignum Edalbornum, aud er Vek sama Kijss, fer ad Skilmaala fornum, Fæding og Ender Lijfs.

2. Hiervistar Tijmenn tæpur, tesst under Lioosa Skiptunum, Sælldar og Sutar-hæpur, sijkasenn margskyns Tiptunum, Heimur ei siett vid leikur, lijt Hollded Andar-Matt, Samvitsku Svidann eikur, Syndernar fiolga þratt, Heilsunnar Byr og Bloome, bregdur, sem kulne Stræ, dregur so Fiør ad Doome, Dauda-Stund loksins æ.

3. O! hvad sæll er sa Madur, afneitar jafnann Heimenum, geingur syrgiande gladur, giefur sig allann Himnenum, Trygdar og Bænar Tarenn, til DRottens elur skiær, ei þo margfalldest Arenn, Elle med Dygdum nær, JEsu Fridsioonar Funde, fagnar og medlætist, Burtfarar hægum Blunde, borenn i

 Dijrd-

Diirdar Vist.

4. Hanns Lijf er HErrann Christur, honum er Daudenn Abate, hann er oss hvergе mistur, hanns eigum Von og Samfunde: Hann skal med Heidre krij-na, hanns Minning Æruverd, hanns Ønd ei bitter Pijna, hanns eru Taar af-herd, hann er til Sigurs hafenn, hanns Ynde staar Ovallt, hann er Guds Heill-um vafenn, honum er JEsus allt.

5. Sæter nu soddann Prijde, sinn epter heigenn Lausnar Doom, ein med otvalldra Lijde, Ingvølldur Sølva Dootter froom; Guds epter goodum Villia, geteyn, fædd, helgud var, lysteleg DRottens Lilia, lifande Dygder bar, ung i Guds Otta nærdest, unnte Skap-ara sijn, hennar hvi Høgum tærdest, Heidur og Blessan fijn.

6. Froomartua, Fridenn æfde, For-elldrum hlijden, Astar heck, Menter vid Mcatann hæfde, mannwdleg, settlind æ framgeck, Aumæles hafde Hrooſed, Hille-rijk,

rijk, or og greind, vid Lijssins Orda Lioo-
sed, List hennar miog var eind, goodvikeñ
Mæddra Meinum, Medaumkun yfir bar,
valla Stygd veitte neinum, Verdkauped
loks uppskar.

7. Under sinn Tvijtugs Alldur, all-
miog i Dygdum þroaadest, villde þaa
Gud alvalldur, Vitiunar-Stunden nææ-
lægdest, Hierviftar Heilsu Tijma, hratt
ad sijdarsta Punct, laungum Krossburd-
ar Lijma, lyde miog Hollded ungt, blood-
ug Christs Benia Saarenn, Brioosted
liet hugga þo, Andvorp og Augna Taar-
enn, oll hennar til sijn droo.

8. Krankdæmes kafen Mædu, kropt-
ug i Trwnne mettadist, sannhelgre Saal-
ar Fædu, sveipade Hiartad JEsum
Christ, Himnesku Dijrdar Hnosse, hlack-
ade til ad naa, Kvediu med Astar Kosse,
kiæra gaf epter aa, sijnum sameigeñlega,
sierhverium Astvin þar, þackande, þo
med Trega, þeim ollum Dygdernar.

9. Fieck sijdann saar Stunder, fram-

dreiged, þar til Verälldar Lioos, hennar geck Augum under, wtvalen JEsu Dygda-Roos, hnie fyrer hægann Dauda, hanns i Myskunar Fadm, ollu svipt Angre Rauda, uner vid Lijfsins Badm, Vitnesburd hæfann hefur, hloted i Paradijs, Minning þar glæsta gefur, Gud hennar Dygda Prijs.

10. J lifande Lijfsins Blooma, Lofsæl um̃ Allder, fegur skijn, heidbiortum Himens-Liooma, hreinast inndreckur Gledeñar Vijn, wtvalldra kioreñ Kranse, Kronu Riettlætes ber, DRottens Lofgiørdar Danse, dreiser af Vorum sier, øll hennar Dijrd og Æra, Odaudleg þar af staar, ad Skaparans Auglit skiæra, hun skodar um̃ eilijf Ar.

11. Vier sem i Von yndælle, vidhiorum Lijfsins Taara-Slood, samfegnum hennar sælle, Sigurvinning fyrer Lambsins Blood; Enn þo Kijfs Under-Rooten, oss beiske Forlogenn, rijkust er Rauna-Booten, riett ad vier aller

senn,

senn, oruggver, heilum Huga, heitum at JEsu Brioost, eins mættum ysirbuga, allrar Heims Mædu Piooft.

12. JEsu þijn Bond og Beniar, bloodugur Sveite og Dauda = Strijd, mijke so Adams Meniar, med oss at þeirre hordu Tijd, er Lijfsins Andar værer, uppþorna lijkt sem Hioom, og Daudans Sverd utsærer, Sealena fyrer þinn Doom, ad vier þa innsveipader, allre þijns Hiarta = Trygd, heimleidunst Hugar glader, hiedann i Sælu Bygd!

Utfarar Miñing,

Syslumanns Spendrup,
sem deyde Noottena mille þess 5. og 6. Octobr. 1735. enn grafenn ad Reyneness staðar = Kl. Kyrkiu, þann 18. sama Manadar.

Ton, Syrgium ecke saaluga Brædur.

HVi kvolldar? Hvad byrger Lioosed?

Hver deyfer Gledenar Hrooſed? Hvi þyliaſt Harmar af Twngum? Hvad velldur Andvorpum þwngum?

2. Hver kallar? Lijfed. Hvad? Daudann. Hvar til? Hann giører Seſs audann. Hvern? Þañ er frægʒ ur var ſundenn. Fyrer hvad? Komeñ er Stundenn.

3. Hvad roomar kallande Kraptur? Komed þier bleſſader aptur, ſaangader, ſyrr Dauda mædder, frelſader, Lijfenu giædder.

4. Hverium er kiøren ſw Kvedia? Kappa Guds wtvøldum: Bedia, Sorʒ ganná, ſem ei gat hallded, enn ſæll JEʒ ſu Blood, Fadmur vallded.

5. Ur Koſum Angurs og Dauda, Oværdar, Siwkdooms og Nauda, i Frid og Fagnadar Mæte, Frelſe, Lijf, Heidur, Agiæte.

6. Grein mier þann Guds Vin med Nafne, ſem glæſtann i Dygdaña Safʒ ne, þu liettſt fyrer ſkoñu hier ſkijna, og ſkiott

skiott bijda Formyrkvan sijna.

7. Ritad a Book Lijfsens biarta, blessad hans Heite mun starta: Jens Matz Son Edla-gøfugur, ad Auk-Nafne Spendrup, sælugur.

8. Dijr, valeñ, dyggur Høfdinge, Doomare i Hegraness-Þinge, Ett-stoor og einka vel metenn, ædur a Jotlande getenn.

9. Hanns Fedra Heite, Rafnbætur, Hws, Arfa, Kvinnur og Dætur, alls veit eg eckert ad reikna, annad mig gyrn-er ad teikna.

10. Sem er hanns eilijfur Soome, sæ, ad Guds Astvinur froome, fæddur af Fodurnum Lioosa, Fedranna Dygd-um nam hroosa.

11. Rettsynn og ræggsamur talenn, Rædhollur, einnig ætvalenn, Laganna Grundvoll ad leggia, Lijdum til Nyt-semda tveggia.

12. Vegsemdar Vegu rekiande, vild-asta nam hier æ Lande, Rettareñs Full-

magt ad færa, framgeck so Hødingians Æra.

13. Stioornseme veglega valldeð, viist gat, og Logum upp-hallded, matte so Mealen sem krafde, Manngreinar Alit ei hafde.

14 Farsæll og Forsioonar'tamur, Frid-giarn, en Vandlætessamur, Oddygdar-Heartum ad hneckia, hugde viist eingann ad bleckia.

15. Bøl Ecfna bætte med Prijde, Brioost-goodur kursande Lijde, Vinsællda vann sier Agiætid, Val Manna kalladur ætijd.

16. Gudrækneß Hlutskipted hærsta, honum bioo Virdingu stærsta, Lyst hafde i Logmeale DRottinns, lijt eg þad glogavasta Vott hinns.

17. Guds Kyrkiu giarnann vitiade, Guds Ord af Hiarta stundade, Guds Typtun Ged-prwdur sætte, Guds Dijrkun Brioostenu rætte.

18. Lijf, Heidur, Ond, Eign, Ummsorgun,

sorgun, Astvine, Kvolld hvert og Morgun, Hws, Kvinnu, Hiw, Born, sem fœde, hann Gude befala nœde.

19. Frægaaftar fraskleidde Stunder, Frelsarans Blood-Merkium under, velbyggdur Von og Polgiœde, vannst honum D Nottenns Hiœlprœde.

20. Utrann so Æfenar Hlauped, inn til þess Dygda Verdkauped, sett sann œ Simeons Stundu, sællre, vid JEsu Blood-Undu.

21. Fimtyge og Fim Ar i Heime, fiœdur af Dygdana Seime, Lifs þreide, lifer margfalldur, Lofsællrar Minningar Alldur.

22. Vind-Bil og Vatns Strauma hreina, Vagnleider Heliæ beina, samt Efned Helgunar Salla, af Sorgum let Gud hann wt-falla.

23. Votn Daudanns Vok honum giordu, Vatns Bruna œ Lifendra Jordu, Lijk-Vatna lidenn frœ Boole, Lijfdryckia Votn af Guds Stoole.

24. Ur Myrkrum leiddest i Liosied, Lijfs Naud, i Sæluñar Hrooſed, Hrygdum, i himneſkann Fognud, hanns er þvi Gleden al-mognud.

25. Skijnande Skrwda Rettlætes, ſkrijddur i Vist Fridar Sætes, Palma-Vid hefur i Hondum, Heilagra ſamfagnar Ondum.

26. Frijdurſtu Fadmlogum vafenn, Frelſarañs JEſu til hafenn, Arfskipt-es eilijfra Giæda, oll er hañs burt horfen Mæda.

27. Fagne þvi Himen og Haudur, honum er lokenn ſa Audur, ſem Rid kann ei granda nie Rotte, Ritningen tel eg þad votte.

28. Fagned hañs Aſtvïner aller, ſem erud i Gledennar Haller, kiorner ad koma a hanns Fundenn, kveined ei, naalæg er Stundenn.

29. Senn kemur DRottens ad ſyna, hvad Sonarens Bæner og Pijna, hlijſer, þa Heimur ei lyknar, enn Holdded

af

af Daudanum bliknar.

30. Vaked til Vegferdar hrader, vered æ syrgiande glader, dregur ad Hiœlprædes Dege, Doomareñ bidleik; ar eige.

31. DRotteñ sem lijfgar og deyder, wr Dwpenu sijdann upp leider, vere ydkar Athvarf og Ynde, oll vid sijn Fyrerheit binde.

32. Læte sitt Lidsinne mesta, Lijf og Sœl alldreige bresta, þar til i Daudanum dofned, og DRottenns œ Ormunum sofned.

33. Alfrij af allskonar Mædum, uppsfered Fognud œ Hædum, i Samhwd Astvina þrœdra, Ofvijdenn Skilnada brœdra.

34. JEsus vort Hofud og Hyrder, sem Hug-mædda Sorgunum fyrder, allra vor Meinsemder mijke, og Mædu til Roosemdar vijke.

35. Veite oss i Vonenne ad þreya, vidbwnum sijdann ad deya, þar, þegar, þañ-

Þannig a Lꝏde, sem Þægt er Hanns alvijsa Rꝏde.

Utfarar Minning.
Hallgrijms Magnuss Sonar
Sem deyde Þann 11. Januarii 1737, a 25. Alldurs Are.

Ton, Gude Lof skallt, Ønd mijn, iña.

O Gud i Eilijfdinne! alvijs, heilagur, sæll og trwr, Þu sem af Elsku Þinne, Þrꝏ-leyser Hølldsens Bondum wr, Sꝏlernar Sorgum beygdar, sem under Nꝏdene, egtader adur leygdar, i Þijnum Vijngarde, fagrann oppnande Fadmenn, Fyrerheitaña Þeim, vid Lijfsens biarta Badmeñ, i Byggdar sællre Heim.

2. Þitt Valld og dijra Dooma, Dꝏsemdar Verk og Æru skal, mijn Ønd og Munnur rooma, medann eg bygge Tꝏra-Dal, eñ Þo Ømunar-Slagur, ad

ad=gußte Þaunkunum, og Sorgar Dim̄u Dagur, dreyfest ad Hogunum, vid Hugguñ þaa eg þreye, þar kemur lok=sens ad, mitt Angur, Mein og Trege, mier verdur um̄bunad.

3. Þessarar tæpu Tijdar, tvofalldleg Hryggd og Mootlæting, sier hefur kiær=enn sijdar, siofalldrar Dijrdar Avinn=ing, reiknast ei soddann Sælu, sannle=ga verdug þo, sem epter Sæta Kiælu, sijnum Gud DRottenn bioo, þañ Fog=nud Augad oped, einkis Manns lited feck, hefur sijdst Heyrn iñdroped, Hug=anum siær þad geck.

4. Afþerrar Angurs Taarenn, Ut=valldra Kinnum, DRottenns Hond, rakur þo rotne Næreñ, Rettlætes Hiw=pur skyler Ond, Beinen i Fride blijfa, beverud utann Meins, Haar þau af Hofde drijfa, hefur Gud taled eins, Daudann ad sætum Svefne, sialfur þeim giorde hann, eckert Hormungar Efne, Ondena snerta kann.

5. Hver er sa grundad gete, Guds Barna Fognud annars Heims, medann i Hrygdar-Hrete, hiarer Veralld-ar innann Geyms? Siwkdoomur eingeñ syker, Sorg oll er horfen þa, Himensens Lioома lijker, leyptra þeir Englum hia, Guds Sonar hægre Handar, heilog otvalen Born, liettfærer eins og Andar, eingen sieſt Glede Þorfn.

6. Rettlætes krynder Kronu, Klæden hvijt-fægud bera þeir, Glansenn af Guds Asioonu, gledur þa allre Sælu meir, biarter i Hondum hallda, herlegre Palma-Grein, Lausnarañs Lofmargfallda, Lijfs Votnen drecka hrein, sw Lind uñ Eilijfd aptur, af þeirra Lijfegaar, kiæter innbyrdes Kroptur, Kiærleikanns furdu haar.

7. Þo Al-Heims Epterlæte, allar hanns Tijder fram til Dooms, hier a einn hladeſt giæte, hærſtar ad Gyllde Magtar Blooms, ſkar jafnaſt Skuggenn vidur, ſkijnande i Heide Sool, eñ

DRott-

Drottenns Dijrdar Fridur, Dauds-leikanns Giæfu Hiool; Hærst er Lijf, Heill og Ynde, hinneskañ Gud ad sier, leikur þvi allt i Lynde, Lossaungvurun-um hier.

8. J þennann Oðvijnande, allra Trwadra Vil-Fognud, droo hier af Daudans Lande, dijrdarsamlegur Him-na Gud, minn Æru-merkann Brood-ur, Mædunnar stytte Von, heiteñ var Hiarta-goodur, Hallgrijmur Magnus Son, Æsku-Blooms Aren Fiogur, yfer Tuttugu bar, hañs þegar Ferden fogur, fiell i Guds Hen-durnar.

9. Lyknar-Vild HErranns liooſa, Lijfs aller þacka skylldum vær, hanns Verkum einnig hrooſa, heyrdum og sied-um fiær og nær, Gull-vægann Avoxt gefur, Guds Dijrdar Leitun øll, þann Lysting hennar hefur, hender ei Glæpa-Foll, því vil eg sælann segia, sierhvern er hana jook, fyrr Lijfs eñ foor ad deya,

og

og Fridarenns Høfn so took.

10. Maklega mä eg hrôsa, mijns Vinar lœteñs þeirre Dygd, skijrar eñ skiœrust Rôsa, Rein hanns Lijf hier i Æru og Trygd, vidfelldenn, Vidmoots goodur, pinsœll og Fridar-giarn, sijþeckur sinne Moodur, sem dygdugt einka Barn, hijr-mœll, i Hoofe kœtur, hneigdur til Menta vijst, gudrœkenn, lijtelœtur, Last-Mœlum eyrde sijst.

11. Tryggordur, Trwnad festum, til Odugnadar hverge brœ, ei var Tœl Audnu-hrestum, edur Lausmœlge fundeinn hiœ; Einlægur wt af Hiarta, Astþugull Vinum þo, Sidgiœdes Bloomann biarta, bar vijst, eñ ecke droo, þrosk-ade Dygdum þannenn, þœgur sitt wnga Lijf, framleidde Fiors um Rannenn, fast vid þœ Sogn eg blijf.

12. Utann Mootlætes eingeñ, i gegnum Daudañs Myrkur er, Guds Dijrdar Vist inngeingeñ, gior vitnar Paulus þetta mier. Allt Hollð sem Fated

fyrn-

fyrnest, Forlogen valda þvi, sitt Efne sierhvad gyrnest, sig lokfens myndad i, lijka sem Reyr og Rwda, riood Lilian fell og blaa, Elle-Skerf Effan prwda, einneigenn þiggia maa.

13. J Lijssens betsta Bloome, Beyskiunnar Kaleik þesse minn, Ætt-Brooder einka froome, afkeinktann þaade lijka sinn, Vikurnar vel so Tiju, vid Daudanns Fætur laa, inn til med Are nyu, upprettann þeim i fraa, Krossens Hiwp Gud afklædde, kiær i hanns Fadme doo, helga Braut heim so þrædde, hiedann med Stephano.

14. Prekadur Pvijngun Meina, þaade twisvar a Bana-Sæng, Holld og Blood JEsu hreina, hann med oblugum Trwar Væng, allann feck ad sier vafeñ, ei fannst a nockurn Hatt, Polgiædes Kraptur kafenn, Krossenns þo drijgde Matt, heilagar hoof upp laungum, Hendur, og Lausnar bad, fellu Taar þorm af Vaungum, vidstaddur sa eg þad.

15. Sorgar þo sælde Regne, særdur i Daudanns Böndum einn, freystar ei frekar Megne, Frelsarenn JEsus Giædski hreinn, sampijnest Symdum sinna, sætarsta Millden hafis, metur Forþienn að minna, Misgiörder Syndaranns, kemur i Krapte hreinum, Kvediu nær þiker Mal, hiedan fra Hollðsens Meinum, Hiartans ormædðre Saal.

16. Eins hefur hann aliteð, hiergreindañ Vin og Broodur sinn, mæddum g f Maal og Viteð, midt under sijðust Andvorpinn, leysde so Lyktan Hormum, leyste hvad bunded var, Saalena sier a Armum, i Sælu Hws innbar, medal vor Hvijllder hefur, Hollð i Guds Barna Reit, þar til hann þess utkrefur, þann Dag er sialfur veit.

17. Packer, Lof, Heidur, þijðarst, þigge nu Gud a Himna Troon, fyrer þad einka frijðarst, Frelsed er veitte sijnum Pison; Eñ eg syng: Auvi Brooder! under Strijds Nootunum; Aptur

þo:

þo: Eja Brooder! yfer þeim Sigreidum, Gud sem þier gaf og liente, Giædsku-hreinn, fyrr enn mier, Satla þijn Hnossed hendte, hvert eg veit, eñ þu sier.

18. Um þig Daud-Molldar Mannenn, margur ber Æru Vitned sitt, lyster mig lijka þanneñ, leingur enn skemur virda þitt, Merkes Mannkosta Næme, Mikels þo hefder ei, Raad ella Rijkedæme, riett varstu forsiæl Mey, þijns Guds, er þig elskade, þægur af Hiarta meir, morgum þeim mig stundade, medann hier lifdum tveir.

19. Elsku mier ævallt synder, Ofka dijr Saungur þinn mier skijn, nu eru Tijmar tijnder, Tryggdar og Æru sakna eg þijn. Ei gefur Mollden Mæled, mijna sem kiætte Lund, þar supum sama Kaled, Sorgaña Lijfs-a Grund, mig annars meira gledur, munum vid aptur fiaast, Kiør-Heillum krynder medur, kyssast i fegre Ast.

20. Sofdu nu, fære Brooder! fæll i Guds

Guds Jordu fram til Dooms! Hijna marg-hreiſſe Mooder, Myſkunár-Heiten Chriſti Rooms; Eins hennar Egta-Maka, Ellenne hricadann miog, trauſt ad ſier virdeſt taka, trwr Gud á allann Veg, breidande beggia Hogum, bleſſ-adar Hendur moot, inn til þeſs ad For-logum, oll hyſſt a Meinum Boot.

21. Sem Drotten Lijfs og Dauda, dijrſtur var, er, og koma mun, ſijna vit-ſande Sauda, ſijdurſtu Lijfſens Utfol-un, veite oſs ollum væga, vid Dijked JEſu Bloods, Aſtar Mund Hoſde hæ-ga, hyrde, ſem Mooder Joods, klaarer vid Andar Kvijdann, Kvellingu, Stun og Sorg, ad hittunſt aller ſijdann, i Drott-enns Fridar Borg.

Utfarar Minning, Høſkulldar Jons Sonar, 1737.

Ton, Lijt upp mijn liwſa Ond.

Allt heſur Umbreyting, ad Skipun Fo

Forlaga, sæker ꝛan Tafar Heims um̃ Hring, hvad til sijns Uppruna.

2. Votnen sem falla fra, flædande Siafar Hil, i Diwped Haffsins aptur ga, Uppsprettu þadann til.

3 Skwren sem draup i Dag, dreg-ur sig Lopted i, samgrooenn Sky med soddañ Slag, señ gefa Dogg a ny.

4. Eins hvad a Jordu Or, aptur til Jardar snijr, Eykur, Sad, Runnar, Alldin Ploogs, Ormar og giorvöll Dijr.

5. Myndud af Jardar Molld, Mañ-eskian er til Sañs, þvi verdur sidéd heñ-ar Holld, ad hnijga til Upprunans.

6. Nær sem þad Kall ꝛ kenijr: Kom-id þier Mañа Born; Tvwudum Stun-den Trega rijr, tæmer sw alla Porsn.

7. Dijrmætañn Andlaats Dwr, O Rottenn Gud metur helm, upphe:der Sälu Skin af Skwr, Skapraunasyr-re i Heim.

8. Hverfa þeir hiedann til, hellags Uppruna sijns, setter vid nægann Sva-

 la

sa Hyl, sætarsta Glede Vijns.

9. Hætt yfir Heliar Dimp, heimleid-der Sorgum fra, Rettlætes JEsu rau-dum Himp, reisader Sigre na.

10. Byggia sitt Edles Bool, Bein-en til Grafar ferd, Andenn veglegur yf-er Sool, i Gude tekur Værd.

11. Sijnum þvi Saudum bioo, skal-lur þann Glede Dag, aller þeir findu ei-lijfa Roo, epter sinn Mædu Dag.

12. Og sem hier yfirgaf, Jmyndan Heyrn og Sioon, O Rottens Utvalldra Heidur hær, hærst fyrer Lambsens Tron.

13. So mikel Sorgum þa, Sæll Gnott epter ser, þeir alldrei minnast þadann i fra, Prauta, sem bara hier.

14. Sofnadur Sælar hress, sætann vid Andlæts Dwr, Hlutskiptes noted hefur þess, HErrans Astvinur trwr.

15. Vor Brooder alenn einn, unzder Verølldar Lioos, Elleprwdur og Æru-hreinn, epter sig lagde Hroos.

16. Merkes Manndygda sijn, medan

oss

oss þreyde nær, hanns Minning sæl ꝏ Himnum skijn, hun skal oss einneñ kiær.

17. Bloomgast hanns Beinen folld, Bygd Andans sællre moot, þar var sꝏ Madur einn i Olld, er elskade Gud af Root.

18. Hꝏtignum einatt hanns, Helgedoom keppteſt ad, geodrar Sidveniu gaf ei Stans, Gudrækenn saung og bad.

19. Hollur sitt Hws ꝏn Kijſs, hañ i Guds Dijrkan jook, Pꝏningar Byrde þessa Lijfs, þolugur jafnann took.

20. Fannst honum frijd af Akt, Fridsemen Hiartans þeck, eins og þad Lioes er logar spakt, Lundhægur ꝏfrañ geck.

21. Skilrijkur Skiptum i, Skap-or ꝏ Goodvillder, ꝏgiætrar Mann-Ords Eru þvi, ablade froomur sier.

22. Fyrer Fꝏ Fridar Ast, frekast er æfde þo, Jafningiar hañs nu færre fꝏst, syrnar so Kyrrd og Roo.

23. Med greindum Sooma Sid, sijn Dægur giorvoll Ol, inn til vid hægast

 And-

Andlœtid, Ondena Guds foot.

24. Sem fyrr um̄ seger liooſt, Settlyndes Dagſar hanns, eins hier ad Lyktum yndæll biooſt, Afgœngur Dygda Manns.

25. Vid Heilſu Vana Proott, veikañ ƥo mieg um̄ Stund, ſig bar æ Footum, ſijdarſt rootl, ſoſnade Nætur-Blund.

26. Ad Morgne Mœttar hreſs, meir Veniu kvadſt, æ ny, hoſgade lijtt, enn Sælu Seſs, Sœalen tooƙ ort i ƥvi

27. Lijka ſem annad Lioos, lidenn af Þeſſum Heim, vid Sarons ureer rauda Roos, rijkur af Dijrdar Seim.

28. Hann DRottenns Heidur jook, hann DRottenns Ok vel bar, hann DRottenns Fadmur hiedann took, hañ DRottne liſir ƥar.

29. Lijk hanns er lagt i Mollð, lijſkegaſt Onden ſkijn, ſællrar Uppriſu heilagt Hollð, harmalauſt bijdur ſijn.

30. Hanns Dygda Minning mæt, med honum ecke ƥo, Heidvirdum ſkartar a

hulf

Hun eagiæt, Heilsgum fegur þo.

31. Far vel, þu frooma Sœl! Friðinn sem æfder hier, Friðhelg við JEsu Friðar Mœl, Friðar Von sæder þier.

32. Heimsens Ofriðe fiær, Friður þiñ bloomgest nu, eins og þad Lauf a Lunde grær, lyktast ei Frioosgun fw.

33. Afleystur allre Pijn, eg mege fagna þier, Holldsens þa Eymdar Hagur dvijn, hærstur Guð veite mier.

34. Andlæted eina þitt, O JEsu! Mariu Son, Hel-dofed nære Hiartad mitt, himneskrar Sœlu Von.

35. Og sem þad fyrrest Ond, afþerrud giore klœr, Myskunar þinnar miwkust Hond, mijn oll af Kinnum Tœr.

36. Kvittum vid Rauna Rool, rettaleat Sœlar Hag, eilijfs Rettlœtes eilijf Sool, eilijfann Glede Dag.

Utfarar Minning,

Systrañа Gudrunar og Gud-

 nijar

nijar Ingemundar Dætra, sem burtkolluðust a Sumar Dege Arsens 1738.

Ton, O DRottenn allsvalldande.

HU tekur senn að hæcka, skar Harma-Klogun Davids ein, Heilager fyrnum fæcka, fiolga Trwlyndra dosin Bein, Nooser sijkt Reyrnum falla, Rauner slijkt mœ vel kalla, Dauðen rijkt, Oupþenu þekur alla.

2. Vinsælder, Vitsku, Trygder, Vænleik og Hreyste Lijkamans, Mannvit, Aud, merkar Dygder, metur einn Skugga Bræden hans, þa so ber, Hogum hage, Holldeð sier, Mollden drage, enn Sælld Ofver, Saalunum fornæge.

3. Skilmaalen er so skaptur, Skepnu mannlegre um allann Heim, eingen Lijfs Anda Kraptur, Abl hefur til að raska þeim, Roomur skaar, Reidar-Slaga, ris upp haar, Dooms Förlaga, þu skallt Naar, þinna saddur Daga.

4.

4. Hnoſſed þo annars hlioota, hverier ſem elſka JEſum Chriſt, þegar Lijfs Arenn þrioota, þeim er tilbwenn Dijrdar Viſt, geymder vid, Græte og Trega, giædder Frid, alla Vega, hiaa Skaparans Hlid, ſkijna þeir eilijflega.

5. Mootlætes ecke minnaſt, Medlætes Hagur ſkijn ſo hreinn, Þuſund Ar þeſsum finnaſt, þvilijk ſem være Dagur einn, hwatt vid Stool, Herranns danſa, heitre Sool, ſegur glanſa, eilijft Hool, alldrei maa þeim ſtanſa.

6. Þeir ſem Dags Þrwngann ſveitter, þolennmoodlega bwru hier, fijd og Ar ſanit Obreytter, Sædverkeñ Dygda tomdu ſier, Fognud æ, Fridarens Lande, ferſkum nœ, uppſkerande, Verdlaun hæ, i Vegſemd Odvijnande.

7. Lifande lærdu ad deya, Lijfed i Dauda hrepptu þvi, þeir giordu Lijfs ad þreya, þad Lijf nu ſialfer glediaſt i, Rooſen Lijfs, Lijf þeim greidde, Lioos einhlijfs, Vegar reidde, Hroos æn Kijfs,

hafa þeir slijkt hann beidde.

8. Guds Barna Glede slijka, Gud-hræddar Systur bygdar Trw, G u d-r u n og G u d n i j lijka, Guds hafa bꝍdar þeged nu, Sælu nær, Sæl ei grætur, sooktu þær, Harma-Bætur, ærlegar tvær, I n g e m u n d a r D æ-t u r.

9. Aunnur i Eckiu Stande, Elskhugum tveimur skilenn frꝍ; Hin geymd i Hioonabande, Holldsens Utfarar Dege ꝍ, skiærust Kior, Christi Brwdar, kiær Ospor, giftu lwdar, værast Fior, vistudu Elleprwdar.

10. Missered munde sama, Mælingar Lijfsins Daga iook, bꝍdum Fyllingu Frama, frijdur Gud sem þær ad sier took, hepte Flood, Harma Nauda, Holld og Blood, JEsu rauda, Synda Mood, svipte þær i Dauda.

11. Ad Lyst og Lijfsens Dꝍdum, lijkar sem skylldar voru þær, Blessun ad-dunde bꝍdum, Breytne þeirra var

Gude

Gude kiær, riika Trygd, Rausn haglega, Rædu Blygd, Andar Trega, og betstu Dygd, hvaru þær marga Vega.

12. Mentaner Hugvits hæfar, Hagsæld og Mannord Æru-neytt, Raads og Minnes gior gnæfar, Gaasur þeim hafde DRotten veitt, hlijder Grein Happs til-leggia, hitteſt ein, Rooten beggia, Kosta hrein, Kyn-Stafaña tveggia.

13. Af Gude fegurst fæddar, frædd-ar af Gude sonnum betst, Guds Anda Krapte giæddar, gudlegre Dyrdkan siñstu meſt, Gud um̃ Raad, giarnann bæ-du, Guds Hiaalpraad, jafnann þaadu, Gudleg Saad, Guds Korn-Hlodu naadu.

14. Sæll er nu Sigur fengeñ, Sæmd, Hagur, Ynde, Lijf og Prijs, Gladværd, enn Græatur engenn, Guds Lilium þeim i Paradijs: Vidur Træd, Lijfs þar lioo-ma, lada Ged, ollum Sooma, reifdar med, Rettlætiſens Blooma.

15. Hagur Kijfs hepte Dægur, hier i jardneſkum Taara-Dal, Dagur Lijfs

 þeim

þeim er þægur, þar i himneskum Gledi-Saal, Ast vid Christ, ad margfallda, epter Vist, Heimsens kallda, þrooar Lyst, þeirra um Allder Allda.

16. Heiller so hæblessadar, hoolpesta þar i Diyrdenne, sier kresta Samfagnadar, Syrgendra hier æ Jordunne, Stund ad ber, Styggdum hafnar, Stiriolld þver, Angur kafnar, liwsum sier, toks þæ Gud heimsafnar.

17. Þeir sem i DRottne freya, þreyande i DRottne fiña Roo, i DRottne sier þæ deya, deyande lifa Gude þo, i Liooßens Heim, Lijf æn Dauda, lienar þeim, Hyrder Sauda, svipter Eym, Sorgar, Hels og Nauda,

18. Þæ eru þegenn sæle, Þecking, Lijf, Heilsa, Gyrnd og Makt, Asioonu Guds yndæle, yfirgeislande furdu spakt, skulu þar, Ander una, ætvalldar, Siwt ei muna, Vel-Lystar, Votnenn ad þeim bruna,

19. Allt hvad til Ama neyder, allañ

Veg

Veg burtu rijmt er þa, allt hvad Mañs Ynde beider, alldrei kann veikiast þadann i froa, eilijf Nægd, Guds Hwſs Giæda, gefur Þægd, Lof ad ræda, wt af Hægd, hverra Lijffens Æda.

20. O! ad vier ſettum Sinne, ſoddann Fagnadar Viſt ad noa, Æ ad vor Aund hun kynne, eilijfañ Gud ſem fyrſt ad ſioa, Upprunans, i Rettlæte, og vid hanns Tignar Sæte, magna Dans, meſtu Sigur Kiæte.

21. JEſus ſem dooſt og deydder, Daudann fyrer þitt Maktar Horn, þar med i Lioos framleidder, Lijfid og Odaudleikann vorn, veit oſs hier, Værd ad þreya, vel ſem ber, ſijdann deya, lijka þier, Lof uſn Allder ſegia.

Utfarar Minning,

Mooder Skalldſins Þorgerdar Eywlfs Doottur.

Ton, Kiær JEſu Chriſte.

SÆLL Engla Soome, Sælar Heidur Manns, Liifs Dyr og Lioome, Lynd Odaudleikans, þu sem þijna talder, þinne Dijrd er skein, Heimsins aldur Allder, Upptok hofdu nein, milldar sijdann Munder Osst, Mann og frijda Kvinnu skoopst, beggia þijdar Hogum hoosst, Heiller utann Mein.

2. Forvitsku Frægder, fagurt Heimkynne, hverskonar Hægter, og heilagt Sicalfræde, skiærann Skilnings Anda, Skepnu, Rænd og Valld, lystug Giædenn Landa, sem Lijssins Magtar-Halld, gaf þijn frooma Giædskan þeim, giorde rooma bædum tveim, Bods hid grooma Brot i Heim, bijda munde Giælld.

3. Alls Edles Hofund, untu þau so rijkt, ad Andskotans Ofund, ecke þolde slijkt, rigndur Reide Dimpe, rende Svika Bond, skreid i Hoagorms Himpe, helvijtsk Flærdar Ond, Mannenn veidde Viela Hind, vann, og sneidde Guds Imynd, hann innleidde sier med Synd,

Sæl-

Sælar eilijf Grond.

4. Beiſt Lagabrotenn, bæru Nid⸗ium Giolld; Hier æt af hlotenn, Heims er Mædan kolld, Orbyrgd, Hungur, Otte, Omun, Kvijde, Taar, Sorg, Ar⸗mæda, Sootter, ſijdarſt Daudenn blaar, Þreyngeſt Holld i Heims Oværd, hnijgur Molld, um ſijder tærd, under Foldu ſvei⸗pud, ſærd, ſædur Orma Naar.

5. Nyſtur Neyd ſtrangre, nakenn ſæd⸗ſt Mann, Eymdum og Angre, yfer⸗klædeſt hann, ſaddur Sorgar Braude, Svolun Taara hlaut, hafnar Heill og Aude, Heilſan þegar laut, Snaudum otur ſnakar Blygd, ſnijr ad Lotum Vina Trygd, freſtar Notum ſægud Dygd, ſærre mijkia Þraut.

6. Byr Lijfs og Blooma, bregdur þannenn ſkiott, lijka ſem Liooma, leide Dags ad Nott, þad ſem Fognud fær⸗de, fyrr a Æſku⸗Tijd, burt vid Alldur bærde, bitur Morgænas Hrijd, Laad ſem Hafed læſer kriing, Lijf er vafed

Umbreyting, heitum grafed Harma-StiJng, hremest wt um siJd.

7. Ad ymser Tregar, uppa falle Þeim, Dader daglegar, sem drijgdu þo i Heim, vottar Vijsdooms Ande, var Þad fyrerspad, ferst a Fridar Lande, feingest Hvijlld ei nad, utann giegnum Þreyngest Piood, Prauter megnar Lyndes good, Christs um dregna Krossens Slood, framenn, hrygg og þiad.

8. Hormungar-Hæse, harla Mædu-rijkt, efra Hlut Afe, underlagde slijkt, minnar kiæru Moodur, Magtar Honden ædst, frek vid Tara Foodur, fieck þo Dygd ei mædst, þolgood siJnar Prauter bar, þegar Pijnan Hollded skar, og bloodug Lijna Lijfs Stundar, sa sem Heliu nærst.

9. Særd Sorgar Lyme, Sæmda-hrein og klar, hier bar i Heime Hrygd um Þrettan Ar, knwde Kross Ovægur, klockann Harma Saung, risenn Rauna Dægur, rekia þookte laung, heit vid stun-de

de Hiartans Ed, hrønnum dundu Taar
hagstæd, gyrntest Funda Guds a Hæd,
Gied wr Eymda Þraung.

10 Andvarpsins Ydiu, æ þvi meira
jook, sem Sorgar-Vidiu, Særing her-
da took, ort ad Fiftugs Alldre, Æfe-
Glased rann, hun þa Hiervist kalldre,
hætt ad þreyngia kann, HErrans Christi
Holld og Blood, hennar tvistann gladde
Mood, Lausnar-þyrsta Linden good,
Liifs þa hressa vann.

11. Foam Dogum fiærre, frij vid
Harma Grønd, Vist Engla værre, vid-
took hennar Ønd, epter Hrakning hlot-
enn, hefur eiliift Skiool; Fognud Liifs
umflotenn, fyrer Lambsens Stool; J sæt-
um Blunde hvijler Holld, heilagt under
vijgdre Molld, uns ad-grundar feigens
Folld, fagurt eins og Sool.

12. Hægann Svefnhøfga, hlaut vid
Andar-Slit, Guds Millden gofga, gaf
henne Maal og Vit, fram til þess ad
færdest, frijd af Hollde Saal, Hiartad æ
vid

vid hærdest, heilog Bænar Maal, sem þa Lioma sviþar af, sitt hid frooma Lijf upp gaf, Dijrdar Blooma hefur Haf, hloted utann Taal.

13 Gladværdar-Giæte, gefur Sæ-lu mijn, ferst Fridar Kiæte, fengen Aundu þijn, Hiartans millda MOODer, mig sem gladde best, og um Efe-Slooder, unter jafnann hrest; hliñte skarst ad Hogum mijn, hugul Asten, Dygda þijn, kunne ei þicast i Kvol og Pijn, Kiærleiks Hyllen mest.

14. Af Elsku Brunnum, Andar-heit og klaar, wtveittust unnum, Augna þiña Taar, mier so fengest Fridur, Frelse og Heill a Jord, blessadar Bæner vidur, brunudu þan Osþord; Þad er Otæpt Þanke minn, þeirra flioote Krapturinn, mier til Boota sierhvert Sinn, af Sæl-ar hærstum Bord.

15. Von være eg minde, Vansalaust til þijn, æ kvadst þier Yude, ad Næ-vistum mijn, Huggun holla tiæder, Hiart-

Hiartad til mijn ſkreyd, med Æru og Aſtar Dæder, allt i raudann Deyd; Gude h!ijdug gladder Piood, Giædſku þijd, nær Haganr ſtood, audvelld, lijdug, Lyndes good, Lijfs þa kiennder Neyd.

16. Oll er nu unnenn, þijn Eymd og Sorgar-Bad, rioodiuſt upprunnenn, Roos i Þyrna Stad, Kvijda kafed Lynde, Kvelling Op og Vein, ſmwed allt i Ynde, eckert bagar Mein, Svida kromu Særenn þijn, ſtæſt ei fremur, Giædſkan mijn, gleymd er Omun, Grand og Pijn, gledjaſt marenn Bein.

17. Eckert Angræde, yfer meir þitt Holld, ſannheilagt Sæde, ſæd ert þu i Molld, Hugurenn Heidre ſaddur, Harma fylleſt Boot, einn i Strijde ſtaddur, Stofn af þinne Root, yfer Leides Pilâur þijn, þeſſe breider Laufen ſijn, tært wtſeider Tæra Vijn, og tregar æ þitt Moot.

18. Gud ſem hier gladde, Giæfu þiñar Lioos, miøg ſijdann mædde, og Myrk-

rum

rum yferjoos, Lijf Angistar twdast, leisde þo um sijd, finde Frelsed prwdast, Frid og Sælu Tijd, anne minnar Andar Slood, upp til þinnar, **Mooder** good, JEsu vinne blessad Blood, Bug a Mootgæangs Hrijd.

19. O! eg viist vona, veit og trwe fast: Giædskan Guds Songar, gefur þad audnast, so sem fyr eg sa þig, sarveinande hier, so munt þu og sia mig, samfagnande þier, Lambsins Trone liossum nær, Lijfs þar Kronu Skarted grær, og Guds Asioonu Glede skiær, Geislenn alldrei þver.

20. Þig þannenn kvedur, Packlætesins klar, minn, Æru medur, Munnur, Ged og Tar, Sofdu Sæl i DRottne! sveipud Andar-Værd, block þo Beinen rotne, bloomgast þau vid hrærd, þegar skijn af ædre Olld, oll so dviyna Mædu Giolld, sem og hlijna Sæden kolld, Saft ylmande nærd.

21. O JEsu! unne, allskyns Hægdar

dar þeim, af Giæðsku Grunne, sem glæð-
du þig i Heim, Hrelling fra þeim hrinde,
hwøkre sætt i Neyð, eiliist sie þeim Ynde,
epter værann Deyð, Dijrðarliooſum
Degeœ, DRottenn kiooſe mier að ſiœ,
under Rooſum alla þœ, ſem Or þijns
Hiarta ſveið.

22. Lynð Liifſins Dœða, ſem lagaðe
ſkiær œ Kroſs, Mind Kijſſins mœda,
mete værast oſs, þegar Hogum hloteð,
hiaðnar Auðnu Rwm, og að Auguın
floteð, ydar Dauðans Hwm, hraðe
Mœlum blijðast Blood, bade Sœlum,
tyde Mood, að forſiœlum Gleden good,
greideſt með Jomfrwm.

Utfarar Miñing,
Foður Skœlldſins, Þorarenns
Þorlaks Sonar, hver eð
deyðe þann 17. Maji, 1739.

Ton, Areð hiſra, nu hið nya.

Allre Tœra Tijð i Heime, Takmørk
heſur Dijrðar frægur DRottenn
ſett,

sert, sem ad skierdtum Skyrar Syne, skijne Sool i Heide nægu, Hrygd er liett, hverium þeim sem Himnenn kallar, Heims og Tijma Kiorum fra, sveipast Unum Sælu Hallar, Sæler allar, Guds er Fognud gyrnast a.

2. Anaud Lijfs þo ysergnæfe, Eptersletes Tijder Manns i Tæra-Dal, þad er Stund eñ eingeñ Æfe, innañ Skams er hafenn Dans i Himna Sal, lijkt sem Vatna lijde Straumur, Leidarbeint i Hafsins Flood, wt so rennur Yndes-naumur, Æfe-Draumur, skipast Aund uñ Skipten good.

3. Eingenn Hagur, eingenn Soome, eingenn Prijde veitt er sw i Verolldu nein, ad HErrans Otte hanns fyrer Doome, heilög Vænar Ydia, Trw og Ekka hrein, endalaust ei ysergange Audur, Speke, Virt og Magt, allt Daudans fölnar Fange, fleyer Range, Dygd og Æra drottna spakt.

4. Mannkostanna Minning hreina, mar

meat vel kalla lijflegnstu Lijkhrijnging,
Umfal gott og Bloomgun Beina, Blood-
doggvadrar Guds Unnustu Heims umm
Hrijng, dillar Hug og driwgum græder,
Daudans Harma lifande Saar, Hugg-
un sw i Hiartad blæder, Hrygd ef mæd-
er, mijns er Vinar Minning klaar.

5. Swrann Skierf af Sorgar Ecka,
Sikre þessu birladann finn eg Briooste
mijn, Guds af Hende gefenn ad drecka,
Glede og Angur leifer Minning Lysta
þijn, i allre Dygd og Æru - Prijde,
Audnu minnar Gimsteinn klaar, Hiart-
ans Astar Elsku þijde, Fader minn
stijde, þijn eg harma þrotenn Ar.

6. Eins sem Gud mier uppaf lagde,
Ast og Hylle verduga Lijfs ad veita þier,
lijka sien med kiwsu Bragde, Lidsemd,
Æru, Þægd ann Kijss og Hlijdne hier,
blessadra Mollda Bloomgan þinne, byr-
iar so eg unne fast, medann Verkan
vallda Sinne, Vit og Minne, Tijd og
Kraptar tilendast.

7.

7. Christi Brwdar Kyngott Sæd-
kviknad under Fridarens Vængium
fæddest þu, skrijddur helgu Skijrnar
Klæde, Skaparans bioo þitt Hiarta,
Sæng, hin hrelna Trw, Laaned, Heilsu,
Þrosta þæder, þig bar Gud a Hond-
um sijn, Æskutijd med Æru klæder,
utu Naader, Heill og Blessan Hogum
þijn.

8. Ærlegrar Kvinnu Egta-Bande,
under hier i talenn Sex og Tuttugu
Ar, Sorger deysde Astar Ande, ydkar
Sæng, an Hvijlu Flecks var halldenn
klaar, Fiogra Barna Friodsgun þæde,
fagnar eitt i Himna-Vist, hin med Lijf-
sins harma Næde, Heims a Lœde,
dyggvann þreya Fodurenn fyrst.

9. Otta Guds um̃ Æfe sinnter, Ast-
arhollur, bæde Kvinnu Born og Hiw,
þræsamlega þar aminnter, þacklatur
og bænrækenn, med Taar og Trw, hyg-
giuspakur, Happanægur, heilordur og
goodvikenn, froomur i Hiarta, fridgiarn,
hæg-

hægur, flestum þægur; Sa er Hrood-
ur sannkvedenn.

10. Elsku-Merkenn Ogunar sinnar,
a þier DRottenn þægur byrte, þinn
Hwse-Kross, hærre barst um Hlut Ef-
innar, HErrans Tiptun æ þier virdter
Astar-Koss, Stirkur Trwar Strijds
þolgoodur, stoduglega bardest þinn, þar
til beyskur Harma Hnioodur, minnar
Moodur, fullsnerest i Fegnudinn.

11. Sælu Himna sijdann þreyde,
Sælen þijn, til Guds Heimkynna fyrre
sws: Ei var loked Arfens Skeide, ad-
ur hennar Leid bar inn i Lifendra Hws:
Sann-audmiwkur sijdarst þader, Sæ-
lar Vord a Kyrkiu Fund, Heilsu brug-
denn hægt þig tiader, heim so nader,
sogder lijda ad sælle Stund.

12. Furdu vijs um Frels:d hradast,
framleidst ynder HErranns klærum
Hlijfdar Væng, Andvorp heit i Gude
gladast, grætenn hoofst og dogavader
Kærum Dauda Sæng, losader Drott-
enns

einns Adſtod alla, æſkelega hiedañ biooſt, Vinunum Bleſſan vallder ſnialla, Vits án Galla, ſæll i Gude ſydann dooſt.

13. Tignar Verdlaun trwrra Pioona, took þijn Sal i Frid heim bodenn frials vid Mein, leiptrar henne Lijfs Korona, Lauſnarans JEſu Bloode rodenn, biort og hrein, hafnar Synda Hugraun kiælle, hverge Daudans kienner Fær, allre Vitund Sooma-ſælle, Sioon yndæle, ſagnar Guds, um eilijf Ar.

14. J þeim Heidre ſkiært ad ſkarta, ſkoda og ſmacka DRottenns Hwſa Dijrd og Nægd, ann eg þier, mitt Aſtar Hiarta, i Veralldu nier goodfwſa miog vanſt Pægd: Pijn var Dygden holl i Heime, Hagur, Lioos og Unun mijn, ſætt hafnar i Sinnu-Geyme, Swtar Eyme, Tilhugſunen Trygda þijn.

15. Hag minn giorder hefia og ſtidia, hvatter miog ad aukins Dygd, enn einkum þo, ad ottaſt Gud og æ tilbidia, Ved hanns rækia, ſtunda Blygd og

ſtyrk

styrkia Roo, sialfur æfder sonnu Dæd-
er, sællrar Audnu badst mier tijtt, alld-
rei særdann Hug minn hriader, Hugg-
un tiader, mig ef þeckter mæda lijtt.

16. Nu er þessu lokeð Lane, Lijfsins ockar Daudenn skilur Stad og Stund, i Audn er sem fyrer Augum blaane, Andlaats Skugge þinn mitt hylur Lioos og Lund: Mier þinn Sess æ moote grætur, mijn vid hann eg felle Taar, so munu eydast Eymda Nætur, Angurs Bætur, jafnhefiest og Jubil Ar.

17. Senn uppskijn (þad svalar Gede, Sofendra þo hwyle af Lioosum), Dagur yndæll, kved eg þig med Graat og Glede, i Guds lifendra Vindines Roosum badadu sæll! Dygd ad Erfdum dæme þijna, DRottenn JEsus minne Saal, so meige hun epter Mædu sijna, med þier skijna, sam-kvedande Sigur Maal!

18. Allra Heilla Faderenn frijde, fyrer samann Græbarans Dauda,

Kvein og Koll, mete oss Boot at Mædu og Strijde, marenn smyrie Bloode hanns rauda Beinen oll, ferskum Oska Fundum blande, sol þegar Helian dyn ur at, eilijfrar Sælu under Standt, at Yndes Lande, Vist oss feste Vinunum hiar!

Sälarennar Sigurhrops i Himnenum.

Ton, Upphef eg Augun mijn.

O HO minn dijrstann Arf! O hö minn Frelses Dag! Eja mitt unned Starf! Eja minn Sigur Dag! Eg sem fyrr dopur droo, daudlegann, Sorgum mædd, Lijkama, þolug þo, þeim er nu loks afklæd.

2. Minn fyrer Synda Seck, Seraphims Klæda Skart, Nædar þyrst nu eg feck, nærsta miog hreint og biart, Gud Lijfsens gaf mier sæll, grætenn Lausnar Doom, hanns Fadmur hijr, nu

hndæll, hefgar minn Sigur Room.

3. Sw dima Sorgar Roott, sem æ bar Glede Þorfn, horsiñ er furdu fliott, flaug eg sem brædnr Orn, hætt upp wr Daudans Dal, Dijrdar Guds Hæda til, komenn i Kongsens Sal, klijngia læt Glede Spil.

4. Allskyns Værd vafinn hier, vid Lijfsins Eyk eg skijn, hun gefur Hunang mier, af hverium Kvïste sijn, hennar Vijnberia Bloom, blessad og ylmande, giorer mier sætann Goom, Glededenne mettande.

5. Græter ei Geded neitt, Geislar af sijnum Stool, allann Veg ad mier heitt, eilijf Rettlætes Sool, Bed mitt er bwed krijng, blankande Liliunum, Horpu Rid allt i Hrijng, heyre eg med Dansleikum.

6. Eingañ hef Edles Brest, Andvaralaus er Værd, Kiærleikans Kiæte hrest, Kraptanna Styrking nærd, Gyrnsden i Gude oll, gior opnud Þeckingenn,

 Heil=

Heilsunnar hverge Spioll, Hugur, Maal
fullkomenn.

7. Sem Engell Sool fagur, syng eg
i þeim Fognud: Heilagur! Heilagur!
Heilagur DRottenn Gud! Lambenu
Lofgiord vijs, tijkt verde æ samenn, Heil-
sa, Magt, Heidur, Prijs, hærst Valld
og Dijrd, A M E N.

Graf-Skrift.

Auvendur Heidurs Hærum,
Hier fande loks til Naada,
Þorarenn Þegn hinn dijre,
Þorlaks Son Æru borenn,
Salld jook vid Sistugs Alldur,
Samblundar Egta Sprunde,
Byggia Dijrd Ander Beggia,
Bein frioofgar Minning hreinust.

Utfarar Minning,

Lauritz Hanns Sonar Schevíng, sem a sinne Heimreysu til Islands fra Kaupenhafn deyde 6. Junii, 1741. A 18. Allburs Are vid Norveg og er Þar jardadur.

Ton, Gud Fader Son og Anden hreiñ.

Þvi er nu Kiorum Þannenn breytt? Þogn erfir sætann Hlioom, ſkerder Dvorum Skined heitt, Skwrvidres Dimman groom, eymer af Skorum, eñ er leidt, wt a Lijkborum hiedann eitt, uppÞornad Edla Bloom.

2. Þvi er mijn Hiartans Lyst og Lioos, liden so bradt af Folld, mitt Vonar Skart og Hugar Hroos, horfid so diwpt i Molld, mijn Æsku biarta Yndes Roos, eymstrud so hardt a Bylgium Sioos, ad svipt er Sælu Hölld.

3. Utpressar Taaren Augna mijn,

Angrenu Hiartad ſkier, minn kiære L a u r i tz Minning þijn, fra Mood-ur-Knianum hier, þijn Dæma klaar-ust Dygden ſijn, þær Daudans Baar-ur gegnum ſkijn, ſem hiedañ ſviptu þier.

4. Upprunned Bloom af edla Root, Ættar og Dygdar meſt, Gyrnd i Barndoome gafſt þier flioot, Guds Veg ad ſtunda betſt, Blijdleikans froo-ma barſt Vidmoot, byrter med Soo-ma Þægdar Hoot, mier Æſku-Manna fleſt.

5. Hlijdnennar Dæadum innſt af Akt, Æra þijn ſinnte klaar, goodum Heilræadum gafſt æ Vakt, Gedprwdur ſijd og Ar, Avarped tiæder ollum ſpakt, Aſtheilla fæader Genged ſtakt, Lofſtijr og Lucku Spaar.

6. Gaaſum ei ſijdur Gud þig bioo, glærſtu þær Dygda Krans, nett-karp-ur, ſrijdur, næm-ſæll þo, næder Veg þiood-Framans, Manngiædſku Prijd-eñ Menta frioo, meſta Hroos Lyda ti-ſijn

siin dro, utann sem innann Lands.

7. O þitt skamvinna Lijf og Lad, Lijfsverdugasta Bloom! Æ hvad eg finne Æsku Dad, unde hier Lijfs um Toom, Hiartad i Minne hefur þad Sead, hier medan Siñe gefst og Raad: Minn þecke eg Mædu Doom.

8. Elle med Dygdum Æfi þijn, Ardeges hefur nád, fałenn Guds Trygdum feck vel siin, Forleg og Enda klæd, i Himna Bygdum Hugurenn skijn, Hollðsens afskyggdur Swt og Pijn, Lijk hylur Norvegs Lad.

9. Veralldar fær ei Vondska nein, vielad meir þijna Saal, Heilsunnar Særing, Hugarens Mein, Heims-Bok og Andar Taal, sijst kann hier nære Sinnu Kvein, Saal þijn og Æra geisla hrein, mædest ei Sigur-Maal.

10. Vid þau ad skarta Vilkior sijn, og venda i Sælu Rann, wt af Guds Hiarta Gledennar Vijn, Græt-fegenn hier eg ann, Fundunum snart eg fagna

þijn, Froomleikans Hiarta Lilian mijn, ei ſkilium upp þadann.

11. Aſtvina þinna Sorger ſier, ſamtenge JEſus klaar, hærſtar ſo finne Hugganer, hauns ſyrer bloodug Saar, liwfur þeim inne Lidſemder, lokſens af Kinnum þeirra hier, oll þerre Angurs Taar.

12. Lijfkroptug Æda Linden þijn, Lauſnarenn JEſu kiær, oll Hugar-Mæda Symd og Pijn, Angurs Boot ſie mier vær, himneſkra Giæda Heilſu-Wijn, Hiartanu blæda lattu mijn, dapur þa Daudenn ſlær.

13. Vinena frooma veit þu mier, Verndareñ trwr ad ſiaa, ſveipada Liooma, lijka þier, Lifendra Bygdum aa, Kiærleikans Blooma þar ei þver, og þijnar hliooma Lofgiorder, O Gud! uñ eilijfd haa.

Utfarar Minning,

Sr. Skwla Illuga Sonar, Sem deyde œ 44. Alldurs Are 1744.

[Prosopopœia]

Ton, A eiñ Gud vil eg trwa.

FAR vel hinn forne Heimur, far vel þu hærda Tijmanns Olld, þiñ Hagur, Hefd og Seimur, Heilsa, Frijdleike, Ment og Vollð, ydkar eg eingañ þærde, Eignar-Rett Lijfs uñ Toon, Hugur minn helldur þreade, hinneskann Eigeñdoom, sem Fugl œ Fluge beinu, fram ort uñ Taara Stig, wr Moodur Skauteinu, til annars bæru mig.

2. O Verolld Yndes-nauma! eg hefe sagt þier gooda Noott, vid þijna Styggdar Strauma, stwrde eg fyrr med Harma Gnoott, mier jookstu margar Tijder, Meinsemdum þrœnged Briooft, Æfe-Spor oll uñ sijder, ad þvi Takmarke drooft, mettader Mædu laangre, mitt œ Utlegdar Folld, dryckiader Dauðañs Angre, og Duptenu þaked Holld.

3. Þijnum Þienningum under, þiok-
ud er Onden. Lijfe fra, mijnar Moot-
lætes Stunder, mætter þu ecke feingur
klia, Barættan burtu flwenn, byriad
Fagnadar Hroos, Fietur i Frelse snw-
enn, frammreidt af Myrkrum Lioos, Sorg-
um i Sælu hrinder, Safter wtgefa þær,
himneſku Hælims Linder, horfenn er Ma-
ra fiær.

4 O Rottenn, sem fyrer mig fordum,
Fridar.nns Bod let wthroopaſt, og i
Sættmaalans Ordum, allt sitt Hiælp-
ræde kunngioraſt, veiku Sead-Verke
mijnu, veitt hefur Umbun þa, framm-
ſtijgenn Fiørs af Lijnu, fæ eg hanns Dijrd
ad ſia, mitt Braud er fpelged Manna,
minn Dryckur Gleden ein, mitt Twn-
gumaal Englanna, Magt og Lijfs Tre-
nu hrein.

5. Edſte Gud hinn wtvalde, er mig
i Heime ſkicka vied, Bord a Zions
Bardhalde, Vitnesburdarenns Lioose
nied, Lijfs hefur Lampann ſialfur, leidt
fyrer

fyrer sijnum Spioon, hvatt yfer Heims⸗
sens Alfur, ad Himna Velldes Troon,
Von miñe viijst ei hneckte, Vitnesburd
þann eg hlaut, og Nafn, sem eingenn,
þeckte, annar enn sa þess naut.

6. Hier ber eg hvijt⸗glansande, hel⸗
lagann Skrwda Seraphims, med Sig⸗
re sam⸗dansande, Saungva Herskara
Cherubims, Heilsunnar hladenn Bloo⸗
ma, Himens a Roosum geing, Lofed
Guds Leindardooma, leik a Guds Hor⸗
pu⸗Streing, Mootlætes Mædu og Syn⸗
da, Minningu vidskiliñ, Lioosens um⸗
gefeñ Linda, Laufnar Hog þacka eg miñ.

7. Volldug Vegsemdar Krona, veg⸗
legg mier a Hofde skijn, geislande Guds
Asioona, gledur forklærud Augu mijn;
Læt eg þvi ecke linna, Lofs og Fagnadar
Dans, medtekenn sælla minna, midt i
Astvina Krans, Vellyst þa vid ad skij⸗
na, Vilkior sem øll ækvad, sij⸗þyrste
Saalu mijna, sa þad er fullkomnad.

8. Frelse þvi fagna skyllder, fyrrum

Ást-kiæra Sooknar Hiörd, þad einnig þacka villder, þijnum helgasta Saalar Bord, ad mig fraa Mædu strangre, medtook i Fogmud sinn, Elsku-Ged þitt ei angre, Andlaats Skilnadur minn, Gud mun þier Glede senda, greidande Kiör i Lag, og Berndar Kaapu venda, volldugur yfer þinn Hag.

9. Log hanns og Lijknar Dooma, Lijf og Huggunar Reglu þier, haldtu med Hegdan frooma, honum þacklaat i öllu ver, so mun þiñ Soome fagur, sijd og Ar margfalldast, epter aa Yndes-Hagur, eilijfur fullkomnast, mig gladd-er Millde þijdur, mete Guds Dygda-Safn, feigens ad Fundum lijdur, sæl vel i JEsu Nafn.

10. O mijn kiær Egta Dwfa! ept-er syrgiande mædd i Heim, med Hofud og Arma hriwfa, huggadu þig af Kiör-um þeim, ad eg, sem Symdum vafenn, i þijnu Skaute laa, til eilijfrar Heilsu hafenn, Hægd alla ber nu þaa, sem

DRott-

Dauda Harmar, dijrdlegu keyptu mier, og hanns Blood-drifner Armar, ormagna gœfu af sier.

11. Fra mijnum Fadme skilenn, Fadmlögum JEsu taktu moot, HErr-anns Briooft-Unda Jlenn, inndragdu þier i Hiartans Root, so þijnum Angurs Drum, eyde þad Glede Hnoss, veittu hanns Trygda Vorum, varman Hug-Astar Koss, hann er þinn Hiartans Make, hann er þijn Andar Sool, hans Vængur yfer þier vake, og vere þitt Hlijfdar Skiool.

12. Yfer minn Andlæts Skugga, wtgef nu framar Tær ei þijn, helldur læt Sinned hugga, hier epter kemur þu til mijn, blessud i Brwdkaups Klæ-de, hwum þa sijdann ad, heilog og hoolpen bæde, i himneskan Fridar Stad, Trega senn Tijder þverra, treystu þvi sijd og Ar, þinn JEsus mun af-þerra, þijn lokjens giorvoll Tar.

13. Far nu vel Hiartad frooma, fal-

 einn

enn Ast-Hylle Grædaranns, haf Þock og Heilla Sooma, Heit fyrer golldenn Trygda Bands; Einn Gud sem ollu rædur, Unqunum dille þijn, Heims vid ythafnar Mædur, hefie þau upp til sijn; Eg bijd a Yndes Lande, epter þeim Glede Fund, jafnañ jubilerande, vid JEsu hægre Mund.

Eckiunnar Andvarp.

Ton, Lijt upp mijn liwfa Ynd.

SO leider Skya Skwr, Skijrvidre Dags um̃ Froon, Sorgar Andvosku Sældar Dwr, sætt Felag Yndes Tioon.

2. So dim̃er Dege af Noott, Drottenn Gud sia til mijn! gegnum Angistar Hwmed hlioott, horfe eg upp til þijn.

3. Þu hefur myndad mia, mijn Saalar Unun kiær, Astvin trwfastann a eg þig, aller þo stande siær.

4. Fader og Mooder mijn, mig yfer-

gaafu

garfu hier, eñ hugul Astar Honden þijn, hefur sij=dillad mier.

5. Skijrnar Laug skiæra vid, Skart Andar miñar bioo, Lijfs Heidur, Ynde, Laan og Frid, sient hefur sijdann þo.

6. Allann minn Hag i Heim, hun ad sier jafnenn took, leidde mig fram ad Lunde þeim, Lyster mijns Hiarta jook.

7. Giædum var grooenn Krans, Geysla mier yfer bræ, Soolskyn a Laufsum leit eg hanns, liooma Guds Hædsum fræ.

8. Christi Blood=Salla Krapt, Kiarn=dregenn hafde sier, hanns af Avoxtum helga Saft, hrærdu Guds Verkaner.

9. Laungum mier sient sitt, Lioos og Ylm Kiærleikañs, blijdlega vofdu Brioosted mitt, blessadar Greiner hanns.

10. Sat eg vid Audnu Sool, Siñses glod under þeim, mitt voru þar og miña Skiool, med Gude i þessum Heim,

11. Æ hverfu hverfullt er, Hags Ynde

Ynde Manns a Jord! midt vid fegurstu Farsælder, fram = brunar Eymden bord.

12. Berge eg nú af þeim Brunn, Beyskiunnar Bokva þann, ad minn Lauf = græna Lyste = Runn, lijt eg uppþornadann.

13. Svellur hid diwpa Saar, Sorg veiter Høgum ad, døpur a Vaungum dynia Taar, O Rotteñ, aumka þu það.

14. Myskunar uñtumier, mæne eg a Hiaalpræd þitt, siadu hvad Lysed sart þad skier, sundrad er Hiartad mitt.

15. Brækud og maren Bein, burthorsed Augna Lioos, styn eg sem Dwfan sturlud ein, stwngen er Þyrnum Roos.

16. Vaker mitt Harma Vers, vid Mædu Kior einsæt, yfer Na = Bool og audann Sess, Astvinar mijns eg græt.

17. Þiñ hefur Daudañs Dwr, duptad mitt Hofud = Skart, minn Hiartans Egta = Make trwr, myrkvad er Lioosed biart.

18. Lijster Þu Lijfs ꝍ Veg, Lijfe og Sælu mijn, geyslade Nædar gledeleg, Guds Byrte af Vorum Þijn.

19. Flutte mier Fridar Room, Fögnud og Andar Traust, Þijn medann gaf i Heime Hlioom, Hyrders Bæſtonu Raust.

20. Þier hefur Skaparen ſkiær, ſkickad Laun Voku-Manns, þar Himna Fylkers Harpan ſlær, honum Lofgiords-ar Dans.

21. Kroſſenns Þo kennder tijdt, kyſt-er Þu HErranns Vond, heilog Trw, Væn og Þol-Sed Þijdt, Þig bæru Guds ꝍ Hond.

22. Mieg var Medaumkan Þijn, Mootlættum Hiælpar fws; Nu ſedur Gud Þig Nægtum ſijn, numenn i Sælu Hws.

23. Sem Aunnu Aſt-hollur, Elkana varſtu mier, Dygd hefuralla dagſamur, DRottenn umbunad Þier.

24. Þijn gladde Hiwkrun hlij, Hag minn

minn vid Sorgar Lwt, nu nær eg eins og Naemi, nefnast ein Mara af Swt.

25. O JEsu! Angur þitt, af-þerre Tæreinn mijn, sveipadu Lijfed særda mitt, signudum Fadme þijn.

26. Þu sem or-þimdur fyrr, af þijnum Krossens Stool, Hag þinar Moodur huggader, og henne lagder Skiool.

27. Riettu mier Hiaalpar Hond, Heit-Orden minnstu good, þijn hefur bliijd og blessud Ond, bunded sier Eckna Mood.

28. Munadarleysed mitt, medlæte Hiærtsod þijn, fadme dijrasta Forsvar þitt, sodurlaus Börnen mijn.

29. Geymdu þau, Gud minn trwr, grandlaus i Voku og Blund, Vegur, Sool, Hæle, Vagn og Mwr, vertu þeim alla Stund.

30. J þijnu Lioose leid, Lijf og Ond þeirra og mijn. epter sikrada sijdurstu Neyd, safnadu oss heim til þijn.

31. O Gud! eg þacka þier, þinn

Sanne-

Sannleiks Rett og Doom, þu lienter bæde og burt-svipter, blessud sie Naad þijn froom.

32. Æ kom og ecke tef, Ást-kiære JEsu minn! skiott mig wr Daudanns Skugga hef, i Skodunar Lioома þinn.

33. O miñ Unnuste sæll, eg þig med Tarum kved, Hug þijnum sie Guds Himen undæll, Hollde sætt Jardar Bed.

34. Packa eg Sambwd þijn, þæg-asta Lijfs uñ Stund, eg veit þu kemur ei til mijn, ã þinn eg sæke Fund.

35. Þu hefur feiged Frid, þijn Sool ei under gær, lifdu, O Guds Mann! Lioos þad vid, Lof-sæll uñ eilijf Ar.

Utfarar Miñing,

Jons Jons Sonar, ad Vøg-kum i Hørgaar-Dal, er Deyde 1758.

Under Nafne Barna hanns.

Ton, Uppai Fialled JEsus vende.

O

O Þu Linden eilijfs Gooda, ilmsætarste JEsu minn! Hiaalpen allra Heimsins Þiooda, hverskyns Meina Græðarinn, þu sem kallar Þiaada og Mooda, þijns i Rijkes Fognuðinn.

2. Guddooms Ast og Giædsku þijna, get eg alldrei fullþackad, Sorgum firrter Saalu mijna, sialfur þolder Helgiar Bad, so þijn Taara-Laug og Lijna, leidde mig i Sælu Stad.

3. Betsta Skarte Brwdar þinnar, bioostu mig i Skijrnar Saa, Synd-battst þig til Andar minar, alla kvitter Synda Praa, nægstu Svolun Naadarinnar, nem eg þijnum Briooftum aa.

4. Lijfid mitt i Lyst og Vanda, Lijfi þijnu er innsiglad, þreyttann hresser þad minu Anda, Piaaning hvor sem fellur ad, millum þinna Moodur-Handa, miwkann finn eg Grida Stad.

5. Þo eg Heilsu, Ynde og Aude, afklædest og verde hier, Lijk, sem þekur Leyrenn raude, Lijfsens Huggun er þad mier,

mier, hverke Sorg nie dapur Daudi,
dregur mig af Hondum hier.

6. Andlaats þegar ad ber Stundenn,
eflaust trwe eg verde þijn, Blood-feg-
ursta blessud Undenn, Blæa og Hreid-
ur Sælar mijn, epter Daains Ofka Blun-
denn, æ sam-dreckum Glede Vijn.

7. Nu ad Sinne tek eg Taara-Tijd,
er Hogum brugded fær, megn upphafen
Mædu Baara, mijnu Hiarta gengur
nær, burt er horfed Æsku Ara, Athvarf
mitt og Lampe skiær.

8. Rauner skylldu rakna Bloode,
renna Taar, enn bliknar Kinn, hiedann
tookstu, HErrann goode, Hiart-kiær-
asta Fodur minn, þann er veiku valdet
Joode, Vin og Rijkes Arfa þinn.

9. Hañ þu prijdder helgum Sooma,
Heimsens Boda geymder fraa, honum
gafstu Hiartad frooma, Heill og Sæm-
der Jordu aa, hanns i Dauda heidum
Blooma, Hærur skygdar lietstu sia.

10. Þinne Mynd i Krosse og Kiæte,
kiædd-

klæddur innra Mannsens bar, Trw, Gudrækne, Tryggd, Orlæte, tamur Dæmdum Mysskunar, gladde Þiood i Giæfu Sæte, gyrntest öllum Velferdar.

11. Unde sætast Orde Þijnu, elsk-ade Þinn Helgedoom, Bæn og Pol i Briooste sijnu, bar og æfde Lifs um Toom, sann-audmiwk i Sorg og Pij-nu, sied var æ hanns Lunden froom.

12. Æfe-Dægur wt so klimde, (eru Þess Vitne mörgum hia), Sæmdar Daga sinna að Leade, saddur, Harma Bylgium fra, Lijfsens Hofn og Lande næde, leingst er epter giörde Þraa.

13. Under Sorgum efftir Nauda, ei-lijfs hafde Lijfs Forsmeck, Mals og Ræ-nu midt ad Dauda, miog farsælum not-ed feck, Bloods vid JEsu Brunnenn rauda, burt sem Lioos af Heime geck.

14. O minn Fader! Þig eg Þreyge, Þijn Gudrækne, Trygd og Ast, vann mier Hag fra Voggu Dege, Velferd minne sijste skarst, Æru Lijfs og Aud-

nu

nu Vege, ækniande fyrer mig þræst.
15. Blessaðar hierstu Bæner vaka, Blessan Hwssens stundader, blessader Egta Born og Maka, blessad Hiarta sinder mier, blessud Laun ert hwenn ad taka, Blessan hvar ei nockur þver.
16. Mining þijn med Sigre og Sooma, scað i Blessan ecke dvijn, Holldeð leyst af Hrygdar Drooma, hvijler sætt, enn Onden skijn, þar til Gud a Dege Dooma, duptud frioofgar Beinen þijn.
17. Allra-Heilagra Messa munde, Mædu þinnar lykia Dag, Allra Heilagra Fridar Funde, fagnar þu med Þndes Hag, Allra Heilagra Lijfs ad Lunde, leikur Dijrdar Horpu-Slag.
18. Eg mun þig a Hinna Hædum, horfenn allre Sut og Þrä, yferskrydd-ann Cherubs Klædum, koronaðañ Sigre hia, i helgustu Astar Giædum, eilijflega finna og sia.
19. Dygd og Blessan dæme þijna, DRottenn JEsus mier i Arf, læte mæ-da

da Myskun siina, mier ad inna Lid, sem Þarf, leyse hiaa Þier loks ad skyna, Liifsens epter Mædu Stark.

20. HErra JEsu! veit mier væra, Von og Styrk i Daudanns Pran. Millde JEsu! mijna Astkiæra, mier uñ Þu i Dijrd ad siaa. Þijde JEsu! Þier sie Æra, Þock og Prijs uñ Eilijfd haa.

Utfarar Miñing,

Þeirrar good-frægu Høfdings Kvinnu Gudrunar Vigfwss Dottur, sem deyde Noottena mille Þess 3. og 4. Decembr. aa hennar 66. Alldurs Are, 1 7 6 7.

Ton, Soolen upprunnen er.

HVad skygger hreina Sool? Hvad Stiornur klaarar? Hvad græter Haudurs Bool? Hveriu vill aara? Hvi gefa Hlioom, Helgedooms Maalinar frijder? Vakeyn sem vijse Doom, vott-

vottande klockvum Room, tꜳrugar Tijder.

2. Utriettur DRottens er Armleggur fundenn, þꜳngad sem hafde hier, hiñ skiæra Lundenn, fyrr groodurfest, fegurstu Allden Giædum, vijdsyndar vaxenn mest, Vøkva lijsande betst, af Zemachs Ædum.

3. Þennann med Brun og Bloom, Blæ lijkann sꜳum, i Daudans Hrwñ og Hioom, horfinn nu sꜳum: Æ! Angurs Pijn, Il-sætar kulna Glooder, Sorgbitnn Siñe mijn, sꜳrt er ad miñast þijn, mild Edla Mooder!

4. Uppgeck þitt Æfi-Hroos, ad DRottenns Rꜳdum, Krans-fogur Kvenna-Roos, krijnd Adal-Dꜳdum; Sæl Christi Mynd, Syster og Elsku-Brwdur, marg-dryckiud Lijffins Lind, Lijffens fadmader Hind, vid Lijffens Lwdur.

5. Hanns Äst þier ilmade, Ok hañs Triw glædde, hanns Ord þig helgade,

hanns Andenn fræddе, hanns hægre Hond, hollust var þijn Abreida, sw vinstre Svæsill Ond, so maattu ei nockur Grond, Andar Hvijlld eyda.

6. Eitt Bloom af Edla Root, eins varstu Manna, eitt Bloom ad Erfdum fliot, Adals Himnanna, eitt Bloom i Olld, Ataiorsis, Holld er prijdde, eitt Bloom ad Andnu told, Efinnar fram at Kvolld, hvern Tijd sem hijdde.

7. Ypparlegs Egta-Manns, Ond og Korona, Hag og Lijfs-Yndе hanns, hugkvæm ad proona; Heill, Hefd og Lioos, Hwijfens at alla Vege, Barnanna Byr og Hroos, Blessunar Hind og Roos, metenn makilega.

8. O Gudelsk Eunyche! O Forsiell Martha! Þitt loflegt Lijserne, lenge mun starta. Hren Hiartans Tryggd, Hoogværd og Spektar Ede, fest Andnijkt, fogur Blygd, fangiæt Orlætes Dygd, merk Polenmæde.

9. O! Ad hver Aefstpinn, Ættegeir-

ga finde, Heill Þijna og Heidurinn, Hegdan og Lynde. Sier sialfsum roott, Sool medann Geislum hreifir, hitt Þiaaer Paankann hlioott, Þinn Dagur Sorgar Noott, Lifendum leifir.

10. Þitt harma þroted Skeid, Þijner Astkiæru, Þig harmar Bygden breid, bundenn Geds Æru, Þig harmar hier, Hws Guds og Þinn Bwstadur, Þig harma Þurstuger, Þig harma Goodkunner, miøg sem einn Madur.

11. Sijdann Þier Vein og Vangs, vann Daudans Mæde, umsnuenn er minn Dans, i Sorgar Kvæde: Ung Æsku Tijd, upphreifir Taara Minne, holl, margfølld, hiuul, blijd, hræret Þijn Bygden frijd, Sokniid i Sinne.

12. Minn greidder Menta Veg, mig uppfoostrader, mijn Kior marg-hagan-leg, miøg umsorgader. Mier unnter mest, Mynskunar Gud's af Hiarta, minn Þelder margann Brest, mig Þiadann gladder hetst, Blomed Hugbiarta,

13. Odœmens Æra Þijn, Urrædc Nauda, Naum ≠ hollust rœkte mijn, rett fram i Dauda: Sœr foijdur Und, Svipter Þijns Lijfs, er falde, mitt Angurs Mædu Pund, og marga Glede Stund, i Verølld valde.

14. Huggar þo Hiartad mitt, hvert sinn roolega, Lijffins Gud Lijfid þitt, leidde fra Trega, nestada sœtt, Nœtt-Verde JEsu dijrum, sijdan fra Sorgar Ætt, frœsda med Ynded rœtt, i hanns Fadme frijdum.

15. Þijn Goodverk husimdfollð, þackfœmust Gude, borgar nu Allda Olld, ædsta Fognude, Uppskeran þar, allann fullkomnar Sooma, hier bera Blessunar, Beinem Hag, Friðsgunar, inn til Dags Dooma.

16. Edla Ast ≠ Manna Þijn, Angur Gud bœte, Eytamanns Vatne i Vijn, Beinan i Kiœte, fyrer JEsu Tœr, fagnœ-rauð virdest sinda, þeim ollum þecre Brœr, þitt sœla Jubil Ar, eptir Lyfe

Lijfs Lwa.

17. Sof nu af Sorgum kvitt, Sigurs med Snootter, Gudrun i Gude frijtt, glod Vigfws Doter, uns Alheims Piood, uppvekut Guds Basuna, og Þijn Bein Lijks af Lood, leider Dags ytstu riood, Blær Morgun Brwna.

18. O JEsu! Andlaat Þitt, yfir mig blæde, Lijfgun, Þaa Lijfid mitt, lijr Daudans Mæde, svæfdu mig sætt, Synd mijna gior orenda, so Fridar Frelsed mætt, finne eg med Þinne Ætt, i Dijrd-ann Enda.

Graf-Skrift.

Hier sefur Høfdings Mær, Heidurs med Snootter, Gudrun Gull-Lampe skiær, good Vigfws Dootter, af Adle Lands, upprunnenn veglegasta, hærstum Þo Himna-

 Rans,

Ranns, hvijld under Dygda Krans, nam Næd skijrasta.

2. Bwed Lijkblæu Holld, bloomlegäst fordum, þessa Heims þaked Molld, þreyr ad Guds Ordum, Saalen Otvist, Saung Dijrdar lætur hljooma, þar til Guds Lwdurs Lyst, lienar þau samtengist, og Dege Dooma.

Þu Madur bijdande, þeink hæar og strijdande, þier ber ad deya.

Lif Guds hlijdande, Hag Dygdum prijdande, hrein forsigal Meya.

Siertu vel lijdande, sæll muntu strijdande, Sigurenn heya.

Vert ecke kvijdande, Sorg epter svijdande, sætt kæmur Eja.

Miscel-

Miscellanea.

Fialla Nefn wr H. Ritningu.

Her skal Fialla Heite Hliood,
herma þau er Ritning tier:
Ararath var epter Flood,
Orkena med sijnum Her.
Þaut af Sina Þrumu Hliood,
þadann gefid Logmaal er.
Knæst of Ebal kneisdu Hnioed,
Kennemanna Bolfaner.
Baudst af Grizim Blessan good,
bædum Amen sagde hver.
Uppa Hor hann Aaron trood,
af klæddann þar lesum vier.
Bioo a Seir med Born og Fliood,
Brooder Jacobs Hylle þver.
Sio a Pæor Zipors Jood,
Sioon Olturu byggde ver.

Tiøld a Sapher Reisu riood,
reistu Fylken Erfda gier.
Baala nær med Benia Skood,
biuggu Juda Kyn⸗Pætter.
Ephraim ei bar Vidbiood,
betsta Kyn þa Folld yrker.
Salmon, Hebron, enn i Od,
Ephron, Heres, Skriften lier.
Midt af Pisga moot Asdod,
Moses Hvijldar Landed sier.
Hann a Nebo Heliar Slood,
hitte senn, og geck yfer.
Heit af Zion hrinda Mood.
Hæd þa Davids Slot gyller.
Flaut af Hermon hinns a Lood,
blij Natt⸗Dogg og Friodsemder.
Mesta Borg a Moria stood,
Mustered og heilog Ker.
Haar Libanus, Fregn er frood,
frægann Cedrus Vid geymer.
Hraut a Carmel Himen Glood,
hremde tvenna Fimtyger.
Fiøll Gilboa Vijg um vood,

verste

verste Daude Saul þar skier.
Fleitte Thabor sögrum Sioos,
Forklaarunar Prijsenn ber.
A Golgatha wtrann Blood,
allann Heim er Fridþæger.
Oliveti Heidre blood,
HErranns Pijn og Uppsarer.
Þegnum F i a l l a þulenn L i o o d,
þannenn salla skulu hier.

Tyu Plagur Egyptalands.

Egyptanna uppteiknast,
atta Reide = Slög og tvenn.
Blaa = Votn öll i Blood sumast,
beysk = yldest hver Lækurenn.
Jllar Poddur aabreingiast,
allann Lijd og Kongungenn.
Molldar = Lwsum Mor = kveikiast,
Menn og Dijr vid Astokenn.
Svarter Ormar sam = þyrpast,
svelgia og vijda Matvælenn.

Drep = Soott æder dæglegäſt,
 deyder Hiarda Frumburdenn.
Elldingar med Hagle häſt,
 Helſlæ bæde Fe og Menn.
Bruna Kaunen Hollded hvaſt,
 hriifa, nær ſem Glood auſenn.
Eingeſprettur fænga faſt,
 fleſta Landſins Avöxtenn.
Himen Lioosen Heidmyrkvaſt,
 hverge ſkaſt um̄ Dægur þrenn.
Frumgetningar foreydaſt,
 faunſt ei nockur Odrepenn.
Lokſens rauda Ræn adbraſt,
 rauk þar allt i Hel = Koſenn.

Mariu Tal.

MAria Syſter Moyſis hin friida,
 miøg vel kunne ad ſpæ,
Maria Drottens Mooder, allra Lijda,
 meſtann Heidur fæ.
Mariu ſvipte Magdalenu Kviida,
 Milden JEſu hæ
Maria

Maria Syster Martæ Smurning þijda,
munde Christo sæ.
Maria Kvinna Cleophæ nam bijda,
Krosse DRottenus hiæ.
Maria Jacobs Mooder þar samtijda,
mædd hans Utfor sæ.
Maria Johanns Mooder Geste blijda,
medtook Æru knæ.
Mariu (Hebers Mæl) er beyst ad þijda,
morg þad Nafned æ.

Um̃ Ostødugleika þessa Lijfs, og þess Armædu Frelse.

So linna Tregar sem Tijder, Mañsens Æfe hier i Heim, hnijgur fast ad Merkium þeim, aller Dagar eiga Kvølld uñ sijder.

GEit eg standa Liliu nerta, lijka Roos hiæ (a) henne spretta, Rødu, Stor
K 6 og

(a) af

og Reirenn lietta, renna upp annars Vegar. So linna Tregar. Skeyn þa Príjden Roosar rietta, Reyr-Staungenne fegur Olld. Aller Dagar eiga Kvølld. Loks ad josnu þad og þetta, þryckta Vetrar Hriidder. Aller Dagar eiga Kvølld um̃ siider.

2. Sw rann eingen Sool i Heide, Sældar Skyn ei epter leide, Raka Nott af Unnar Eyde, eymer Kiælu þegar. s. l. T. Æsku jafnt og Elle-Skeide, yferdynia somu Giolld. A. D. e. K Forlaganna rosken Reide, riett og boged niider, A. D. e. K. u. s.

3. Rædu spakur siin forsiælum, Syrach hannig hegdar Mælum: Eingenn sæll i Heime hæalum, heite, fyrr en̄ þegar, s. l. T. ad DRottenns Mÿskun dæmer Sæalum, Dægur loken Harma kolld. A. D. e. K. Heita mæ þar skipt æ Skælum, Skwrer Sool afhiider. A. D. e. K. u. s.

4. Eins og þreittum Hviilden hagar, Hugg-

Huggun þeim er Sorgen agar, Svolun Mæddum Linden lagar, lifnar Kiæte þegar. s. l. T. Hrakeð Flei að Hösnum slagar, hvar ei stynur Alldan kollð. A. D. e. K. Gleyma so þvi Gledena dagar, Guds wtvallder Lijder. A. D. e. K. um̃ s.

5. Þeir sem hier a Eymdar Arum, einatt saðu niður i Tarum, skulu Dijrðar Kranse klarum, krynder fagna þegar. S. l. T. Byndene, kvitt af Syndaðarum, sijn wtgengen framber Ollð. A. D. e. K. Skip ei leingur skekst a Barum, skijna fegre Tijder. A. D. e. K. u. s.

6. Sem af Okrum sveime Liome, Saungva Mokum bregðe Hlioome, veise roku Vatna Hioome, Vonum skyndelegar. S. l. T. Eyðest sokull Æfe Droome, eins og sprokuð Hwsa Tiollð. A. D. e. K. Lwdum Bok að Lausnar Doome, liðnar boða Tijder. A. D. e. K. u. s.

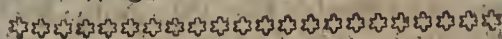
7. Þar til hlackar hveriu Siñe, Hiartad mitt i Verolldinne, ad eg huleñ Fesiood finne, a Fridarenns Akre þegar, Liifs l. T. Sætt mun skijna Saalu miñe, Soolar fyrerheiten Olld, þaa a. D. e. K. Holld i Jardar Hvijlu sinne, harmar ei nie kvijder. A. D. e. K. u. s.

8 Nær mig Omun Synda sveiter, Samvitskuñar Doomur þreiter, Heimur Stygd og Hneixlan veiter, hugsa eg annars Vegar, senn l. T. Hveriu sem minn Hug areiter, hvet eg moot þañ Vonar Skiolld: A. D. e. K. Gud i Fognud Grœat umbreiter, gefur sælle Tijder. A. D. e. K. u. s.

9. Siwkdooms ef mig særer Pijna, Soknudur epter Vine mijna, edur Gipta Fiaarens fijna, fallenn utann Vegar. S. l. T. Ver eg Von i Briooste hlijna, bætast munu þau Vanholld. A. D. e. K. Rettest bogenn LuckuLijna, seksens þegar strijder, a. D. e. K. u. s.

10, Eingenn skal þvi Andar Mæda, eing=

singeñ Porsnun Heimsens Giæda, eing-
enn Kraptur Hug minn hræda, Hollds
ei dvijne þegar, Tijder sem Tregar.
DRottens JEsu Dreyrenn Æda, deyf-
de so mijn Glæpa Vølld, ad þeir Dag-
ar eiga Kvølld; Enn i Stadenn yfer-
blæda, allar Heilla Tijder, aller Dag-
ar eilijflega blijder.

Til S. J. D.

ALphabeted uppteiknad, ûngre Vei-
ganipt eg sel, bid frumgeten Brwder
Þad, bere sig ad læra vel.
2. Mikels Vijser mjoor er tijdt, Men-
ta Safned lijkt um ser, Þad sem Grijser
nœmu nijtt, Nœtturunne tamast er
3. Gomlum Heste gylldur vart, Gang
ad kenna, þad er mijn Trw, Þvi er betst
ad ûngum Art, orugg tamen verde sw.
4. Menta Rooten miog er beysk, mid-
lar sætu Bloome þo, Þeim er Booten
Þeige treysk, Þeirrar Saft er vel iñdroo.

5. Lysting væra leggdu þvi, Lijfsan gooda Stofun a; Byrtu skiæra Book- um i, Barna Gulled finna maa.

6. Med Stokunum Maals af Reir, mig, (ef Skylldan giæter sijn); Heil- rædunum hreifa meir, hvetur Dygd For- elldra þijn.

7. Fyrsta, besta og frægsta Raad, sin eg, Bella Spplen, þier, Otta mest og El- sku Gud, æ til DRottens þu geymer.

8. Hyggdu vel ad han sier allt, heyr- er, dæmer, giælldur Laun, Vondum selur Kauped kallt, kiesur Goodum alla Raun.

9. Trwdu þvi han tryggur er, typtar vægur, elskar heitt, eingenn mija megnar þier, medann hanns er Fylge veitt.

10. Bid han vilie blessa þig, byggia, stoda, varna Praa, Misgiord hylia, mood- urlig, mæddre og gladdre Augun lita.

11. Skopun, Myndan, Fiored friidt, Fæding, Sioon, Heyrn, Krapt og Raad, Hreinsun Synda og Heilsu tijdt, hanns eilijfre þacka Naad.

12.

12. Fooſtur, hafenn Heilla Krans, Hægd, Um̃ſorgun, Fridar-Viſt, og Otal Giafer allar hanns, enn einna meſt fyrer JEſum Chriſt.

13. Honum fel þitt Aform allt, Eigner, Heidur, Lijf og Soal, ad hanns vel þig Ordum haldt, under tæmda Daudans Skaal.

14. Æſku-Bloomed ætte þitt, eiñnig hyllaſt Forelldra Raad, þad er Soome helldur eñ hitt, hefur Lijf og gefur Naad.

15. Ætijd ſkyllder iña þeim, Aſt og Heidur Gude næſt, fegre gylldum Foornar Seim, fraad er Barna Hlijdne tærſt.

16. Þol Ogunar, Packlæte, Þioonkan ydeñ, hæf og Trw, ſkarta mun og Skyllduñe, Skaparañs Bod ef ræker þu.

17. Bid þeim allrar Bleſſunar, Breſte þeirra kiær um̃lijd, Hæfe ſniallrar Hagſældar, heyrer þetta fyrr og ſijd.

18. Vendu þig ad vera ſtillt, vid Offkiæte ſijdur tóm, Fridar-Stigum fiær ei villt, faaſkipten og idiuſom.

19. Verka-Dygg og Vidmoots hijr, Vinnum trygg ad Jofnude, fraum styggs eñ Reide rijr, Manden bygg ad Framsyne.

20. Elska Frid, enn Eyru gef, alldrei þeim er hylla Roog, þeirra nidur slæadu Slef, slijker aka Fiandans Ploog.

21. Hvar sem betur haga mæa, helldur skyllder koma fram, ecke metur Ærän hæa, Illkvittenna Packar Vam.

22. Lættu geymt þad leyna ber, legg i Minni Velgiørning, hafdu gleymt wr Huga þier, hitt sem þeckter Avirding.

23. Vert ei Bleckenn helldur Holl, hæfelæt og goodvikenn, drag þig ecke i Drengia Soll, nie Dryckiu-Manna Selskapenn.

24. Syndu millda Medaumkun, Munadarlausum hvar þu kannt, Hiælpar-Villd og Hugsvolun, hygg þad viis ann Sælu-Pant.

25. Ef þu gledur, Giædskan mijn, Guds fæaræadann Vesæling, sijdar Gede svalar þijn, sialfur Gud i Mootlæting.

26. Or til Moods ei odrum væg, ag-ta hvern vid skipta ber, hugul, goodsom, hijr, einlæg, Hylle Granna festu þier.

27. Vertu um Of ei Grooda giorn, Gæfur DRottens þo vel hyrd, Heyrnar Lof ei legg a Born, læder Heimskan þootta wird.

28. Hvar ed, næt og hveria sem, hitta kunner Þránka Styad, Þolgeds Æru þier vel tem, þad er blessud Edla Dygd.

29. Ollum skyllder unna goods, oll-um kioosa DRottens Naad, oll er Snillden Ættar Bloods, under slijku falenn og tiaad.

30. Uppa Heimsens Aud og Prial, ei þig reida skyllder fast, þad er Eymsens Jmind hæl, Edlesgiorn ad foreydast.

31. Eins er Trygdar-Hafid hanns, Hiastod oll og Mannvird ng, Raunar bygd a Rosum Sands, reikar eins og Hiool i kriing.

32. Himna Giæden hellstu þvi, hei-log, væn og tryggileg, allrar Mædu

Frelse

Frelse frij, fylla þau á bestann Veg.

33. Þvótt ad Hondum kome kiær, Kiør, sem Æru gylle Sess, Daudans Bondum dregur nær, Owfan gooda, minnstu þess.

34. Þinnar Æfe þrÿtur Hlaup, þeg- ar kannskie varer minnst, sierhver hæfer sijdar Kaup, sem i Dauda verdur finnst.

35. Epter lided Lijfsens Bloom, ligg- ur Eyk i Boole sijn, Forlog midast fyr- er Doom, frekú munar Sæld og Pijn.

36. Þessa Minning þier vel tem, þvi siv finnur Gude hiá, hærsta Vinning sijdar, sem, Saalu þinne gagna má.

37. Gud sem ádur gaf þier Lijf, gior- de firr og innplantad, under Náadar æd- stu Hlijf, æfennlega geyme þad.

38. Menter sniallar þrooe þier, þinn sem Heidur auke lioost, Dygder allar safne sier, Sætan wnga þier i Brioost.

39. Happa-skiær og Hyggiu-froom, Hag Vinsælda náadu Dug, Mann- Ords Æru Byr og Bloom, beine Giæ-

fu

fu þinnar Flug.

40. Þijdarst vere þitt Forsvar, Þrenur Gud um̃ Æfe-Stig, Obæner og Aligar, eingar læte snerta þig.

41. Fridar-Glædum sylle Dœd, forde Gallá Synd og Pijn, þitt i Mædum riette Ræd, og Rauner allar sikre þijn.

42. Nær sem hier ad Hondum rædst, Holldz og Andar Skilldagenn, kome þier til Hiealpar hærst, hver ein̄ JEsu Blood-Dropenn.

43. Vid brwsande Heliar Haf, hvar sem ber ad stander mædd, Sealar Grande olltu af, i hanns Fadme fiertu klædd.

44. Glede-Dægur eilijf oll, epter vægan̄r Lausnar-Doom, findu næg i Himna Holl, HErrans þæga, Lilin-Bloom.

45. Þundar Bister þar eg sel, þrotéd kiærest Ofka Bijn, seooma Syster, færdu vel, fylge Sigur Nafne þijn.

Til

Til G. J. D.

Allrdu líjted Fræda Kver, fyrstu Book
Var Menta, Skyckin nijta Skordel
hier, skrad i Flijter sende eg þier.
2. Lijnu birgdann Leturs Moo, lijka
Þrycking Handar, bid eg vider betur
þo, Baugs enn Hyrder Penna dro.
3. Kaup mikil eg Hrijnga Hlijn, hervel
til þig ad læra, Menter vil eg þrifne þijn,
þeis ei dylur Beidne mijn.
4. Þad og Glede serska fær, Fodur
og Mooður þinne, Hiartans medann
Vok er vær, vertu Gede þeirra kiær.
5. Hæfer milldum, HErrann kvad,
Hlijtne Foreldranna, rækna Skylldu
þijna þad, þeirra Villdum hlijdgast ad.
6. Mundu Readen mijn, alvallt,
mun þig DRottenn biarga, þeim ad Lade
þig ad hallt, þær vid Dæder una skallt.
7. Vin þinn Gud med Trew og Trygd,
til endiande siertu, sa Fognudur hasnar
Hrygd, hia blessud er þvilijk Dygd.

8. Legdu jafnañ Lijf og Önd, livst uṁ Kvolld og Morgna, i JEsu Nafne hañs i Hönd, hreint so kafne Synda Grönd.

9. Eiñeñ vinnest vel og hægt, Verked hvert sem byriar, hvad sem fiñur Hug Þægt, hafdu i Sinne Dygda Mægt.

10. Vertu froom og vel sidud, vær og milld i Rædum, allann Sooma gieldur Gud, giæt hanns Dooma riettsiñud,

11. Þar nu mætijd þenkia skallt, þegar unner Glaume, Holldsens Kiære, hier med allt, Heims Dalæte stendur vallt.

12. Adgiæt þu ad aller Menn, eru i Daudañs Skugga, aumleg bwast Umskiptenn, opt vid snwen Forlögenn.

13. Þad er miñ Geata Þels uṁ Far, þegar D Rotteñ kemur, margur gratta mune þar; mest er kaata Sinned bar.

14. Hiña Vaungum, veit eg, hañ, vijst afþerrar Taarenn, hverra laungum H[illegible]ms i Rann, Harma Saungum una vann.

15. Heimsens Glaumer þreye þvi, þitt hid unga Hiarta, sod[illegible] Draumur svip-

ar

'ar frij, Sorgar Straumenn fleirstum i.

16. Audnu fremur under lagt, ydug Stilling getur, þar af kemur Æra og Agt, ef þier temur Sinned spakt.

17. Vondud lꜳttu Verken þijn, varast Onenningu, Ydnes Hꜳttur Eign er fijn, Æru Þꜳttur sa vel skijn.

18 Holla Trygd og Hlijdne veit, Hwsz Forelldrum þijnum, Þol-Geds Dygdar þu æ neit, þau til Stygdar ecke reit.

19. Hygg vel ad þau Heiten fijn, Heiller munt uppskera, Dygd ef saer, Drofnan mijn, DRottenn gæer Verka þijn.

20. Brædu Sine ver þig vel, ver't i Ordum giætenn, Rœde svinnu Reide sel, Rædu minna Skape sel.

21. Hirdtu sialldan Hygglu Grunni, Hꜳlf-keendum ad opna, tijdu Skvalldre tæpast un, tem þier alldrei lausan Munn.

22. Hverke Rædur, Lag nie Lyst, legg vid kꜳta Drenge, þeirra Slædum þu veriest, þinn ꜳ Hædum Gud Ottest.

23. Froomann, hyggen, þecktan þier, þu

skallt.

skallt velia ad Rædum, þeink, sa trygg-
ur ødrum er, eins mæ dyggur verda mier.
24. Jafnkijt alldrei Illhryssing, ert ei
Børn til Reide, Vondsku-balldenn Vit-
fyrring, vantar siallðann Formæling.
25. Þeim er miña þæde Lææn, þier, of
Drottens Hende, giæt, ad iñer ei For-
smæn, utann finner Dygda Ræn.
26 Þañ ei hyrder sialfum sier, Sæmd
og Æru kioosa, lijtels vyrdañ lættu þier,
Last i Kyrdum þo geymer.
27. Miñst, æn Sakar, mija skallt, Mu-
nadarleysingiunum, sier þad makar Mein-
ed kallt, mørgum bakar Ynded hallt.
28. Harma-sitwkum Hugsvolun, hæf-
du, Liwfan gooda, Drottens miwka Med-
aumkun, mun þier swa sætt Umbun.
29. Aumañ hlæer alldrei þu: Uppæ
Drottens Næder, vef þig æ med Von
og Trw, vel i Hagenn fyrer þig bw.
30. Hrygd er fleckud Hiervisteñ, halldtu
þig ad Drottne, stooladu ecke miög æ
Menn, margann blecker Veroldeñ.

31. Sett vid Eymeñ Sorgar ert, sijdur festann lœtzu, Þinn vid Heimeñ Þœnka bert, Þijns Ogleymenn Dauda vert.

32. Hugleid saññ Drotteñs Doom, dylst ei vid, hañ kemur, lijkt sem annad Lauf og Hioom, Lijf-Stundanna sike Bloom.

33. Dagar Þijner drijfa hratt, dregur Odt ad Merkium, Bediu sijna bygger stadt, Biorken sijna Þar hun datt.

34. Eun Þar Stunden heldst er hœl, Hugar dofnu Meinge, varastu Blundeñ vid Heims Taal, vertu Hrunden, Mey forsiœl.

35. Oll mun dasña Dœden Þijn, dygg ef Heims œ Folldu, rœker jafnañ Rœdenn mijn, Rœduls Hafnar Lœden fijn.

36. Þijn munu svœfast Synda Giolld; Sem og uñum vapa, Lofed hœfa Lijfs um Olld, Lœn og Giœfa Þusundfolld.

37. O Rotteñ sœ er ollu ann, Kru-Skarte Þijnu, hreke frœ Þier Heims i Rann, Hrilla-Prœ og Glede Bann:

38.

38. Hverskyns Giæfu- Gyrnd og Brott, glærsta Ment og Heidur, dijr Þier æfe Dag sem Rott, Dygder hæfe Sinned rott.

39. Hvadsem Æru hefgar þijn, Heims-sens under Soolu, HErrans nære Honden sijn, hiá þier, kiæra Dwsan mijn.

40. Allar Tijder uñe þier, Englar, Meñ og Skepnur, Haudur, frijder Him-narner, Haffsens Prijde, Vindarner.

41. Lægers-Felldur, Liosen oll, Lopt-ed, Jurter, Steinar, Skroter velldar, Myrkur, Mioll, Moalmur, Elldar, Vatna-Foll.

42. Mistur, Heide, Heitt og Kallt, Hæd, Dypt, Eymur, Kirra, Fiors um Leider-Audnu allt, yfer þig breide, Sprun-ded sniallt.

43. Gud aa Hædum gefe þier Frid, Glede, Rægd og Ynde, forde skiædum Synda Sid, sende i Mædum Styrk og Lid.

44. Vertu hier i Voku og Blund, vaf-

 em

en Jesu Ormum, stande hver hans Æda-
Und, opnud hier ꝍ Dauda-Stund.

45. Nær sem Bønden, Hvarma-Hiool, Heliar, samann-reira, laus vid Grønden, Lijfs ꝍ Bool, leidest Ønden fegre Sool.

46. Allra Giæda Fylling froom, fadme þig, mijn Owsa, fiñu bæde Frelses Doom, Frid og Hæda Sigur Bloom.

47. Þrijtur Versa vandad Smijd, vart i Mærdar Gillde, Lijnur þessar lær og hlijd, lifdu blessud fyrr og sijd.

Til G. J. D.

BVenar Liooda Vers Ovend, (verdugre sem bære), Fosners Glooda frijdre Strend, fram skal biooda Gooms af Rond.

2. Vantar Kvædu Vitsku Lag, vil eg þo æskia þañen: Fridar Giæda hrepptu Hag, Hrunden Klæda, Noott sem Dag.

3. Yfir þier skijne eiña mest, Asten Guds og Manna, ollum tijne Aydnu Brest,

Breſt, a Þier hrijne Giæſan fleſt.

4. Dagana alla DRotteñ miñ, dilke Þier a Drinum, Smtar Galla ſeſi Þiñ, Soolar Halla Kongurinn.

5. Ædſtur bleſſe ar og ſijd, oll Þijn Verka Storſen, i Gaungu og Seſſe Gæſan Þijd, gladt Þig hreſſe uñ Æfi-Tijd.

6. JEſu Hiarta Giædſkañ good, gledie Saalu Þijna, Hrygdar Parta hrinde Mood, hañs hid biarta Sijdu-Flood.

7. Enn ſem dvijnar Æfi Skeid, og Ynde Lijffins hallar, Saalu Þijna ſvipte, greid, Sonarens Pijna Kvol og Deyd.

8. Henne Skiool i Himna Viſt, hærſtur DRottenn veite, fegre enn Sool med Lijffens Lyſt, hia Lambſens Stool hun forklaariſt.

9. Bæn mijn verde ſkrifud og ſkraad, Skaparans midt a Hiarta, Hrijnga Gerde Heims uñ Laad, hverge ſkerdeſt Æru-Daad.

Kvædes-korn,

Til Sigrijdar Þorl. D.

Siædu þinn Sooma Sigrijdur mijn, giættu Guds Dooma, þaa Gleden skijn, Fraṁsynen frooma, sie Fasteignen þijn.

MArger stunda Hefd i Heime, hverge blunda ad fergia Seime, ſiæder i Lund af Fagur-Dreyme, forgengelegs Blooma. Siædu þinn Sooma, villter grunda vijst ad Eyme, Vonum fyrer dvijn. Fraṁsynen frooma, sie Fasteignen þijn.

2. Lijf æ gronnum leikur Prœde, leider Monnum brygdul Giæde, sveipad Ønnum, Sorg og Mœde, sygur æ til Drooma, s. þ. S. Yndes Hronnum Byr þo blæde, ber ad Angurs Pijn, F. f, s. F. þ.

3. Þvi er Laane laust ad trwa, Lucku Maane kann sier snwa, Hags med Rau-

ne,

ne, riett i Grwa, Raups og Hylle Dooma, s. þ. S. Einatt spa=nij Giæfu Gwa, gabbar Vine sijn, F. f, sie F. þ.

4. Hag þinn tryggia hreint ef vilder, Hws ei byggia a Sande skyllder, Heims vid liggia Grande, gillder, Gijgar Ridrū tooma, s. þ. S. Villtu hyggia a hærre Snilder, hlijdtu Rødum mijn, Tramsynen f, sie F. þ.

5. DRottenns Otta Dugnad mestann, Dag og Noott þier hafdu festann, Vitsku Gnott og Virdta betstan, Veg þad Hyggner rooma, s. þ. S. Luckn Prootts og Losstyr hresstan, lier sw Gasan sijn, F. f, sie F. þ.

6. Hvert þier mæter Svaanen sviñe, Sorg eda Kiæte i Verolldinne, halldtu giæted Hug og Siñe, HErrans vidur Dooma, s. þ. S. Log hanns ætijd legg i Minne, Liooßed af þeim skijn, F. f, sie F. þ.

7. Þijn skal vaka Bænen blijda, bid uñ Sakar Uppgiof tijda, allskyns Blaka

ka Friiun friida, Frid og Andar Bloo-
ma, s. þ. S. Talenu spaka teing hid
þijda, Traust a JEsu Pijn, F. f. sie.

8. Elska þa er elska Dygder, ad þeim
gaa er velur Trygder, vek u Þ..a, enn
veid af Stygder, ven ei Last a...ooma,
s. þ. S. Bryxle hnaa, sem Vann og
Lygder, bist ad eingum tijn, F. f.

9. Heidur, Ast og Hlijdne svinna,
hneigdu skarst til Forelldra þinna, lat
ei þiaast ad þægia og inna, þeim Ged-
rækne frooma, s. þ. S. Mest og dæst
i Mædu ad hlinna, minstu Launen sijn,
F. f. s. F. þ.

10. Yfirsettum Virding veiter, Vin-
skap rettum alldrei breyter, Sorgarmett-
um sijst adhreiter, set þig ei til Dooma,
s. þ. S. Heilsu flettum Hægdar leiter,
Hugnad Aumum sijn, F. f.

11. Gomlum Æru giarnañ tiaer,
Gud vill Hærum kann ske- naer, þier
Hug kiærum þeirra saer, þar sem Dyg-
der livoma, s. þ. S. Vorkun-sær, um
Lwa

Lwa ei lœer, Lijfs bo kveine Syn, F. f.

12. Hoof og Sporn a hveriu Tæge, haf, so Porsn ei sijdar bage, backargiorn bo Porsen age, bygdu Vatn sem Riooma, f. b. S. Misleik hvern ei met sem drage, Mootgiordunum tijn, F. f.

13. Poott bu næder byggia Slettu, Pocka-Fæde Stygd og Slettu, Polenmæde bier æ settu, benk til seinne Dooma, f. b. S. Senn bo ræder Svare nettu, Sok ei lenge brijn, F. f.

14. Heimsens illa osug Dæme, upp ad fylla, bier ei sæme, bo eins Villa Vijtnm flæme, Verk og Tal hiñs Frooma, f. b. S. Vart adgrilla veit hiñ slæme, vel hvar Dygden skijn, F. f.

15. Sannleik reyn i Sagna Srwa, Sokum bein til goods ad snwa, jafnañ sein ad taka og trwa, Tale Skvalldurs Looma, f. b. S. Brestum leyner Bragna og Frwa, Beot ef Pogn er syn, F. f.

16. Flijdu Stia vid falska og kœata, fellst ei ba er miked skata, vijktu fra

 beim

þeim vanka læta, Vols og Keskne greo=
ma, s. þ. S. Þesser fæ sin̄ Glaum að
græta, gyrnst ei þeirra Vijn, F. f.

17. Gæsu Spær af goodum þygger,
gudleg Tær ei fræ þier stygger, er þin̄
skær, að underligger, enn Purpura af
Roma, s. þ. S. Lijfs um̄ Ar þau að
þier trygger, æ þeim Hofuded kriin, F.
f. sie. Fasteignen þ.

18. Þocka snidug þinna vanda, Þri=
finn, ydug, Verken Handa, Vika lid=
ug, Vijls æn Anda, Volgur læt ei hlioo=
ma, s. þ. S. Hraks vid Klidur hyrd
ei standa, hend ei Mok vid Svijn, F. f.

19. Varast þu fræ Blygd að buga,
Bake snw vid þeim ei duga, ferskum bw
að Froomleiks Huga, Fis virdande
Moma, s. þ. S. Legg ei Trw vid
Lausmæluga, Limskum Kiænsku siin,
Fram. fr, sie F. þ.

20. Forsmæ ei þær Mœttar minne,
minnstu að flegia stolltu Sinne, og burt
sveya Ofundinne, ollum gyrnstu Soo=
ma,

Ala, Byr, Heill og Blooma, lærdu ad deya Lysting þinne, Lijfid fyrre eñ dvijn, Framsynen fr. sie F. þ.

21. Þitt hid biarta Lijtellæte, leide Skart a Audnu Sæte, Minnes Art og Menta giæte, myndadu Lijf til Grooma, s. þ. S. Audmiwkt Hiarta Vænga være, varnit i Guds Augsyn, F. f.

22. Kepptu Hagenn Kvølld-Stundanna, kiænt vid Blæenn Ar-Geislanna, senn ber Dagenn Sool til Hranna, setst ad Hwmed grooma, s. þ. S. Magnadu Fræen Mañkostanna, medañ Lioosid skijn, F. f. sie F. þ.

23. Fodur Rædenn þyggdu þesse, þig so Dæden oblug blesse, O Rotteñs Næden dijr innpresse, Dygder þier sem liooma, sijseldt til Sooma, Heims a Lærde bygge, blesse, og brinie þig Heillum sijñ, F. f.

24. JEsu Blooded Roosar rauda, rijkt þier biood Frelse Nauda, leide Fliood Lijkn Otrauda, Lasta reñe Drooma,

ma, og sveipe þig Sooma, Breyte Floo=
de hinns beiska Dauda, i betsta Gled=
eñar Vijn, F. f.

25. Hærste Fridur heilags Anda,
halldest vidur Pilin Banda, þrycke nid=
ur Pioostr og Vanda, þreyte Lyst Hie=
gooma, og sedie þig Sooma, Giædsku
Ydur Guds lifanda, geyme þig frá
Pijn, F. f.

26. Tær hoolpenna Trwar=glædra,
Tæren þinna Fedra og Mædra, Nidia
sinna Aude ædra, Yndes Fundeñ Ploo=
ma, safne þier Sooma, Krafte og hiña
Christi Brædra, klaar i Guds Augsyn,
Framsynen fr, sie F. þ.

27. Farsældanna fiñdu Genge, Frid=
sældaña Kioren lenge, Vinsældaña Val
hiá Meinge, Vorn Englanna sooma,
Sigur og Sooma, Lofsældaña Foorñ og
Fenge, fegre eñ Sool i Rijn, F. f.

28. Mijn so Ræda myndug stande,
Minnes Klæda Hrind arnande, Lijfsins
Væda Lind ilmande, Lijf þitt reisi Bloo=
ma

ma og Sannhelgra Sooma, ad þier hlæde a Yndes Lande Elsku D o t t e r mijn! Framsynen frooma, sie Fasteignen þijn.

Nafn Stud ull.

Sals Roo = Sen Ey = Su Al = S,
J He = = Im = = J grandsr = J,
Goodsræ = G, riktu = G, rædho = G,
Rate Æ = R = u Kio R væ = R.
Jnndrag J D = Jgda Hl = J,
Dædvall = Dur Au = Ds La = D,
Unns Roo Um̃ Rod = Uls Br = U,
Rijna = R be = R sw eiþveR.

Sumar Giof.

SEM a Sædes Boolen, Sumared skijn, um̃ Lijfs og Luсku Hioolen, leiptre þijn, sæl Rettlætes Soolen, Syster kiæra mijn.

2, Hressest æ þiñ Hagur, Heims a Grund, Æru og Yndes fagur, alla

 Stund,

Stund, rijme Rauna Slagur, rijke Dygd i Lund.

3. Epter Efi Tijder, allar hier, Dijrdar Dagar blijder, dille þier, þar sætt fainfagna Lijder, og Sumared alldrei þver.

Sumar Vijsur.

KViknar Landa Kiære señ, kefur Drift ꝏ Trwnum, Svalbaugs Andar sæter enn, sijnum lypta Brwnum.

2. Happa Slagur hender Sveit, hastar Ræd innfliuote, Biarnar-Dagur bender Reit, broser Laaden moote.

3. Vetrar Kvijda Vindur þraut, vidur glansar Skoogur, Kiarna Hlijdar Kind uppskaut, kvikur dansar Ploogur.

4. Af Liliunum Elle bræ, Allden Falldalioosa, Heid-Geyslunum heller æ, Hlijrnis Tiallda Roosa.

5. Vaka Saungvar vijda um̃ Reit, varmar Hlijder grooa, bakar Vaungum Blijdan heit, Barmar frijder hooa.

6. Sem ad haste Sioonar Ed, sett ad

ad skijra Geinge, fagna Rafter, Froon
og Hæd, Fuglar, Dijr og Meinge.

7. Kullda Neydar Kvellur doo, Kier
þau aptur sellde, Guds Vagnleidar fell-
ur frioo, Feite-Gaft um Vellde.

8. Hanns vidnærer Handar Skiool,
Happa frijar Protum, allt hvad hrærer
Andar Bool, under Skya Lotum.

9. Hañ oss Næda Hreidur lier, hañ
vorn Galla bæter, honum rædast Heid-
ur ber, hann oss alla kiæter.

—+—+—+—+—+—

SUmared þegar setur blijdt, Soolar
under Fallde, epteræ med sitt Ed-
led striidt, andar Veturenn kallde.

2. Feltur Hwm hid fagra Lioos, Frost-
ed Hitann erser, væri ad Dupte verdur
Noos, Vindur Logne hverfer.

3. Lijdum þegar lætur dætt, Lucku
Byrenn millde, sijnum Hug i Sorgar
Att, sierhver renna stillde.

† † †

Vijta

Vijta Slagur.

PJJtur Skijda Pundar Blær, Pagnar-Dals af Heide, Mæls til Hlijda, miog Qvær, Myſtre vijda fyrer ſlær.

2. Underbwaſt Hærum Heims, hæſkaſamar Tijder, vidur Grwa Klækia Keims, kienner Lwa Sorgar Eyms.

3. Ollu Stande leider Laſt, Lucku Tioon og Mæde, Kiærleiks Ande koolnar faſt, Kijf i Lande margfalldaſt.

4. Jllſkan rama brijtſt um̃ Bræ, Brivoſt og Twngur Maña, hvor vill Ama odrum tiæ, eingaũ Sama gyrnaſt æ.

5. Sundurlynde ſældar meſt, ſiælfs Elſkunnar Vijte, upp ſw kinder allann Breſt, eius og Vinde Bæl æſeſt.

6. Kaun ei lijda Kul æ moot, Kiorvirdingu ſinne, lætur ſvijda Hefndar Hoot, hvar ſem þijda faun ei Root.

7. Fyrer Omæta Sok er Sœtt, ſvipt æ Augabragde, forſug Præta ſellur dœtt, Frid-

Fridenn græta Þyker smaatt.

8. Mannskap halloa meingiorn Pij, Mijsfluguna ad sigta, sialfs Ulfallda svelgia frij, Sinned kallda lijser Þvi.

9. Þycke Brygd a Pocka Sid, Þræll fyrer goodum Manne, eina Stygd er mishlaupid, eingra Dygda vidgetid.

10. Hanns wtmælad heyrest Brot, hætt sem orka skyllde, under hælast Ærn Rot, edur Saalar Heilsu Prot.

11. Agg og Præ um Eyr sem Gull, ydka Meñ af letta, gijfra, jæ, um Geitar Ull, Gamne hiæ er Þyckian full.

12. Allshættad til Olempis, Æglynder sier finna, vijta hvad sem være Slis, veisa Rad, ef bærest Fis.

13. Hende Froomañ Feil um Sinn, framar vijsu Ræde, þad skal hlioma wt og iñ, Eyds med Dooma Skak-Vidiñ.

14. Hann beryrda hvar sem stær, Heyrnar vijdt um Fære, Dygd hanns vyrda Hunds vid Haar, hitt æn Kyrda Lasted gær.

15. Makar þetta Mannords Stijng, morguin ver einn ſkyllde, gremur þietta Giedſæring, gefur ſlietta Leidrietting.

16. Mœled Svinnu miwkt og hægt, moot ſier lijku veiter, Skvalldurs Siñu Skaped ægt, ſkialdañ ſiñur Svar einlægt.

17. Soddann vijda ſanuar Þiood, Salomonis Ræda, Orded ſtrijda ẏyfer Hniood, Andſvars Blijda fordar Mood.

18. So ſem Neiſtañ magna mœ, med Adblæſtre hordum, lijkt ẘtkreyſtañ Lijd-er ſœ, lijtt ef geyſtann hrækt er œ.

19. Þijnum Munne þetta tvent, þo i Raun afkemur, Sœttum unner ſw er Ment, Samvitſkunne betur hent.

20. Hvad þu villder hløted ſœ, Hille-rijkt af odrum, ſama ſkyllder ſiœlfur tiœ, ſoddann Snillder hepta Þrœ.

21. Þu villt Hroodur heyra þinn, hafdu ſlijkt vid adra, veikum Broodur Vægder inn, vef i Tioodur Laſtyrdinn.

22. Þier ef ſœnkar Þyckiu, Loſt, þiñ ẘthroope Lijder, lœttu ei vœnka Kijfs

vid

vid Kost, kylltu Pænka Bryxleñ host.
23. Pinnar Æru, þu ef kiis, Pock og Birt af Meinge, hinna skærum Heidre lijs, Hylle = sær uñ þeirra Prijs.
24. Kvis, Allyge, Kalls og Bann, kioosa villtu eige, varast þvi ad Boudskap þann, vidur dryger nockurn Mann.
25. Kijfs ef Fooleun kuña þier, kynda Mood, so vakne, Reynslu Skoolenn, Reide-Hver, reñe ei Soolenn biort under.
26. Stiller Ama, styrker Roo, Stodugl ynded hreina, kvillasama Hefnd afhioo, Hylle = Frama laungum bioo.
27. Poleñmæde þiaer Stygd, Polenmæde vinnur, Polenmæde þrooar Dygd, Polenmæde sooar Hrygd.
28. Polenmoodur Oblgum er, Ægiætare fundenn, vænne Hroodur vinnur sier, Wijgs enn goodur Kapp= hver.
29. Forprijs David fieck af þvi, fordum Tijd, er þolde, Heliu krafed, Hefnda frij, Heiptar Skrafed Simei,
30. Moses Juda Foolsku Far, fast og tijd=

tijdum reinde, Minden prwda Mañgiæf-
dar, millum Flwda Seglen bar.

31. Josephs Dygda fræd er Flug, fram̃ þo seldur være, under Hrygda bey-
ſkañ Bug, bræ ei Trygda fostum Hug.

32. Jobs er tijdum hroosad hætt, hel-
gre Poleñmæde, Græts i Hrijdum Svar
med Sætt, Svaña strijdum gaf hooglætt.

33. Tobias eyrde Fridnum fast, fyrd-
tur Vina Geinge, Sorgum dreyrde swrt
Adkast, sitt þo heyrde, gaf ei Last.

34. Mordbryplanna reinda Rögg,
Raguels Dootter frooma, sijst þo vann
ad hefia Hogg, helldur aña Tæra Dogg.

35, Soddann skylldu Dæmenn dijr,
Droottum Sætter erfa, Grand ad tryll-
du Gede snijr, Giæfan milldu fyrer bijr.

36. Forse mætte fleirstu sæ, færst til
Ama giorde, Polgieds Hætte þo ei bræ,
Þvilijks ætte sierhvør gæ.

37 Lijka boded hefur hann, Hoog-
værd af sier læra, Þeim er Vode ei Þvi
ann, aller skode Speigel þann.

38.

38. Hvad skal þrætta hier um̃ Snoott, Heimsens Audnu Feinges, aller hætta forum fliott, Feigdar Sætta ber ad Nõott.

39. Skylldu geya skiæder spart, skiott kan̄ oñur Bialla, þessum fleya Þyt Ovart: Þu skallt deya, bw þig snart.

40. Er þa Kveikur Æfennar, wtslokenn ad Bragde, so sem Reikur ryme Skar, rotnar bleikur Nærenn þar.

41. Þeir sem stunda Frid a Folld, Fridar-Launum hlijta, Fridar-lunda frott i Mold, fridad blunda þeirra Hölld.

42. Ollu Grande Fridar fra, frelsader a Endu, Fridar-Lande fögru a, Fridar Andlit Guds þeir sia.

43. Latum Fridar Rad og Room, rijkia vor a mille, holldum Fridar dijran Doom, drijgum Sida Skiptenn froom.

44. Blygd, Hoogvære, Bæn og Trw, Blijdleik, Poleim̃æde elskum kiæru HErrans Hiw, hærst er Æru Giftan sw.

45. Verum eige vansætter, vorn um̃ sijt-

lijteñ Tijma, Graats po Vege gaungum hier, glodum Dege senn ad ber.

46. Allt er Strijded rote þar, ei sem vered hefde, drijga Tijder Yndes ar, Ama Hrijder fiærre star.

47. Berum gooder Brædur þvi, Byrde hver med odrum, þeige hlioodet Þels um̃ Bij, þolenmooder, Kala frij.

48. Saar po mæte Sorgen hier, sañlega verdugt eige, þad Mootlæte þeinke hver, þeirrar Klæte er epter fer.

49. Gud oss ollum gefe Raad, Grid og Frid ad hallda, væge Gollum, verke Daad, verie Follum, styrkie Raad.

50. Synda Groomed ende allt, Andsvars Toomed vidur, legge i Doome Lid Ovallt, Lof hanns hlioome Þusundfalldt.

Hagrauna Slagur, kalladur
Pagnar Mal.

Er lijta syneſt til Osida sumra þar hañ

hann var kvedenn, 1728.

Þar um getur Þ a g n a r M a a l,
þraatt i Gede mijnu, Velinagt øll og
Veralldar Prìaal, vellter Bloome sijnu.

2. Vinsæld, Audur, Valld og Magt,
Vitska, Laan og Hreyste, Lijfsens Fegurd,
Æra og Agt, wtkulnar sem Reiste.

3. Hvad er Verolld, hennar Glis,
Hefd og Art, sem beidest? Reikur, Boo-
la, Fune, Fis, fellur, hiadnar, eydest.

4. Laan er betst ad lykia sig, litlum
under Fellde, Heimsins Prijde hiegoom-
lig, heattar senn i Ellde.

5. Øll Natturan er ad sia, Elle-
morkum hladenn, Vindar, Haudur,
Vorn og Lar, votta sinn Skapnadenn.

6. Jsar hlædast yfir Molld, eyd-
est Biargar Fengur, Bylgiur æda, fyr-
nest Folld, flest til Þurda gengur.

7. Elldar brenna Grioot og Grund,
Grafed Jardar kylur, Skepnur kenna
Feigdar Fund, fargar Hwsum Bilur.

8. Vijda Skridur vinna Tioon, Vegu fordiarfande, Vatna-Ridur fergia Froon, föstum Leyr og Sande.

9. Græder Odum gremur sig, Grande Skipa velldur, beiner Þioodum Vana-Stig, Bygden Skada giellldur.

10. Þessu framar sæker Sveit, Sigmfar-Abla Skortur, fyrer Þad sama sæktum Reit, Forde Matar-kortur.

11. Veide farga Van-Gæster, Vindar Bylgium roota, Sulltur marga summdurser, Sældar Vister Þrioota.

12. Þad sem fordum Þookte Mwr, Þessu Fodurlande, Happa-Skordum hallast wr, Heill Þo Fridar stande.

13. Uskbreyting er ordenn mest, Atorkunnar lijka, Fatæklingar siña Brest, satar neckud Rijka.

14. Þietter Mædur Þo sumpart, Þegna Fædu Meate, Armur klædest og i Skart, ecke rædur Steate.

15. Brastar Þiooden Barna rijk, Brauds er Grooden seldur, hver Amloo-

denn

denn fagar Flijk, fast i Mooden̄ hélldur.

16. Vefur Klwtum Faalka Froon, fyrdtur Swtamørkum, Hnappa Iwtur Hags vid Tioon, hoppar wt a Jorkum.

17. Reyner hortug Rædu Gaung, rett i Gorte smitar, æ þo skorte Fædu-Faung, Foten Sortulitar.

18. Snaudu Bwe biargar ei, Born og Hiwen svellter, naumast Kwa hyrder Hey, Hiord um Þwu vellter.

19. Skullda seigur Skipte veill, skem̃er Leigumaala: Til Oreigu hrakar Heill, Happa-seigum Gaala.

20. Sumer feita sig um̃ Of, Sölu beita Størfum, wt um̃ Sveiter kaupa Krof, Koste neita Þørfum.

21. Hûfa rettan̄ Hunda Sid, hacka metter Fantar; en̄ sem þetta er upp-voolgid, allt hid Lietta vantar.

22. Hyrduleysi hier og þar, hinum geiser Voda, valla Meise Vidbiargar, vill i Hreyse stoda.

23. Beiter Einge, tredur Twn,

M trass

trassa-fengenn Kaude, sefur lenge hann og hun, hyrder engenn Saude.

24. Kvij = Fenadur misser Maals, med er þad i Gaatum, Byckiur lade Bœr til hœlfs, Baulur vade i Gaatum.

25. Pussenn snaude þetta veit, þyk-er Aud ei saka, hiimer Kaude hvad, sem leit, hanns Bw-Nauder maka.

26. Feiger bœde Fot og Skoc, flest Armœdan lwde, gefur Nœde Gorpum þo, gisenn Klœda Dwde.

27. Ambod fatar Adgiorder, Ull og Matur fargast, hvad sem klatar Onijtt er, alldrei gat vidbiargast.

28. Heyen skad.r, hœtt sem Dij, Hwss mœ vada Bleytu, þanneñ badar Aulenn i, Ofrisnadar Veitu.

29. Bornum verdur sama ad Sok, Sooma skerder lagur, þau œ Herdum bera Blok, Bann ad Erfdum gengur.

30. Vinnu = Hiwa Vandrœdenn, vaxa nu ei minna, sum Otrw og Sier-plœgenn, Sosn i Bwe grynna.

31.

31. Hundrads Kauped heimtar sia, Haddar Laupe velldur, þyggur Stauped ofann aa, allt i Raupe gelldur.

32. Er i=byggur Augna Pioon, eins og tryggur være, enn Odyggur undañ Sioon, ef sier hyggur Fære.

33. Vanar tijdum Verk=Efnenn, Vidmaals Blijdu Hrooed, Hvinnsku nijder Hagleik siñ, hverge sijdur Tooed.

34. Vinnugripum Veitarans, Viela Ripell hææer; Hinum Skipun Hwss=boondans, hverge svipa næer.

35. Arsiyn kloorar eitt Umfar, eyser Bioor aa Mundum, sesur, slooorer, hier og hvar, hefur Ora stundum.

36. Vanur Ræpe; Væangann klær, Vijls i Tæpe slijngur, kiaptar, glæper, hvimar, hlær, Hond i Kæpu stijngur.

37. Þvi sem beida Boondenn vann, Bulldur ender hiña, so þad neidest sialfur hann, Svalagreidur vinna.

38. Vijtur ege þola þo, þesse Grey af neinum, Knefa reigia, Karl miñ O!

Komdu (ſegia) reynum!

39. Ei maa vitaockar hver, ødruns
Bita geſur, eg tek Slited wt hiaa
þier; Enn þu Krited heſur.

40. Fyrer Kracka þijna og þig, þo
eg Skacka bijde, eingu packar, ætijd
mig, eins og Racka nijder.

41. Þaa eg vææ um̃ Raſternar, rid
og plæge Zaudur, alldrei vææger þu
mier þar þo eg læge daudur.

42. Illa fer ef Þurſa Þræll, þinn,
(ſem er af Mønnum); ſkule eg vera;
Siertu ſæll! Sege eg þier upp
Ønnum.

43. Upp i Hære Herra ſijns, hæden̄
Dæreſtendur: Ut ſo gaar i Æde Svijns,
eins og K a r e brendur.

44. Þaunig haga ſinner ſier, ſijdur
Aga tepter; Pernur ſlaga, þvi er ver!
Þeim Dragar epter.

45. Freſtar: Vijma Verkum at,
Viñu: Tijma hneita, þad þær hijma,
Kwra, kiſa, kveda, ſtijma, neyta.

46. Mælum teingia Marglætid, Munder eingia ad Kolle, Setur leingsin, lystar vid, Leik i Dreingia Solle.

47. Eptersioon ef ørugg þver, sdrium þioona af Lietta, vijta Hioon, eñ vinna þier, Verka-Tioon narietta.

48. Sumar Dækiur feygia flest, Fata-Brækin safna, Socka-Stækiu sinna mest, sem Drækiur drafna.

49. Fyrna lnangañ festa Dwr, Fyllu Krœngann bijtur, Leppsur hanga Lorsum wr, Lukt af Anga þijtur.

50. Po Kaup-Gialldeð þægt sie veitt, þeim ad Hallde kiemur, sem það alldrei nefnest neitt, nudda, mallda fremur.

51. Hinna Spiatur er vid of, ecke Mœtañ hyrda, sier i Staate Sida-Lof, Sinnes-kœtar virda.

52. Bwra-Pijkur berast a, beint vid Rijkes Frwna, Vadmœls Flijk er Virta sinna, vordenn slijkum nwna.

53. Stijsenn teigia Striku-Falld, stooraũ Speigel vidur, Klædes-Treyur

kosta Gialld, Klwtar eige midur.

54. Lœtwns taka Lindum þær, Lenda-Pak ad skorda, Frunsur blaka Folldum nær, fleirst er makad Borda.

55. Sveipa stundum Silken þriw, so vid Grunder blœnkar, Hœlseñ, Mundet, Heilabw, hvad sem under vœnkar.

56. Raddar-Gaungenn reira þiett, Room og Saungenn tœmer, Blood i Vaungum blœnar sliett, Barka Þraungenn rœmer.

57. Hendur breidast Hœlf-Ermum, Hetter Reidar prwnka, Gotañ skreyda Glit-Sodlum, gyrnast veida Jwnka.

58. Þegar Brwdar-Beckeñ œ, Bwings-prwdar slacka, til Sambwdar taka þœ, Totra-lwdann blacka.

59. Sydañ geisa i Bwstœngs Bopp, biria Reysu kiæra, Trog, Dall, Eysel, Ast nie Kopp, ecke i Hreysed fœra.

60. Voder, Dijnur, vantar Fliood, Vister fijnar lijka, Skullder hrijna, skrœker Jood, skorter Lijn œ Krijka.

61. Fleirst ækiærer Porsen þaa, þik-er ared stwra, Boondeñ, Mær og Born-eñ aa, Biealba Giæru kwra.

62. Sona Stœted sumra ser, Sælld i Græte bryña, Vista Spiœturs Visf-um er, verdt ad læta minna,

63. Bwss til safna bera sig ad Biorg, og hafna Træsse; eñ ad drafna i Ofrisnad, edur kafna i Stœsse.

64. Þetta og annad þvi um lijkt, (þo-tted Sann ad heyra), lyftur Bann œ Lamed rijkt, lesa kann eg fleira.

65. Margskyns Tioon i allre Ætt, under Kronu Dana, Isa-Froone hæer hætt, Hoofs er Tioon œ Rana.

66. Vidur mesta Vanbrwkun, Vijn er berst ad Lande, færer versta Fordiorf-un, fer sem Pest eydande.

67. Morgum Grickia Mokum þvi, Maata Skick af-hrekur, sw Ofdryckia sem um Bij, Sveitum þryckia tekur.

68. Veiker Sinne, verkar Tioon, Vitsku hlinner Banne, deyder Mynne,

 deys-

deyser Sioon, drecker innra Manne.

69. Margra Lœne moote slær, margu Raune hladeñ, margur Dœnumadurenn fær, marga Smœan i Stadenn.

70. Prestum hallar Dryckiu Dœ, Doomarar falla nœrre, Bœndur lalla epterœ, Ymser bralla smœrre.

71. Onnur fœrest Oska Jurt, Jsa kiœr ad Grundum, margañ œrer Dwda Durt, drepur nœr œ Stundum.

72. Eins og Beit i Almenning, Ussa Reitum krefur, T o b a k heiter þetta Þijng, þwngar Smeiter gefur.

73. Fysu wr Ede fœr til þess, Funa Sœdes margur, brenner, snœder, bridur hress, blautt sem Fœde Vargur.

74. Tobaks Mok ef þrijtur þœ, þeir med Rokum flacka, Buddur i sloka, Baukenn, jœ, Bupna-Pokann hacka.

75. Leinge Bid uñ litla Stund, Lijfsens Frid af-tekur, hreñer Kvid, enn hrakar Blund, Hamenn Rida skiekur.

76. Vinnst þeim eingen Verka Roo,

Vijls

Vijls ædeingia Klidur, annars keing-
ist upp i Hroo, aller heingiast nidur.

77. Poott hinn arme (þad eg sver)
þigge Varma og Fæde, Tobaks Jarm-
ur i honum er, eins og Harma Kvæde.

78. Veitest ecke Vil-Giöfenn, volud-
um Seckia Hreiser, æ hann Blecking
æder senn, Angur þeckia leiser.

79. Fer og tæter Solu-Sock, sijld-
um Fæte spræangar, edur i Kiæte keyrer
Brock, Kaupen lætur gæanga.

80. Þar til Skaude skellur fear, Skul-
da-Nauder vidur, syrrtur Braude, sollt-
enn, sear, styþur Daudanns Hvidur.

81. Hafne Lijfe Heliar Smeit, herd-
er Kijf ad bidia, epteræ drijfur æt æ
Sveit, Egta Vijf og Nidia.

82. Siælfur eige vill i Vist, Verka
Þreyging hafa, Heilsa, seger, mijn er
mist, mea eg þege grafa.

83. Sijdann slijgur Sveit i krijng,
sier ætlijgur Bræder, þannig sijgur Pur-
faling, þar til hnijga bæder.

84. Soddan Giægur Mwga Mañs, meinar hægum Sesse, er Ovægur innañ Lands, ordenn Sægur þesse.

85. Vinnu = Bleyde, Verka Tæl, Vols i leidu Svalle, Skullda=Neyder, Nijdsla, Prial, Nægtum beider halle.

86. Karger steita Kvid um̄ Geim, krifsia Reita Sioode, Dreyra heitañ drecka wr þeim, Dygden sveiter Bloode.

87. Ollu Stande øfgar hier, allur Vande næreft, ollu Lande aptur fer, allt i Blande hræreft.

88. Rijker plægia, reita, flæ, Rotner æa, stwra, hiner slægia, þreita, þiæ, þesser prægia, Iwra.

89. Ymser kwgast innbyrdis, einneñ, þrwga Vinum, falsa, swga, mæla æ mis, Mergenn swga wr himum.

90. Prioota læt eg **Pagnar Mal**, þar um̄ fæta lengur, Hyggner bæte Hairs i Skal, hvad til Mæte gengur.

Titla Tog.

Tjrlum Tijder anna, telia mœ hid, sanna, klenar Virter kanna Kvediur, Fornalldanna; Virdulegum Herra, hiet, Hœtitill Konganna, Froomum Herra Lijdur liet, lesenn Biskupanna, Heidurlegum hvervetna Heilsan munde Profasta, Sœmelegum samtlega, Sooknar Hyrdaranna, Goodum Boonda gafst Kvedia, gildum Klaustur hall dara, Ehrusömum, Øfringia, Under Pijng-Stóolanna: Nu er Segg og Svanna, sett um̃ Vellde Fanna, Titla Manna, til spanna, Thronanna, margfaldt Edla, makar Sedla, Midlungs Hofdingianna, skautst Veledla œ Skianna, Skilldings Mar-Kettanna.

Hof-Prijs Letennar.

LEte er Landsins Sœla, Log sier kann ad mœla, hvad sem þenkia og þvœla;

 þeir

Þeir sig vid henne skiæla, merkelega mok framgaar, myr ei Tær nie Hæla, eins og Fyllenn stødug staar, stylle giørn ad kræla, hverge briztur Hnacka sinn, Handa geymer Vareygdinn, Barmurinn og Bakhlutinn, beist i Kierru pæla; Helldur sig vid Hiwkolfinn, Hofdingkanna Svæfillinn, Maalfrækinn, um Matlauninn, Magann vill ei tæla, hvar sem hverier þræla, hun maa Roofer bæla, og sier dæla, Nyt næla, sorgar eige, Munn þo mege, Moothialendur stæla, volldug Vorn Harmkvæla, være hun Diosla Fæla.

Alldar Sumbl.

SEnn er Ølldenn svella, Sumble farenn ad hella, Abels, Babels ella, um þad Spaaer giella, Judæ Trygd, og Herodis Hrygd, hennar Kostum vella, Thamars Blygd, og Dalilæ Dygd, Dausunum samanskella: Frægur Achans

ans Froomleike, Pharaonis Gudræk-ne, Hamans Kyrrd og Hæglæte, hvert vid annad smella, Zedechiæ Sannlekks Nægd, Sauls Kiærleike, Doegs Vægd, Cams Einlægne, Chore Þægd, Kyñes Moot ei sella. Hvernig man þig hrella, Hyrder Auds og Pella, Mathans Kvella, hun Mella? Forglansande, frij-dansande, finnur þu til Spella? Hyg-du samt, hin hvella, heñar stytteft Rella.

Ill-mælug Twnga.

Mcælug Twnga mæder, margañ Vo-se bræder, þiæer, Þyrnum klæder, þegar hun spijr og æder, Hreckium ann, eñ hrinder Sañ, hridur Skom̃ og læd-er, opt æ þann er ei til vann, illu Marke slæder, sialldann tefur Sværenn græa, Saker vefur til og fræ, kiefkenn hefur Kiapt uppæ, klijpur, jagar, hæder, stun-dum gefur stirda Spæ, Stylenn grefur dypre þæ, Hvinum skiefur Hvopteñ blæ, Hrak-Ostunum flæder, Glooder Vijt-

es glæder, grisñar Vriur ſkiæder, fleſt
ofgiæder, Frid hræder, ſoddann Munn-
ur, Pocka þuunur, Prif ei Jord ei græ-
der, Hroos nie Hylle þræder, heilog
Skript þad ræder.

Ofdryckiu Vidurſtygd.

Brennevijn bricolar Minne, Breñe-
vijn hvesser Tennur, Brennevijn
Bryxlum añar, Brennevijn Losta kieñ-
er, Brennevijn barkar Muñeñ, Breñe-
vijn Heilsu grenner, Brennevijn brug-
gar Flonnum, breñande Kvala Speñu.

2. Brennevijns Dryckia, bonnud,
brijtur Grid, Heiptum slijter, ſkadar
Vit, ſkierder Heidur, ſkwfar Dygd,
Hræsne liwfust, erger Laan, Eignum far-
gar, ærer Ged, Losta nærer, deyder Saal,
Diofulenn gledur, DRottenns Riett-
inde ſpottar.

3. Augu Manns oll aflagar, Eyrn-
anna deyfest Heyrnenn, Mæled i Muñe
þvæler, meinar Styrkleika Beinum ;
Hek-

Hoken Lijkama hrekur, hniootande Billtum liootum, wtbijar allt Agiæte, Olvadra: Fare hun hølfud.

Drambsemeñar Vidurstyggd.

Hofullsens dockur Svæfell, Drambsemen giorn og Rambed, reyneſt ad riettu Skine, rækiande Vegu Klækia; Dijrd Guds dœrlega skierder, Dygdeyder, velldur Stygdum, hatar mest Lijteslæte, Laan og Atgiorfe sinanar.

2. Vitſku med Vielum beyfker, Velgiord Siœlfhælne fielgar, Rokſemd i Reide vekur, ripter Sœmd alla Typtun, Valldz med Hardwd helldur, hefneſt a Undergefne, illfws, ef Orde hallar, yſkrar i Mood helvijtſkum.

3. Tredur Guds Tiju Bodord, tapar ei hordu Skape, vidur Vandlæting, prwda, vill ad sijn Athøfn gylleſt; Fortækann fyrerlijtur, feiter sig og hanns Sveita, virder þe einkes verdann, velur hanns Kvediu Stielenn.

4.

4. Limanna Lag affkræmer, lignande vijdt umſkygnaſt, blindud nær, ofug, undenn, Augun i Hvarma Baugum, Hnackenn wr Skordum ſteckeſt, Skyñed a Brwnum twinnaſt, breſtur i Naſa Buſtum, Barkenn wr Hoofe ſnarkar.

5. Hattenum hallar Poetteñ, Hendur ad Rifium bendaſt, gapande Hnappa Hiwpur, hrioeſtugu Þienar Brioeſte, kewſad Haar Kollenn glæſer, Kaalfarner Odum ſkialfa, brattur med Bola-Fettum, Bwkurenn veſæll hrwker.

6. Bijlæte fyrna ſwlaſt, Fiandans þar hygg eg ſtanda, hvar ſem dreiſſugur Dære, Dreka-Foods Hamenn ſkekur, fergeſt þar Bels an Biargar, Banned hvert ofann a annad, Andſkoteñ allrar Vondſku, elger upp Hroka-Belgenn.

Agyrndareñar Vidurſtygd.

Under-Root allra Synda, Agyrnden vorgug tiæeſt, Dauda Mein Dygdar-Ædes, Dioefuls Food ecke gofugt, grei-

greipeleg Maura Gijpa, gloodheitast dreckur Blóðed, Hund- grædug, hvar sem stendur, Hwngradañ skekur Pwngeñ.

2. Alla Mann- Ætu triller, Oveilum Kiærleik sooar, Mwtu- giorn magnar Prætur, Mein- svare tijdum reyneſt; Forvitnes fremur Storfen, sim er i Augna- Skyme, Osundar Hættum hreiser, þnifteleg Pioosa Stittan.

3. Eckium i Prældoom þrycker, þvijngar Fodurleysingia, voludum Vægder hylur, Viñu Dygd eingre siñer, Pioonustu lakar Launum, lætur ei Skylldu mætast, giefens vill hvad eitt hafa, enn hyrder sier Kaup þrif- virdeð.

4. Ræner Gud Riette sijnum, rembelæt þar vid strembest, hun gete hvad ædynur, Helgedags Broten fielgad, sier til Abata Eyrers, Ord Guds og Kyrkiur fordast, leiser ei helldur hafe, Hiwen sijn Mok af Lwa.

5. Sig einatt siælfa nagar, Sorg vesur Hyggiu Torger, firder Fe- Pwkañ

Vær-

Værdum, faarlega stitter Arenn, sveipz udu Synda Hiwpe, saalgar hanns Lijfe i Sæalga, haa = bolsud sijdan hneigest, Helvijtes ofan i Eisar.

Fe = Gyrneñar swla. Pest, (Frid ef kiousa villdu.), Dryckiuskap og Drambed vest, Drenger hata skylldu.

Hallar Heime ollum, hallar Trw ad Falle, hallar Aud og Hylle, hallar Orku sniallre, hallar Forspa hollre, hallar Dygda Mialla, hallar Lagaña Heillum, hallar Mann Daad = allre.

2. Doomur DRottenns kiemur, Dooma Teiknen hliooma, Dooms adzdynur Tijmenn, Doom fær Lasta=groozmed, Doomarenn þegar dæmer, Doom af Skyum roomar, Doomur drecker Heime, i Doomenum glediast froomer.

3. Vaked, Brædur, vokum, vake Jomfrwr spakar! Vaked, Tijmeñ veikzest, vake Bænar = Kvaked: Vaked! Værden svijkur, vake MiñingSaka, vakzed, Vist Guds Rijkes, vakande so taked.

Gam=

Gaman Viisur.

Dijra Mal.

DJJra=Malen deild hier,
draga rædst eg i Brag,
þau er þecke skræd.
Greniar Ossa grisut Lioon,
grætt Jlyts og miög hætt,
oskrar epter Bræd.
Fænlega Fyll hriin,
Ferfætlinga sw er,
mesta Mynd æ Læd.
Orga Tigris Diir, Döerg=
dynur=Mæl af þeim Hvin,
æg og Odfws tíæd.
Paurans ysrug Panther,
pardylotta kaurar,
flest i Meden fræd.
Besse murrar Blæ=viss,

hios

biod honum Vetrar Svefn=Rod,
Mergiar Prek Omrad.
Hneggiar tijdt med Ham = Rogg,
Hestur fiorenn Reid betst,
er i Orku Dæd.
Slisenn rymur van=vijs,
Vinnu=treystur Asninn,
er hanns Eyrna gead.
Kallar Kefur Daun=dæll.
Drynur, beliar Naut=Kyn,
harla Ræmu=hriad.
Saud=Kynd jarmar Gagn=good.
Geit=Fe kumra, Piood veit,
morvad, Mioolkur=fiad.
Vælei! Ulfa Sin Gool.
Gellter Hundur sijfellt,
urrar, geyr i Gred.
Katta miaalmar Kyn leidt.
Kollum rijta Svijn oll.
Miamter Mrwsen smad,
Hun æ Mollder minst ein,
mesta Dijr po hrædest,
Petta Sulltar Sæd.
Hiæna

Ziæna (mier Heyrn droo)
hialad gete Manns Tal,
og þeim Heliu hæd-
Þennann Flock og Hoop hinn,
hvervetna sem Folld ber,
nærer Drottenns Ræd.
Sinne Skepnu og ann,
er hanns Vilia sierhver,
jafnann hlijdenn jæd.
Mialla-hrein, þvi minnst vill,
Mein-yrdt, hvad sie nein,
edur ann Varsa þiæd.
Nyrna Spæ af Fiær Foorn,
fogur hanna Guds Log,
hun var Rægna Ræd.

Ar hvad þijder.

Ar Mænuder eru Toolf od þijda.
Ar er Morgun-Dags Byrtingen frijda.
Ar er kollud Arferdesens Blijda.
Ar er Vatna Renne-Flooded strijda.
Ar er Stafur einn i Runum Lijda.
Ar

Ar er Soolar Geysla Mored tijda.
Ar er Vængur Ogurs-Hallar Skijda.
Ar. er Blængur Hvergemlesins vijda.

Allda Heite.

SOOllar-Olld, Twngl-Olld,
Gømlu-Olld gala.
Gull-Eyr-Silfur-Jarn-Olld, Vala.
Breñe-Olld þeir ed hooft uñ hiala.
Hauga-Olld sañ ei Dijrd Uppsala.
Skegg-Olld ætte Skeid læng-Ovala.
Skalm-Olld ysde margann Kala,
Vind-Olld þañ og Varg-Olld ala.
Verølld ekur senn æ Hala.

Skegg-Lof.

SKegged Mañeñ skreyter, Skegg-
ed Vængann feiter, Skegged Skijl-
ing veiter, Skegged eingann-breyter,
Skegged fordum Skatnar i, Skegg-
Olld bæru teiter, Skegg Olldungum
skartar þvi, Skegged rijkar Sveiter-

Skegg-

Skegged HErrann Skrantlegt bar,
Skeggiadur Aaron Prestur var,
Skegg ei Samson skerte þar, Skegge Samuel fleyter: Skeggsins Æra skyrpte Hniood, Skegg-heitingar æfde Þiood, Skegg-laus Niall i Skinne stood, Skeggs eru Koster neyter: Skeggenu bid eg þu skeyter, Skegg-iudum sijst adhreyter, Skegg ei reiter, Skeggs leiter, Skegg ef vaarar, skal þig giæra, Skegg-Brordana Þeyter, Skeggenu skiærst ei beiter, Skegge þo sem heiter.

G r e t t i s A f r e k.

GRetter Frægdum fiæde, fleirst Örlogen hæde, Geyrs i hördu Græde, grimmar Vætter þiæde, braut upp Haug og bar wt Fe, beint a Norvegs Lande, illann Draug þar yfer-stie, og af hönum Saxe nægde, Þorer, Ögmund, Snækoll sneid, sneipte, rænde þo umm Leid, Tiju Deyd, med Særa Seyd,

Serkium vann i Brœde: Dioful-æfañ Draugeñ Glœm, drap, er giorde Bygda Nœm, Gnijpu og Sœm, i Gliwfrum blœm, vid Gygia-Foss afmœde; Hijd-Biørn Heliu vœde, Hwd af Gislatœde, Ramb hans hriœde, Raup œde, Atta Make, Swgs i Svake, Sunds Atgiorfed knœde, Spiallhagur forspiœde, Spektar fylldur Rœde.

Vertijdar A n n a ll 1740.

FAtt er nu til Frooa, fer mig señ ad Da, kell a Kirwku mioa, komeñ Þyker Gooa: Nu i Symars teknr til, Toolftu Viku ad snioa, Austañ Hrtijdar æser Bil, alla þekur Mooa; Titra, streyma, Tijsta Krair, Twn og Engiar hylur Sniær, Skeliar Brâir, eñ Skableñ hair, skellur upp til Pisoa: Norpa Rollur, Myten gær, Nauten hiima, Lomben klair, Verder Fiair og Weiga Gnair, vinda Spiør og Glooa, svellur Sæded frióoa, syngur engenn Looa, skolar Riooa, skall Spooa, Handred duniar, Bylgian brunar, Biørg og Maler hooa, vakned! Viner Siooa, vilied þid ecke Rooa?

